

IJA # 69

ספר מאיר בת עין

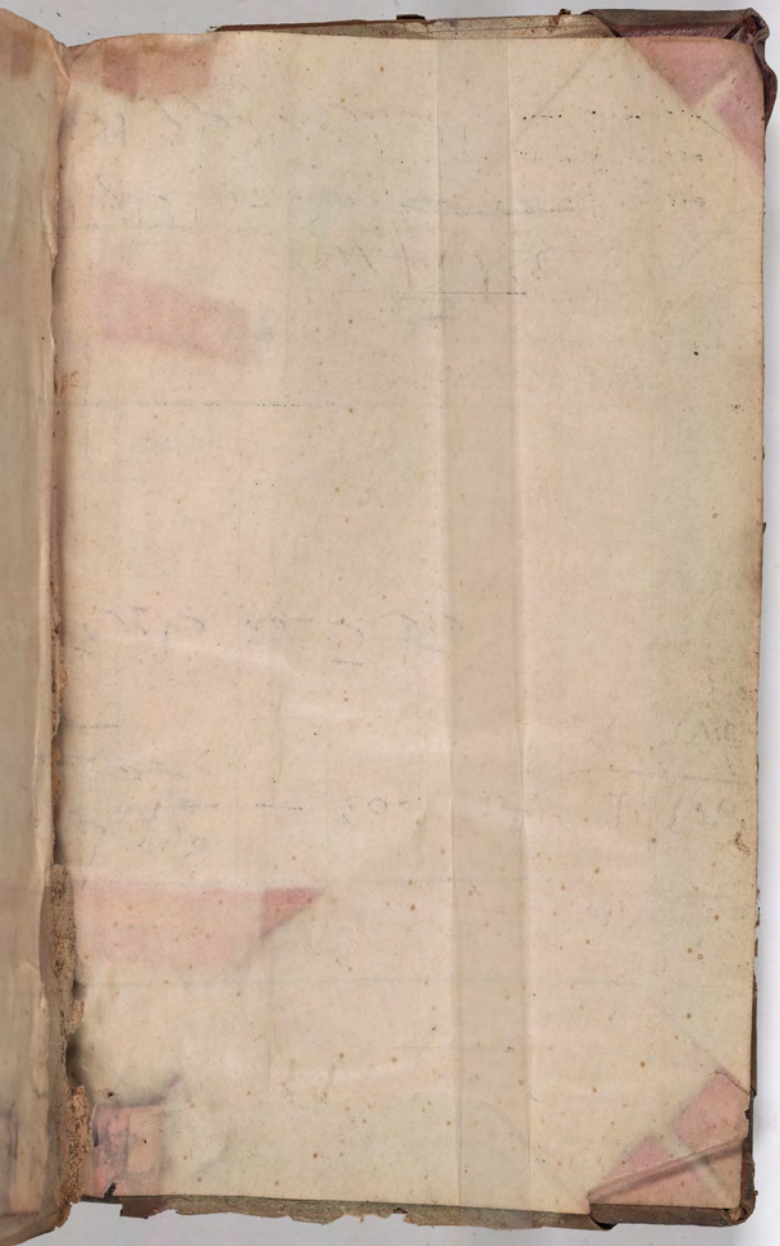
Sefer Me'ir bat 'Ayin

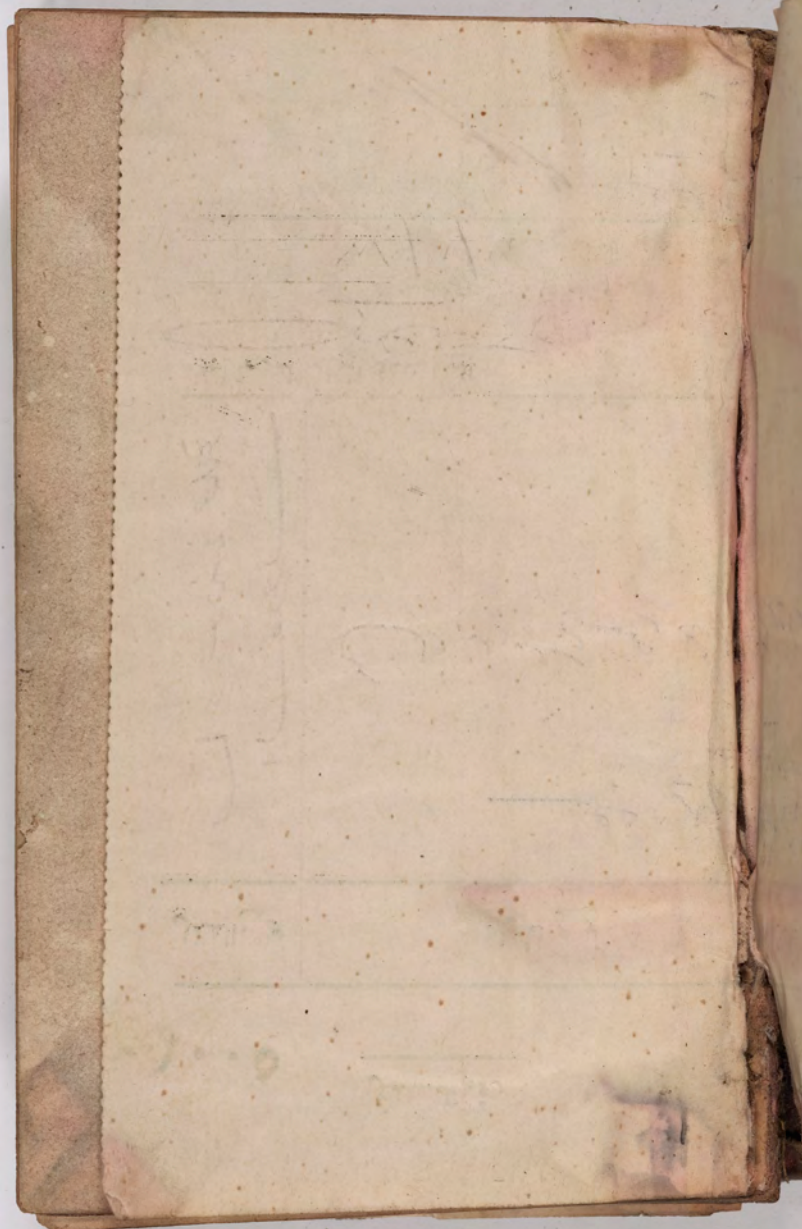
Meir

Baghdad, 5665 (1904 or 1905)

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ

١٢٦٣
١٢٦٤
١٢٦٥
١٢٦٦
١٢٦٧
١٢٦٨
١٢٦٩
١٢٧٠
١٢٧١
١٢٧٢
١٢٧٣
١٢٧٤
١٢٧٥
١٢٧٦
١٢٧٧
١٢٧٨
١٢٧٩
١٢٨٠
١٢٨١
١٢٨٢
١٢٨٣
١٢٨٤
١٢٨٥
١٢٨٦
١٢٨٧
١٢٨٨
١٢٨٩
١٢٩٠
١٢٩١
١٢٩٢
١٢٩٣
١٢٩٤
١٢٩٥
١٢٩٦
١٢٩٧
١٢٩٨
١٢٩٩
١٣٠٠

١٢٦٣

١٢٦٤

١٢٦٥

١٢٦٦

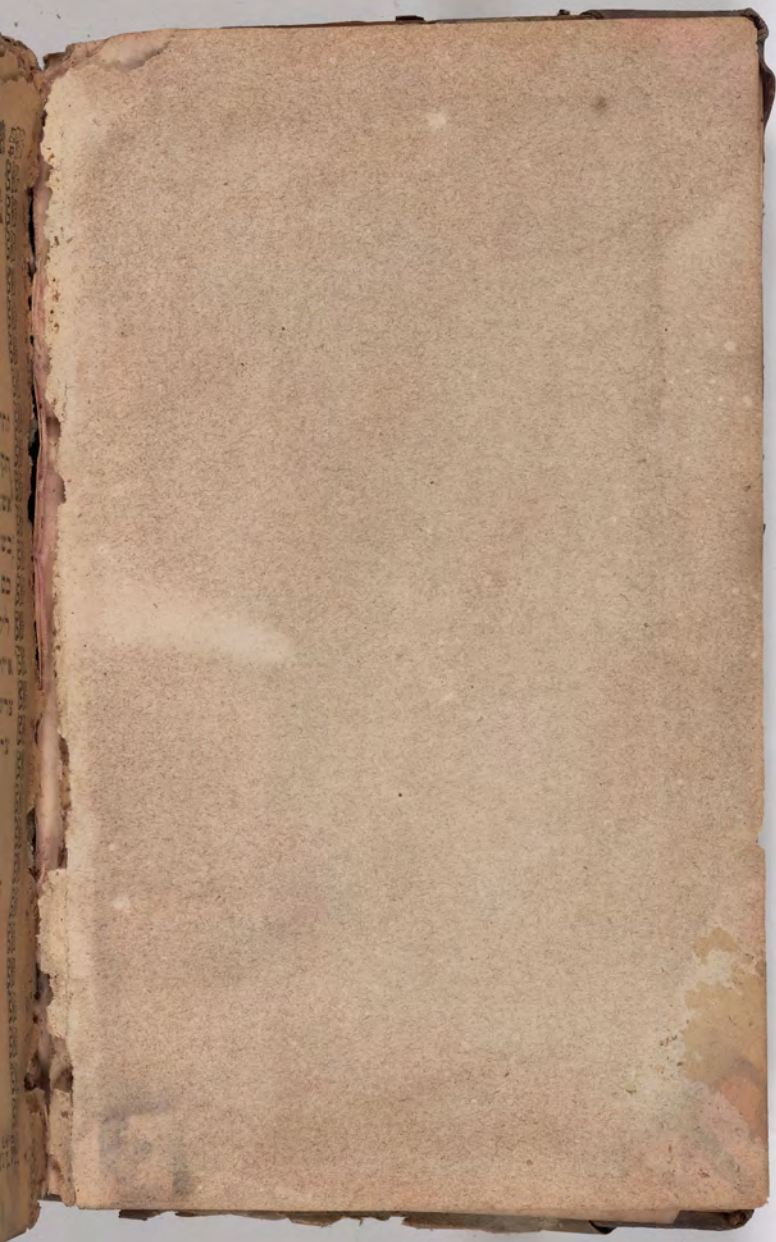
١٢٦٧

١٢٦٨

١٢٦٩

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلد visible fragment from bookbinding

ב"ה"נו ליקב"הו נס"ד

ספר

מאיר בת עין

זהו לימודי חלכות של אדונינו הנזק
הקדוש רבי מאיר בעל הנס יע"א
המא

בשמו בש"ס משנה ובתלמוד ומדרש וילמדו
בם הבאים להשתטח על ציון קדשו ונח
ליל התלולא שזו שהוא ליל פסח שני י"ד
איר"בכל מקום כדי לעשות נח"ר לאיתו
צדיק ולהיות שגתותיו הובבות וזו ט"ו
צדיק ירון וישגז חובתו יגן עלינו כ"ד א

פס בנדאר יע"א

שנת זכותו יהי עלוכס סתרה לפ"ק

אשכנז ברכה מעליה ולחיות בנדאר א גלילה

ברפוס ח' עזרא דנגור ס"ט

במחלת א תיראת נארו סתה

הקדמת הרב הכולל בישראל להלל כמה רר
יעקב בן סאמון נר"ו שר"ר דעי"ה הקט"ב תו
מה הציון הלזה אשר אתה רואה * נשיאי עדה
קריאי * לכו ונלכה עד הרואה * וה' עליכם
יראה * ראו את המראה * ספר הקדוש הזה *
ואתה תחזה * לקוטי הלכות ומאמרים אשר
נזכרו בששה סדרי משנה ובתלמוד ובמדרש
בשם האי תנא דידן גדול אדונינו ורב כח התנא
האלהי הוא הקדוש רבי מאיר בעל הנס
זיע"א * דבר הסמוי

מן העין * לכן נקרא שמו **מאיר בת עין** *
לזכות את הרבים * דברי

תורה הכתובים * איש איש מבני ישראל * שומע
אמרי אל * וזכה לבא אל הקודש * צור חוצבת
נזר הקודש * להשתטח על טהרת מצבת * רשפי
אש שלהבת * גדול אדונינו ורב כח הוא הקדוש
רמ"בה זיע"א * וכן מי שזכה והוא בחור
לעשות הלולת אדונינו **רמב"ה**

זיע"א בכיתו או בעירו בליל פסח שני

יד בחדש אייר ילמדו
ההלכות והמאמרים הכתובים בספר

הזה כדי לעשות נחת רוח ולרהיית שפתי צדיק
דובכות * על דרך מ"ה דוכב שפתי ישנים

ובוזה ישמח וירון הצדיק זכורזו יגן עלינו אמן *
 והיה טעמו כטעם לשד השמן * ובאשר הספר
 הקדוש הזה אין בנמצא מכנו די הכיל להשביע
 נפש שוקקה אחינו שבגולה אנשי גאולתינו *
 אשר נפשם אותה לעשות ההלוגה הקדושה
 הגז' בביתם או בעירם נחו"ל לכבוד אותו צדיק
 גדול אדונינו **רמב"ה** זיע"א לכן העלונו על
 מכבש הדפוס עוד הפעם * ולהוסיף בו
 הגדולות והנוראות אשר נהיו לעין כל * עת אשר
 החילונו לעסוק בבנין הקדש הנה הוא כחב
 מכבר בכתב עתי * צופה להמגיד משנת
תרכ"ז * ולשמח לבב אחינו אנשי גאולתינו
 הי"ו * אמור רבנן בכפילה * לישרים
 נאווה תהלה * תקראו אותם מקראי * למען
 תכירו ותדעו איה בית הרואה * זכותיה ותוקפי
 הגן עלינו ועליכם * וע"כ אחינו שבגולה * זאת
 התורה לעולה * חדו בי יהודאי * בהר ה' יראה
 ואלה יעמדו על הברכה כל פקידי ומשגיחי
 הקופה הקדושה של גדול אדונינו התנא הקדוש
הנ"ס למינהו **רמב"ה** זיע"א די **בכר**
אתר ואתר

שומרי משמרת הקודש לקיום
 וישוב ארץ חמד עי"הק **טבריא** ת"ו * **אתר**

קובץ של מ...
 נע-ה...
 (ב)

דמריה ביתא חכימא

דיהודאי • יהי בן ה' עמכם קחו
מזמרת הארץ בכליכם • יברכנו אתכם
בשם ה' אלהי ישראל • אלהא דמאיר אהם
ובניכם • וכל אשר באהלכם • יוסף ה'
עליכם • אלף פעמים ככם • בר אוריין ובר אבהן
יאה ויאה • אלה מועדי ה' מקראי כיר"א •
ברם זכור לטובה לאחינו בני ישראל היו
בבגדאד חכמיהם ורבניהם גביריהם
ושועיהם אשר המה היו סיבי
הסבור לחזור ולדפוס עוד הפעם את ספר
הקדוש מאיר בת עין הזה לזכות את
הרבים יה"ר אהא דמאיר
יגן עליהם ועל בניהם ועל כל אשר באהלהם
הגי בבלאי אכ"ר הל"כד צעיר המשתלח
מרבני וגאוני עיה"ק טבריא תובב"א לשם גדול
אדוניו ורב כח הוא הקדוש רמב"ה זיע"א
ועיה"ק טבריא ת"ו החו"מ פה בבגדאד
יע"א בחדש אדר ב' משנת יהי עליכם סת"רה
לפ"ק : עבד לא רחום וחנון נפל טמון
הצב"י יעקב
בן סאמון
היו

הדור אתם ראו מפעלות אהים קדוש הוא

ישאן הריס שלום ונבעות ברכה לכבוד הרב המגיד
 ה"ו, אתיוה חלת הארש שישים מקום לדרכונו
 אלה בשערי המגיד, קול מבשר לשמח לב קרואיו, כי
 זה היום שקוינוהו מלאנו ראינו, ועד עזרנו ה' להתחיל
 בכנין הקדוש בהר ציון גדול אדונינו, הנה זה עומד
 אחר כתלנו התנא האלקי הוא הקדוש **רבי מאיר**
בער הנם זיע"ה והראשונים

שקדמונו דור אחר דור אחזו זער על
 דנא פתגם לבנות מקום לשבת והיה כל איש אשר יבא
 שמה ימלא מקום לנח בחמה מפני החמה מזרם
 וממטר ביום קרה כי מקום פרוץ אין בנין זולת גדר
 שג אבנים נגד הציון, ולא עלתה בידם לשתי סוכות,
 האחת כי שדה זו של השררה יר"ה ולא נוכל לעשות
 בנין בארץ לא להם ונעשה כל טעדיקי ולא יוכלו
 לקנותה, שנית רשעים, הישמעאלים שביבי בוי
 אהני קדר ערבים דכל עולה ושחיתה בהם אשכחת
 חרובי קרתא קשים לישראל כספחת, זאת היתה טעמא
 דעטירה ולא מתוך עללות ח"ו, וזה שתי שנים ראינו כי
 רווח עלמא פורתא ורוח עברה עברתם כי קשתה
 ואזרנו חיל לשלוח שלוחים שני תלמידי חכמים
 למען יעמדו על הברכה לפני השרים ואולי הארץ
 השררה יר"ה וסבבו השלוחים מעיר אל עיר וממקום
 למקום וה' נתן את חינם וחסדו ועל ידי פזר גדול הון
 עתק קנו הלקת השדה הנזכר ותהי הארץ לבני ישראל
 ועס כל זה לא נוכל להתעסק בכנין כי אפס כסף
 ומאין יבא לנו לתת לכסף מוצא דהבא פריכא עבור
 הכנין והלואי נלא ידי חובת הקנין שהיה בחלואה ולא

עברו ימים מעטים והנה יד ה' הויה לווחי ביוח
ביוח בלוקי טכרוא מסיבת המחלה הנוראה זה חולי
רע רח"ל ועברו על ראשינו המים הזדונים כפ"ח
ומות נא והרעב כבד בארץ עד להפליא ולא שקטנו
ולא נחנו קרוב לשני חדשים ויבא רוגז קפץ רוגז
המחלה הנוראה שנית ותבוא העיר במגור לוקה ע"ג
לוקה ספו לרה על לרה, אשר לא נשמע בזאת בשום
עיר ומדינה על בן אמרנו נחפשה דרכינו ונחקורה כי
לא דבר רק הוא, ותלינו הדבר עכוב הבנין הקטן
הנזכר כדר גדול נדרנו כשירחיב ה' לנו ויסר מעלינו
את המות הזה נתחיל בבנין הקדוש הזה, ויעתר ה'
לארץ והמגפה נעלמה רוח הולך ולא ישוב כע"ה,
וכיום טו"ב שבט התחלנו בבנין הקדוש ליסד את הבית
ה' יעזרנו על דבר כבוד שמו, ובהיותינו עסוקים
בבנין וכיסוד והגענו אלל הליון הקדוש שהיה מקודם
שני עמודים גדולים זה ע"י זה מעומד לרמוז כי התנא
הקדוש קבור מעומד כמבואר בכתבי רבינו האר"י
זיע"ה, והנה ראה ראינו ליון התנא הקדוש למטה
מסויד ומכוויר כאלו הוא נעשה חדש ממש ועל גבו
עפר יותר מקומת בן אדם ועל גבי העפר העמודים
הנו', ואמרנו הלא טוב להסיר הערימות העפר הנו'
מעל גבי המלכה ויושמו העמודים ע"י המלכה ממש
וכן נאה ויאה כי כל איש אשר יבא שמה להתפלל כל
תפלה כל תחינה יעמוד נגד המלכה עלמה לא רחוק
וכן עשינו כי ביום ב' חדשינו הוא הדר הראשון
נתקבלו ובאו קרוב לחמשים בני אדם וטרחו ויגעו
עד שהסירו העמודים ממקומם והניחום במה האד
ותכף ומיד חפרו ופינו את העפר מעל גבי המלכה
עד למטה יפנו לסוכה להכבד את העמוד הראשון

בדרך ארוכה על ידי מועות וחבלים להורידו כגד
 המלכה והנביהו לשומו על המלכה וכמה טרחא
 גדולה היתה בזה תכבד העבודה על האנשים עד כי
 פנה היום כי יגעו ללגי ערב והם משתוממים , וזה
 עם זה מתיעלים ומדברים , הביא ענות מרחוק לראות
 אופן ותיקון למען הביא את העמוד השני לשים ע"י
 חבירו כאשר היתה באמנה , ראש פנה , והסכימו
 להניחו עד יום המחרת , ארח להם אנשים מרובים מן
 העיר וחכמים ומועות רבים וכגו' האי ואולי יוכלו
 האנשים להביא את העמוד השני ולתת מושבו על ידי
 חבירו הוא עמוד הראשון ' וגד' הלער מאד איך יהיה
 ינת , ג' אחת המלכה פנויה מהעמוד השני יכון
 ובעצו בשם נקראים איש מעל אחיו איך יתפרדו והם
 כבוכים בזה , והמה ראו מעשה ה' ונפלאותיו והנה
 העמוד העליון השוכב למעלה ומוטה ע' לכו התחיל
 התנועע ונתלננ , וכא' עד כגד חבירו זה למעלה וזה
 למטה והחפירה בניהם וקפץ העמוד וניתר
 ממקומו בכח גדול וביד חזקה ונפל ע' גבי חבירו
 איש אל אחיהו ידובקו אומר , רבך טוב הוא וכמלאו
 מכוונים כאשר היו מקדם קדמתה , ואפילו חש היו
 מניחים אותם בידיהם אי אפשר לכוונם ממש כמלפנים
 מרובה כבוד ובשעת נפילתו ע"ג העמוד הראשון
 ותבקע הארץ לקולו והעומדים שם המה הפנו נסו
 יחדיו , ויהי כראותם כי ישב העמוד במקומו ע' גבי
 חבירו יחדיו ידובקו ספקו כפים רקדו כאלים ירקדו
 שם בשמחה ובשירים והפלא הזה היה בפני קהל ועדה
 מושראל מק"ק ספרדים ואשכנזים ה"ו ואורחים
 מקרית חובות המה ראו כן תמהו הפלא ופלא , אשרי
 האיש אשר זכה לראות המראה הגדול הזה , והדבר

נגלה לעין כל קו בכנין המפואר
והמקודש הזה לבנות ולנטוע משכנות לאביר יעקב
על צונו ללמוד וללמד על קבורתו למען ועמוד
בתפלה לפני אלקינו מרחם לבקש מלפניו לתת לכל
שאל די מחסורו תאות לבו נתת לו , ולבקש מלפניו
על גאולתינו ועל פדות נפשינו כי זה דרכו דרך הקדש
של התנ"ח הק' המחיר לעולם זיע"ח מלמד זכות על
ישראל ולבוה אל המלך מלכו של עולם להתחנן לו
ולבקש מלפניו על עמו בית ישראל זכותו יגן עלינו
וע"כ ישראל אחינו , כיר"ח , ואתם הרי ישראל אחרי
שמעבס את הדבר הנפלא והנורה הזה כי ממנו נראה
ונגלה כי רגון התנ"ח הק' מחיר בת עין זיע"ח ותאות לבו
בכנין בית הכנסת הנו' הו לזאת מי האיש החפץ חיים
אזהב ימים לראות טוב יתנו את הבקש המתוכן איש
איש אשר ידבנו לבו להיות עוזר וסומך בכנין הק' הזה
להתקיל ולגמור יפס"ח קו , אשרי האיש אשר יזכה
במטה הגדולה הזאת יראה זרע יאריך ימים וחפץ ה'
בידו ילח כיר"ח וכלבקש הקדשים איש אשר ידבנו לבו
בדבר מטה כזאת יקיימו בו מטה שילוח ליר מעלת
מטה"ר הרב הגאון הרב הגדול החותם ראשון הי"ו כה
דברי רועי לאן קדשים חכמי ומנהיגי עו"ק עבדיה
ת"ו , החותמים ביוד אדר ראשון שנת תרכ"ז בא סימן
ומעשה ידינו כוננה לפ"ג ושלום
חיים שמואל הכהן ס"ט . יעקב אבוארעפיא ס"ט .
שמעון עבאדי ס"ט . אברהם הכהן דווירי ס"ט .
יוסף דוד אבוארעפיא ס"ט .

מאיר בת עין ה

ויהי נעם ה' אלינו עלינו ומעשה ידינו
כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו :

אמר רב יהודה אמר רב מאי דכתיב אגורה
באהלך עולמים * וכי אפשר לאדם לגור
בשני עולמים אלא אמר דוד רב"שע יאמרו דבר
שמועה מפי בעולם הזה * דאמר ר' יוחנן משום
ר' שמעון בן יוחאי כל תלמיד ח' שאומרים דבר
שמועה מפיו בעולם הזה שפתותיו דובכות
בקבר ואמר ר' יצחק בר זעירי מאי קראה וחכך
כיון הטוב הולך להודי למשרים דובב שפתי
ישנים ככומר של ענבים מה כומר של ענבים
כיון דאדם נוגע בו דובב אף ת"ח כיון שאדם
אומר דבר שמועה מפיו דובכות שפתיו בקבר :

כרכות פרק ב' משנה א'

היה קורא בתורה והגיע זמן המקרא * אם כוין
לבו יצא ואם לאו לא יצא * בפרקים שואל
מפני הכבוד ומשיב ובאמצע שואל מפני היראה
ומשיב * דברי ר' מאיר * ר' יהודה אומר באמצע
שואל מפני היראה ומשיב מפני הכבוד * בפרקים
שואל מפני הכבוד * ומשיב שלום לכל אדם :

פאה פרק ב' משנה א'

ואלו מפסיקין לפאה * הנחל וחשלונית ודרך
היחיד ודרך הרבים * ושביל הרבים ושביל היחיד

מאיר בת עין

הקבוע בימות החמה ובימות הגשמים * והבור
והניר וזרע אחר והקוצר לשחת מפסיה דברי ר'
מאיר * וחכ"א אינו מפסיק אלא אם כן הרש :

סס פ"ק ד' משנה י"ה

חורי הנמלים שבתוך הקמה * הרי הן של בעל
הבית * שלאחר הקוצרים , העליונים
לעניים * והתחתונים של בעל הבית * ר' מאיר
אומר הכל לעניים שספק לקט לקט :

סס פ"ק ה' משנה ב'

אין מגלגלין בטופח דברי רבי מאיר וחכמים
מתירין מפני שאפשר :

סס פ"ק ו' משנה ה'

המדל בגפנים * כשם שהוא מדל בתוך שלו
כן הוא מדל בשל עניים ד"ר יהודה

ר' מאיר אומר בשלו הוא רשאי ואינו רשאי
בשל עניים :

סס פ"ק ח' משנה ה'

אין פוחתין לעניים בגורן מחצי קב חטים וקב
שעורים ר' מאיר אומר חצי קב וחצי

כוסמין וקב גרוגרות או מנה דבילה ר' עקיבא
אומר פרס , חצי לוג יין ר' עקיבא או' רביעית *

רביעית שמן ר' עקיבא אומר שמינית * ושאר כל
הפירות * אמר אבא שאול כדי שימכרם ויקח

בהם מזון שתי סעודות : דמאי פ"ה משנה ב'

הדמאי אין לו חומש ואין לו ביעור * ונאכל

מאיר בת עין

ו

לאונן ונכנס לירושלים ויוצא ומאכדין את
מיעוטו בדרכים * ונותנו לעם הארץ ויאכל
כנגדו * ומחללין אותו כסף על כסף נחשת על
נחשת כסף על נחשת * ונחשת על הפירות *
ובלבד שיחזור ויפדה את הפירות ד"ר מאיר
וחכמים אומרים יעלו הפירות ויאכלו בירושלם:

שם פרק ב' משנה ה'

רבי מאיר אומר את שדרכו להמדד בגסה *
ומדדו בדקה טפלה דקה לגסה את שדרכו
להמדד בדקה ומדדו בגסה, טפלה גסה לדקה
אי זו היא מדה גסה, ביבש שלשה קבין * ובלח
דינר, ר' יוסי או' סלי האנים וסלי ענבים וקופות

של ירק, כל זמן שהוא מוכרן אכסדרה פטור: **אכס**

שם פרק ה' משנה ג' **אכס**

הלוקח מן הנחתום מעשר מן החמה על
הצוננת ומן הצוננת על החמה אפילו

מטפוסין הרבה ד"ר מאיר ר' יהודה אוסר שאני
אומר חטים של אמש היו משל אחד, ושל היום
היו משל אחר * ר' שמעון אוסר בתרומת מעשר

ומתיר בחדה: כלאים פ"כ משנה ט'

הרוצה לעשות שדהו קרחת קרחת מכל מין *
עושה עשרים וארבע קרהרות לבית

סאה מקרחת לבית רובע * וזורע בתוכה כל מין
שירצה * היתה קרחה אחת או שתיים * זורעם

מאיר בת עין

חרדל * שלשלא יורעם חרדל * מפני שהיא
נראית כשדה חרדל דברי רבי מאיר * וחכמים
אומרים תשע קרחות מותרות * עשר אסורות *
ר' איעזר בן יעקב או' אפי' כל שדהו בית כור *
לא יעשה בתוכה חוץ מקרחת אחת :

סס פרק כ' משנה י"ח

תבואה נוטה על גבי תבואה * ירק על גבי
ירק * תבואה על גבי ירק * ירק על
גבי תבואה הכל מותר * חוץ מדלעת יונית *
רבי מאיר אומר אף הקשות ופול המצרי *
ורואה אני את דבריהם מדברי :

סס פרק ד' משנה ט'

הנוטע את כרמו על שש עשרה שש עשרה
אמה מותר להביא זרע לשם * אמר
רבי יהודה מעשרה בצלמון כאחד שנטע את
כרמו על שש עשרה שש עשרה אמה והיה הופך
שער שתי שורות לצד אחד וזורע את הניר *
ובשנה אחרת היה הופך אתהשער למקום אחר
וזורע את הבור ובא מעשרה לפני חכמים
והתירו * ר' מאיר ורבי שמעון אומרים אף הנוטע
את כרמו על שמונה (שמונה) אמות מותר :

סס פרק ה' משנה ה'

כרם שחרב * אם יש בו ללקט עשר גפנים
לכית סאה * ונטיעות כהלכתן הרי זה

מאיר בת עין

נקרא כרם דל . כרם (דל) שהוא נטוע ערבוביא
אם יש בו רכוין שתים כנגד שלש הרי זה כרם .
ואם לאו אינו כרם . ר"מ אומר הואיל והוא
נראה כתבנית הכרמים הרי זה כרם :

סס פרק ו' משנה ס'

איזהו אילן סרק כל שאינו עושה פירות .
ר"מ אומר הכל אילן סרק חוץ מן הזית
והתאנה . רבי יוסי אומר כל שאין כמוהו נוטעין
שדות שלימות הרי זה אילן סרק :

סס פרק ח' משנה ג'

המנהיג סופג את הארבעים . והיושב בקרון
סופג את הארבעים . רבי מאיר
פוטר והשלישית שהיא קשורה לרצועות אסורה

סס פרק ח' משנה ו'

שור בר . מין בהמה ורבי יוסי אומר מין חיה .
כלב מין חיה . ר' מאיר אומר מין בהמה .
חזיר מין בהמה . ערוד מין חיה . הפיד . והקוף .
מין חיה . ואדם מותר עם כלם למשוך . ולחרוש
(ולהנהיג) :

שביעית פ"ב משנה ט

הבצלים הסריסים ופוג המצרי . שמנע מהם
מים שלשים יום לפני ראש השנה .
מתעשרין לשעבר ומותרין בשביעית ואם לאו
אסורים בשביעית ומעשרין לשנה הבאה . ושל
בעל שמנע מהם מים שתי עונות דברי רבי

מאיר בת עין

מאיר וחכמים אומרים שלש :

שס פרק ג' משנה א'

מאימתי מוציאין זבלים לאשפתות, משיפסקו
עובדי עבודה ד"ר מאיר · רבי יהודה

אומר משיבש המתוק, רבי יוסי אומר משיקשור :

שס פרק ג' משנה ב'

עושה אדם את שדהו · שלש שלש אשפתות

לבית סאה · יותר מכן מהציב דברי רבי

שמעון · וחכמים אוסרין עד שיעמיק שלשה או

עד שיגביה שלשה · עושה אדם את זבלו אוצר ·

ר' מאיר אוסר עד שיעמיק שלשה או עד שיגביה

שלשה · היה לו דבר מועט מוסיף עליו וחולך ·

ר' אלעזר בן עזריה אוסר עד שיעמיק שלשה או

עד שיגביה שלשה או עד שיתן על הסלע :

שס פרק ג' משנה ט'

אבני כהף באות מכל מקום · והקברן מביא

מכל מקום · ואלו הם אבני כהף · כל

שאינה יכולה להנטל באחת יד דברי ר' מאיר ·

רבי יוסי אומר אבני כהף כשמן · כל שהן

נטרות שתים שלש על הכהף :

שס פרק ה' משנה ב'

הטומן את הלחף בשביעית · רבי מאיר אומר

לא יפחות מסאתים עד גובה שלשה

טפחים וטפח עפר על גביו · וחכמים אומרים

מאיר בת עין

ח
לא יפחות מארבעה קבים עד גובה טפה וטפה
עפר על גביו • וטומנו במקום דריסת אדם :

סס פרק ז' משנה ב'

ועוד כלל אחד אמרו כל שאינו מאכל אדם •
ומאכל בהמה וממין הצובעין ומתקיים
בארץ ישלו שביעית • ולדמיו שביעית • אין לו
ביעור ואין לדמיו ביעור • ואיזה • זה עקר הרוף
השוטה ועקר הדנדנה והעקרבנן והחלבצין
והבוכרייא • וממין הצובעין הפואה והרכפא יש
להם שביעית ולדמיהן שביעית • אין להם ביעור
ולא לדמיהן ביעור רבי מאיר אומר דמיהן
מתבערין עד ראש השנה אמרו לו להן אין
ביעור קל וחומר לדמיהן :

תרומות פרק ד' משנה ח'

המפריש מקצת תרומה ומעשרות מוציא
ממנו תרומה עליו אבל לא ממקום
אחר רבי מאיר אומר אף מוציא הוא ממקום
אחר תרומה ומעשרות :

סס פרק ד' משנה ב'

מי שהיו פירותיו במגירה ונתן סאה לבן לוי
וסאה לעני • מפריש עד שמונה סאין
ואוכזן • דברי רבי מאיר • וחכמים אומרים
אינו מפריש אלא לפי השבון :

מאיר בה עין

סס פרק ו' משנה ג'

המאכיל את פועליו ואת אורחיו תרומה, הוא משלם את הקרן • והם משלמין את החומש ד"ר מאיר • וחכמים אומרים הם משלמין קרן וחומש והוא משלם להן דמי סעודתן :

סס פרק ז' משנה ב'

בת כהן שנשאת לישראל ואחר כך אכלה תרומה, משלמת את הקרן ואינה משלמת את החומש ומיתתה בשריפה • נשאת לאחד מכל הפסולין משלמת קרן וחומש • ומיתתה בחנק ד"ר מאיר וחכ"א זו וזו משלמות את הקרן ואינן משלמות את החומש ומיתתן בשריפה :

סס פרק ז' משנה ס'

שתי קופות אחת של תרומה ואחת של חולין, שנפלה סאה של תרומה לתוך אחת מהן ואין ידוע לאיזו מהן נפלה • הרי אני אומר לתוך של תרומה נפלה, אבל אם אין ידוע איזו היא של תרומה ואיזו היא של חולין • אכל אחת מהן פטור • והשניה נוהג בה כתרומה וחייבת בחלה ד"ר מאיר • ר' יוסי פוטר, אכל אחד את השניה פטור • אכל אחד את שתיהן משלם כקטנה שבשתיהן :

סס פ"ז משנה ו'

נפלה אחת מהן לתוך החולין אינה מרמעתן והשניה נוהג בה כתרומה וחייבת בחלה •

ט

מאיר בת עין

דברי רבי מאיר * ורבי יוסי פוטר * נפלו שניה
למקום אחר אינה מדמעתן * נפלו שתיהן למקום
אחת מדמעות כקטנה שבשתיהן :

סס פרק ז' משנה ז'

זרע את אחת מהן פטור * והשניה נוהג בה
כתרומה וחייבת בחלה דברי רבי מאיר *

ורבי יוסי פוטר זרע אחד את השניה פטור * זרע
אחד את שתיהן בדבר שזרעו כלה מותר *
ובדבר שאין זרעו כלה אסור :

סס פרק י' משנה ג'

הרודה פת חמה ונתנה על פי חבית של יין
של תרומה * רבי מאיר אוסר * ורבי

יהודה מתיר * רבי יוסי מתיר בשל חטין ואוסר
בשל שעורים * מפני שהשעורים שואבות :

סס פרק י"א משנה י'

מדליקין שמן שריפה בבתי כנסיות ובבתי
מדרשות ובמבואות האפלין ועל

גבי החולים ברשות כהן * בת ישראל שנשאת
לכהן והיא למודה (לבא) אצל אביה , אביה
מדליק ברשותה * מדליקין בבית המשתה
אבל לא בבית האבל דברי רבי יהודה * ורבי
יוסי אומר בבית האבל אבל לא בבית המשתה
רבי מאיר אוסר כאן וכאן * רבי שמעון מתיר

כאן וכאן :

מאיר בת עין

מעשרות פרק ב' משנה ב'

המעלה פירות מן הגליל ליהודה • או עולה
לירושלם, אוכל מהם עד שהוא מגיע

למקום שהוא הולך, וכן בחזרה • ר' מאיר אומר
עד שהוא מגיע למקום השביתה • והרוכלין
המחזרין בעירות אוכלים עד שמגיעים למקום
הלינה • ר' יהודה אומר הבית הראשון הוא ביתו:

סס פרק ב' משנה ס'

האומר לחבירו הולך איסר זה ותן לי בו חמיש
תאנים לא יאכל עד שיעשר ד"ר מאיר

ר' יהודה אומר אוכל אחת אחת ופטור • ואם
צרף חייב • א"ר יהודה מעשה בגינת ורדים
שהיתה בירושלים • והיו תאנים נמכרות משלש
ומארבע באיסר ולא הופרש ממנה תרומה
ומעשר מעולם:

סס פ"ד משנה ד'

שותין על הגת • בין על החמין בין על הצונן
פטור ד"ר מאיר • ר' אליעזר ברבי צדוק

מחייב • וחכ"א על החמין חייב ועל הצונן פטור:

מעשר שני פרק ב' משנה ח'

הפורט סלע ממעות מעשר שני בית שזאי
אומרים בכל הסלע מעורת • ובית

חלל אומרים בשקל כסף ובשקל מעורת רבי
מאיר אומר אין מחללין כסף ופירות על הכסף

וחכמים מרזידין:

מאיר בת עין

סס פרק ה' משנה י"ד

מכאן אמרו ישראל וממזרים מהודים אנכי
לא גרים * ולא עבדים משוחררים שאין
להם חלק בארץ * ר' מאיר אומר אף לא כהנים
ולויים שלא נטלו חלק בארץ * רבי יוסי אומר
יש להם ערי מגרש :

סלס פרק ה' משנה ב

האוכל מהם כזית מצדה בפסח * יצא ידי
חובתו * כזית הפסח חייב בהכרת *
נתערב אחד מהם בכל המינים * דרבי זח עובר
בפסח * הנודר מן הפת ומן התבואה * אסור
בהם (אבל הנודר מן הדגן אסור בכל המינים
חוץ מפירות האילן) דברי רבי מאיר * וחכמים
אומרים הנודר מן הדגן אינו אסור אלא מרזן *
וחייבין בחלה ובמעשרות :

ערלס פרק ה' משנה ס'

אילן שנעקר ובו בריכה * והוא חיה ממנה *
חורה הזקנה להיות כבריכה * הבריכה
שנה אחר שנה ונפסקה * מונה משעה שנפסקה
ספוק הגפנים * וספוק על גבי ספוק אף על פי
שהבריכה בארץ מותר * ר' מאיר או מקום שכוחה
יפה מותר * ומקום שכוחה רע אסור * (וכן)
בריכה שנפסקה והיא שליאה פירות * אם
הוסיף במאתים אסור :

מאיר בת עין

שס פרק ג' משנה א'

בגד שצבעו בקליפי ערלה • ידלק • נתערב
באחרים כלם ידלקו • דברי רבי מאיר •

וחכמים אומרים יעלה באחד ומאתים :

שס פרק ג' משנה ב'

הצובע מלא הסיט בקליפי ערלה וארגו כנגד
ואין ידוע איזה הוא ר"מ אומר ידלק

הנגד • וחכמים אומרים יעלה באחד ומאתים :

שס פרק ג' משנה ג'

מי שהיו לו חבילי תלתן • שר כלאי הכרם
ידלקו נתערבו באחרים • (אחרים באחרים)

כלם ידלקו דברי רבי מאיר • וחכמים אומרים

יעלו באחד ומאתים :

שס פרק ג' משנה ד'

שהיה רבי מאיר אומר את שדרכו למנות
מקדש וחכמים אומרים אינו מקדש אא

ששה דברים בלבד • ורבי עקיבא אומר שבעה •

ואלו הם אגוזי פרך • ורמוני כדן • וחביות

סתומות • וחולפות תרדין • וקלסי כרוב • ודלעת

יונית • ר' עקיבא אומר אף ככרות של בעל הבית

הראוי לערלה ערלה • לכלאי הכרם כלאי הכרם :

ככורים פרק א' משנה ו'

הקונה שתי אילנות בתוך של חבירו • מביא
ואינו קורא • ר"מ אומר מביא וקורא

מאיר בת עין יא

יבש המעין, נקצץ האירן, מביא ואינו קורא ר' יהודה אומר מביא וקורא מעצרת ועד החג מביא וקורא מן החג ועד הנוכה מביא ואינו קורא ר' יהודה בן בתירא אומר מביא וקורא:

שבת פירק ו' משנה ב'

לא תצא אשה במחט הנקובה ולא בטבעה שיש עליה חותם ולא בכוליאר ולא בכובלת ולא בצלוהית של פלייטון ואם יצאה הייבת חטאת דברי רבי מאיר וחכמים פוטרין בכובלת ובצלוהית של פלייטון:

שם פירק ו' משנה ט'

הקטע יוצא בקב שלו ד"ר מאיר ורבי יוסי אוסר ואם ישלו בית קבול כתותים טמא סמוכות שלו טמאין מדרס ויוצאין בהם בשבת ונכנסין בהם בעזרה כסא וסמוכות שלו טמאין מדרס ואין יוצאין בהם בשבת ואין נכנסין בהם בעזרה אנקטמין טהורים ואין יוצאין בהם:

שם פירק ו' משנה י'

יוצאין בביצה החרגול ובשן שועל ובמסמר מן הצלוב משום רפואה דברי רבי מאיר וחכמים אומרים אף בחור אסור משום דרכי האמורי:

מאיר בת עין

סס פרק ח' משנה ז'

חרם כדי ליתן בין פצים לחבירו • דברי רבי
יהודה ר' מאיר אומר כדי להתות בו את
האור ר' יוסי אומר כדי לקבל בו דביעית • אמר
ר' מאיר אף על פי שאין ראייה לדבר זכר לדבר •
שנאמר ולא ימצא במכתתו חרם להתות איש
מיקוד • אמר לו רבי יוסי משם ראייה •
ולחשוף מים מגבא :

סס פרק ט"ו משנה ח'

אלו קשרים שחייבין עליהן קשר הגמלין וקשר
הספנין וכשם שהוא חייב על קשורן • כך
הוא חייב על התירן • ר' מאיר או' כל קשר שהוא
יכול להתירו באחת מידיו אין חייבין עליו :

עירובין פרק כ' משנה ח'

עושיין פסין לביראות • ארבעה דיומדין נראין
כשמונה ד' ר' יהודה • רבי מאיר אומר
שמונה נראין כשנים עשר • ארבעה דיומדין
וארבעה פשוטים • גבהן עשרה טפחים ורחבן
ששה • ועביין כל שהוא וביניהן כמלא שתי
רבקות של שלש שלש בקר דברי ר' מאיר •
רבי יהודה אומר של ארבע ארבע קשורות
ולא מותרות • אחת נכנסת ואחת יוצאה :

סס פרק ג' משנה ד'

נתגלגל חוץ לתחום ונפל עליו גר • אזו

מאיר בת עין יב

נשרף • או תרומה ונטמאה • מבעוד יום •
אינו עירוב • משחשיכה • הרי זה עירוב •
אם ספק • רבי מאיר ורבי יהודה אומרים הרי
זה חמר גמל • ר' יוסי ורבי שמעון אומרים ספק
עירוב כשר • אמר רבי יוסי אבטולמוס העיד
משום חמשה זקנים על ספק עירוב שכשר :

סס פרק ד' משנה ד'

מי שישב בדרך • ועמד וראה והרי הוא סמוך
לעיר (הואיל) ולא היתה כוונתו לכך לא
יכנס • ד"ר מאיר • רבי יהודה אומר יכנס • א"ר
יהודה מעשה היה. ונכנס ר' טרפון בלא מתכוין:

סס פרק ד' משנה ט'

וזו היא שאמרו העני מערב ברגליו • אמר רבי
מאיר אנו אין לנו אלא עני • ר' יהודה אומר
אחד עני ואחד עשיר שלא אמרו מערבין בפת
אלא להקל על העשיר שלא יצא ויערב ברגליו :

סס פרק ד' משנה י'

מי שיצא לילך לעיר שמערבין בה והחזירו
חבירו • הוא מותר לילך וכל בני העיר
אסורין דברי רבי יהודה • רבי מאיר אומר כל
שהוא יכול לערב ולא ערב • הרי זה חמר גמל :

סס פרק ה' משנה ב'

נותנין קרפף לעיר ד"ר מאיר, והכ"א לא אמרו
קרפף אלא בין שתי עירות, אם יש לזו

מאיר בת עין

שבעים אמה ושיריים, ולזו שבעים אמה ושיריים

עושה קרפף לשתיהן להיותן כאחת :

סס פרק ס' משנה ד'

אין מודדין אלא בחבר של חמשים אמה : לא

פחות ולא יותר : ולא ימדוד אלא כנגד

לבו : היה מודד והגיע לגיא : או לגדר : מבליע

וחוזר למדתו הגיע להר מבליע וחוזר למדתו :

ובלבד שלא יצא חוץ לתחום אם אינו יכול

להבליע : בזו אמר רבי דוסתאי בר ינאי משום

רבי מאיר שמעתי שמקדיין ברהרים :

סס פרק ו' משנה ט'

הדר עם הנכרי בחצר : או עם מי שאינו מודה

בעירוב הרי זה אוסר עליו : (דברי רבי

מאיר) רבי אריעזר בן יעקב אומר לעולם אינו

אוסר עד שיהיו שני ישראלים אוסרין זה על זה :

סס פרק ו' משנה ד'

מאימתי נותגין רשות : בית שמאי אומרים

מבעוד יום : ובית הלל אומרים

משחשיכה : מי שנרתן רשותו והוציא : בין

בשוגג : בין במזיד : הרי זה אוסר ד"ר מאיר :

רבי יהודה אוסר במזיד אוסר בשוגג אינו אוסר :

סס פרק ח' משנה ב'

כמה הוא שיעורו מזון שתי סעודות לכל : אחד

מזוננו לחול ולא לשבת : דברי רבי מאיר

רבי יהודה אומר לשבת ולא לחוד * וזה וזה
מתכוונין להקל * רבי יוחנן בן ברוקא אומר
מכבר בפונדיון * מארבע סאין בסלע * ר' שמעון
אומר שתי ידות לכבר משלש דקב * הציה
לכית המנוגע * וחצי הציה לפסול את הגוייה :

סס פרק ח' משנה ס'

המניח ביתו והלך לשבות בעיר אחרת אחד

נכרי ואחד ישראל * הרי זה אוסר *
דברי רבי מאיר * רבי יהודה אומר אינו אוסר *
רבי יוסי אומר נכרי אוסר * ישראל אינו אוסר *
שאין דרך ישראל לבוא בשבת * ר' שמעון אומר
אפילו הניח ביתו והלך לשבות אצל בתו
כאותה העיר אינו אוסר * שכבר הסיע מלבו :

סס פרק ט' משנה א'

כל גנות העיר רשות אחד * ובלבד שלא יהא

גג גבוה עשרה או נמוך עשרה ד"ר מאיר
וחכמים אומרים כל אחד ואחד רשות בפני
עצמו * ר' שמעון אומר אחד גנות ואחד חצרות
ואחד קרפיפות * רשות אחד לכלים ששבתו
לתוכן * אבל לא לכלים ששבתו בתוך הבית :

סס פרק י' משנה ט'

לא יעמוד אדם ברשות היחיד ויפתח ברשות
הרבים * ברשות הרבים * ויפתח ברשות
היחיד * אלא אם כן עשה מחיצה גובהה עשרה

מאיר בת עין

טפחים דברי רבי מאיר : אמרו לו מעשרה בשוק
שר פטמים שהיה בירושלים שהיו נועלין ומניחין
את המפתח בחלון שעל גבי הפתח : רבי יוסי
אומר שוק שר צמרים היה :

פסקים פרק א' משנה ד'

רבי מאיר אומר אוכלין כל חמש ושורפין
בתחילת שש : ר' יהודה אומר אוכלין כל
ארבע : ותולין כל חמש ושורפין בתחילת שש :

סס פרק א' משנה ז'

אמר רבי מאיר מדבריהם למדנו ששורפין
תרומה טהורה עם הטמאה בפסח : אמר
לו רבי יוסי אינה היא המדה : ומודים ר' אליעזר
ורבי יהושע ששורפין זו לעצמה וזו לעצמה :
על מה נחלקו על התלויה ועל הטמאה : שרבי
אליעזר אומר השרף זו לעצמה וזו לעצמה :
ורבי יהושע אומר שתיהן כאחת :

סס פרק ב' משנה ח'

אין נותנין קמח לתוך החרוסת או לתוך
החרדל ואם נתן יאכל מיד ור' מאיר אוסר
אין מבשלין את הפסח לא במשקין ולא במי
פירות : אבל סבין ומטבילין אותו בהן : מי
תשמישו של נחתום ישפכו מפני שהן מחמיצין :

סס פרק ג' משנה ו'

ארבעה עשר שחל להיות בשבת : מבערין

את הכל מלפני השבת דברי רבי מאיר *
 וחכמים אומרים בזמן * רבי אליעזר בר צדוק
 אומר תרומה מלפני שבת וחולין בזמן *
 סס פרק ר' משנה ו'

רבי מאיר אומר כל מלאכה שהתחיל בה קודם
 לארבעה עשר גומרה בארבעה עשר *
 אבל לא יתחיל בה בתחלה בארבעה עשר אעפ"י
 שיכול לגומרה * וחכמים שלש אומניות עושין
 מלאכה בערבי פסחים עד הצות, ואו הן החייטים
 והספרים והכובסין רבי יוסי בר יהודה אומר אף
 הרצענים :
 סס פרק ר' משנה ס'

הפסח ששחטו שלא לשמו בשבת * חייב עליו
 חטאת * ושאר כל הזבחים ששחטן
 לשם פסח * אינן ראויין חייב * ואם ראויין הן
 רבי אליעזר מחייב חטאת * ורבי יהושע פוטר *
 אמר רבי אליעזר מה אם הפסח שהוא מותר
 לשמו כששנה את שמו חייב * זכהין שהן אסורין
 לשמן כששנה את שמן אינו דין שיחא חייב *
 אמר לו רבי יהושע לא אם אמרת בפסח ששנחו
 לדבר האסור * תאמר בזבחים ששנן לדבר
 המותר * אמר לו ר' אליעזר אימורי צבור יוכיחו
 שהן מותרין לשמן וחשוחט לשמן חייב * אמר לו
 רבי יהושע לא * אם אמרת באימורי צבור שיש
 להן קצבה תאמר בפסח שאין לו קצבה * רבי

מאיר בת עין

מאיר אומר אף השוהט לשם אימורי צבור פטור :

שקלים פרק א' משנה ז'

ואלו חייבים בקרבן לויים וישראלים וגרים

ועבדים כשוהררים * אבל לא (כהנים)

נשים ועבדים וקטנים * השוקל על ידי כהן על

ידי אשה על ידי עבד על ידי קטן פטור * ואם

שקר על ידו ועל יד הבירו חייב בקרבן אחד *

רבי מאיר אומר שני קרבונות * הנותן סלע

ונוטל שקל * חייב שני קרבונות :

סס פרק א' משנה ז'

השוקל על ידי עני ועל ידי שכנו ועל ידי בן

עירו פטור * ואם הלווים חייב * האחין

השותפין שחייבים בקרבן * פטורין ממעשר

בהמה * ושחייבין במעשר בהמה פטורין מן

הקרבן * וכמה הוא קרבן מעה כסף * דברי

רבי מאיר * וחכמים אומרים חצי :

סס פרק ב' משנה ה'

מותר שקלים חולין * מותר עשירית האיפה *

מותר קני זבין קני זבות וקני יולדות

וחטאות ואשמות מותריהן נדבה * זה הכלל כל

שהוא בא לשם חטאת ולשם אשם מותרן נדבה,

מותר עודה לעודה * מותר מנהה למנחה * מותר

שרמים לשרמים * מותר פסח לשלמים * מותר

נזירים לנזירים, מותר נזיר לנדבה, מותר עניים

רענים מותר עני לאוהו עני מותר שבויים לשבויים
 מותר שבוי לאותו שבוי מותר המתים למתים
 מותר המת ליורשיו רבי מאיר אומר מותר המת
 יהא מונח עד שיבא אליהו ר נתן אומר מותר
 המת בונין לו נפש על קברו :

סס פרק ח' משנה ב'

כל הכלים הנמצאים בירושלים דרך ירידה
 לבית הטבילה טמאין דרך עלייה טהורין
 שלא כדרך ירידתן עלייתן דברי רבי מאיר
 רבי יוסי אומר כלן טהורין חוץ מן הסל
 והמגריפה והמריצה המיוחדין לקברות :

יומא פרק ג' משנה ו'

הביאורו לבית הפרוה ובקדש היתרה
 פרסו סדין של בויץ בינו לבין העם
 קדש ידיו ורגליו ופשט רבי מאיר אומר פשט
 קדש ידיו ורגליו ירד וטבל עלה ונסתפג
 הביאו לו בגדי לבן ולבש וקדש ידיו ורגליו :

סס פרק ג' משנה ז'

בשחר היה לובש פרוסין שר שנים עשר מנה
 ובין הערבים הנדויין של שמונה
 מאות זוז ד"ר מאיר וחכמים אומרים בשחר
 היה לובש של שמונה עשר מנה ובין הערבים
 של שנים עשר מנה הכל שרושים מנה אלו
 משל צבור ואם רצה להוסיף מוסיף משלו :

מאיר בת עין

סס פרק ד' משנה ו'

בכל יום היו שם ארבע מערכות והיום חמש •
ד"ר מאיר ר' יוסי אומר בכל יום שלש
והיום ארבע • רבי יהודה אומר בכל יום
שתים והיום שלש :

סוכה פרק א' משנה ו'

מסכבין בנסרים דברי רבי יהודה • ור' מאיר
אוסר • נתן עליה נסר שהוא רחב
ארבעה טפחים, כשרהוברבד שלא יישן תחתיו:

סס פרק א' משנה ו'

תקרה שאין עליה מעזיבה • רבי יהודה אומר
בית שמאי אומרים מפקפק ונוטל
אחת מבנתים • ובית הלל אומרים מפקפק או
נוטל אחת מבנתים • רבי מאיר נוטל אחת
מבנתים ואינו מפקפק :

סס פרק ג' משנה ו'

עלתה חזוית על רובו • נטלה פטמתו • נקדף
נסדק ניקב וחסר כל שהוא פסול •
עלתה חזוית על מעוטו • נטל עוקצו ניקב ולא
חסר כל שהוא כשר • אתרוג הכושי פסול והירוק
ככרתי ר' מאיר מכשיר • ור' יהודה פוסל :

סס פרק ג' משנה ו'

שיעור אתרוג הקטן • ר' מאיר אומר כאגוז •
ר' יהודה אומר כביצה • וכגדוד כדי

שיאחזו שנים בידו אחד * ד"ר יהודה * רבי יוסי
אמר אפילו (אחד) בשתי ידיו :

סס פרק ג' משנה ח'

אין אוגדין את הרולב אלא במינו ד"ר יהודה *
ר' מאיר אומר אפילו במשיחה * אמר ר'
מאיר מעשה באנשי ירושלים שהיו אוגדין את
רולביהן בגמונים של זהב * אמרו לו במינו היו
אוגדין אותו מלמטה :

כ"ס פרק ד' משנה ג'

אין מבקעין עצים לא מן הקורות ולא מן הקורה
שנשברה ביום טוב * ואין מבקעין לא
בקרדום ולא במגירה ולא במגל אלא בקופיץ *
בית שהו' מלא פירות סתום ונפתחו נוטל ממקום
הפחת * ר' מאיר או' אף פוחת לכתחלה ונוטל :

תענית פרק ח' משנה כ'

אין שואלין את הגשמים אלא סמוך לגשמים
רבי יהודה אומר העובר לפני התכה ביום
טוב האחרון של חג * האחרון מזכיר * הראשון
אינו מזכיר * ביום טוב הראשון של פסח הראשון
מזכיר * האחרון אינו מזכיר * עד אימתי שואלין
את הגשמים * ר' יהודה אומר עד שיעבור הפסח
ר' מאיר אומר עד שיצא ניסן * שנאמר ויורד
לכם גשם מורה ומלקוש בראשון :

מאיר בת עין

סס פרק כ' משנה י'

אין גוזרין תענית על הצבור בראשי חדשים
בהנוכה ובפורים • ואם התחילו אין
מפסיקין דברי רבן גמליאל • א"ר מאיר אעפ"י
שאמר רבן גמליאל אין מפסיקין מודה היה שאין
משלימין וכן ט' באב שחל להיות בערב שבת :
מגילה פרק כ' משנה ג'

בן עיר שהלך לכרך ובן כרך שהלך לעיר • אם
עתיד לחזור למקומו קורא כמקומו ואם לאו
קורא עמהן • ומהיכן קורא אדם את המגילה
ויוצא בה ידי חובתו • ר' מאיר או' כלה • ר' יהודה
אומר מאיש יהודי • ר' יוסי אומר מאחר הדברים
סס פרק ג' משנה ב'

אין מוכרין בית הכנסת • לא על תנאי שאם
ירצו יחזירוהו ד"ר מאיר • וחכ"א מוכרים
אותו ממכר עולם חוץ מארבעה דברים למרחץ
ולבורסקי ולטבילה ולבית המים • ר' יהודה או'
מוכרין אותה לשם חצר והלוקח מיה שירצה
יעשה :

מועד קטן פרק ט' משנה ה'
רבי מאיר אומר רואין את הנגעים (בתחלה)
להקל אבל לא להחמיר • וחכ"א לא להקל
ולא להחמיר • ועוד א"ר מאיר מדקט אדם
עצמות אביו ואמו מפני ששמחה היא לו • ר' יוסי
אומר אבל הוא לו • לא יעורר אדם על מתו ולא

יספידנו קודם לרגל שלשים יום :

יבמות פרק ט"ו משנה ס'

אחת אומרת מת * ואחת אומרת לא מת * זו
שאומרת מת תנשא ותטור כתובתה
וזו שאומרת לא מת * לא תנשא ולא תטור
כתובתה * אחת אומרת מת ואחת אומרת נהרג
ר' מאיר אומר הואיל ומכחישות זו את זו הרי
או לא ינשאו * ר' יהודה ור' שמעון או' הואיל וזו
וזו מודות שאינו קיים הרי או ינשאו * עד אומר
מת ועד אומר לא מת * אשה אומרת מת ואשה
אומרת לא מת הרי זו לא תנשא :

סס פרק ט"ז משנה ד'

נפל למים בין שיש להן סוף * בין שאין להם
סוף אשתו אסורה * אמר ר' מאיר מעשה
באחד שנפל לבור הגדול ועלה לאחר שלשה
ימים * אמר ר' יוסי מעשה בסומא שירד לטבול
במערה * וירד מושכו אחריו ושהו כדי שתצא
נפשם והשיאו נשותיהם * ושוב מעשה בעסייא
באחד ששלשוהו לים, ולא עגה בידם אארגלו,
אמרו חכמים מן הארכובה ולמעלה תנשא * מן
הארכובה ולמטה לא תנשא :

כתובות פרק ח' משנה ג'

הגדול שבא על הקטנה * והקטן שבא על
הגדולה ומוכת עין כתובתן מאתים *

מאיר בת עין

ד"ר מאיר, והכ"א מוכת עין כתובתה מנה :

סס פרק ה' משנה ה'

אף על פי שאמרו בתולה גובה מאתים, ואמנה

מנה • אם רצה להוסיף אפילו מאה מנה

יוסיף • נתארמלה או נתגרשה בין מן הארוסין

בין מן הנשואין גובה את הכל • ר' אלעזר בן

עזריה או מן הנשואין גובה את הכל מן הארוסין

בתולה גובה מאתים ואמנה מנה, שלא כתב לה

אלא עד מנת לכונסה • ר' יהודה אומר אם רצה

כותב לכתורה שטר של מאתים • והיא כותבת

התקבלתי ממך מנה ולאמנה מנה והיא כותבת

התקבלתי ממך חמשים זוז • רבי מאיר אומר כל

הפוחת לכתורה ממאתים ולאמנה ממנה הרי זו

בעילת זנות :

סס פרק ה' משנה ד'

המקדוש מעשה ידי אשתו • הרי זו עושה

ואוכלת המותר • רבי מאיר

אומר הקדש • ר' יוחנן הסנדלר אומר חולין :

סס פרק ו' משנה ז'

המשליש מעות לבתו • והיא אומרת נאמן

בעלי עלי יעשה השליש מה

שהושלש בידו • ד"ר מאיר • רבי יוסי אומר וכי

אינה אלא שדה • והיא רוצה למוכרה הרי היא

מוכרה מעכשיו • במה דברים אמורים בגדולה •

אבל בקטנה אין מעשה קטנה כלום :

סס פרק ז' משנה ח'

היו בה מומין ועודה בבית אביה * האב צריך
להביא ראייה שמשנהארכה נולדו בה
מומין הללו ונכתפה שדהו * נכנסה לרשות
הבעל צריך להביא ראייה שעד שלא נחארכה
היו בה מומין אלו * והיה מקחו מקח טעות *
דברי רבי מאיר * והכמים אומרים במה דברים
אמורים במומין שבסתר אבל במומין שבגלוי
אינו יכול לטעון * ואם יש מרחץ באותה
העיר * אף מומין שבסתר אינו יכול לטעון *
מפני שהוא בודק בקרובותיו :

סס פרק ז' משנה י'

ואלו שכופין אותו להוציא * מוכה שחין * ובעל
פוליפוס * והמקמץ * והמצרף נחשת *
והבורסי * בין שהיו בס עד שלא נשאו ובין
משנישאו נולדו * ועל בולן אמר ר' מאיר אעפ"י
שהתנה עמה * יכולה היא שתאמר סבורה הייתי
שאני יכולה לקבל ועכשיו איני יכולה לקבל *
וחכ"א מקבלת היא על כרחא חוץ ממוכה שחין
מפני שממיקתו * מעשה בצידון בבורסי אחד
שמת והיה לו אח בורסי * אמרו חכמים יכולה
היא שתאמר לאחיק הייתי יכולה לקבל ולך
איני יכולה לקבל :

מאיר בת עין

סס פרק ח' משנה ג'

נפלו לה כספים ילקח בהן קרקע והוא אוכל
פירות • פירות התלושין מן הקרקע •
ילקח בהן קרקע והוא אוכל פירות • והמחוברין
בקרקע אמר ר' מאיר שמיין אותן כמה הן יפין
בפירות • וכמה הן יפין בלא פירות • והמותר
ילקח בהן קרקע • והוא אוכל פירות • וחכמי
המחוברין לקרקע שלו • והתלושין מן הקרקע
שלה • וילקח בהן קרקע והוא אוכל פירות :

סס פרק ח' משנה ז'

הניח אחיו מעות ילקח בהן קרקע והוא אוכל
פירות • פירות התלושין מן הקרקע
ילקח בהן קרקע והוא אוכל פירות • המחוברין
בקרקע אמר רבי מאיר שמיין אותה כמה הן יפין
בפירות וכמה הן יפין בלא פירות והמותר ילקח
בהן קרקע והוא אוכל פירות • וחכמים אומרים
פירות המחוברין בקרקע שלו והתלושין מן
הקרקע כל הקודם זכה בהן • קדם הוא זכה •
קדמה היא ילקח בהן קרקע והוא אוכל פירות
כנסה הרי היא כאשתו לכל דבר ובלבד שתהא
כתובתה ער נכסי בעלה הראשון :

סס פרק י"ב משנה ד'

כל זמן שהיא בבית אביה גובה כתובתה
לעולם • כל זמן שהיא בבית בעלה גובה

כתובתה עד עשרים וחמש שנים * שיש בעשרים
 וחמש שנים שתעשה טובה כנגד כתובתה *
 דברי ר' מאיר שאמר משום רבן שמעון בן גמליא
 וחכמים אומרים כל זמן שהיא בבית בעלה גובה
 כתובתה לעולם * כל זמן שהיא בבית אביה
 גובה כתובתה עד עשרים וחמש שנים * מתה
 יורשיה מוכרין כתובתה עד עשרים וחמש שנים:
 נדרים פרק א' משנה ד'

האומר קרבן * עולה * מנחה * חטאת * תודה
 * שרמים * שאיני אוכל לך אסור * רבי
 יהודה מתיר * הקרבן בקרבן * קרבן שאוכל לך
 אסור * לקרבן לא אוכל לך רבי מאיר אוסר *
 האומר קונם פי מדבר עמך ידי עושה עמך *
 רגלי מהלכת עמך אסור :

עס פרק ב' משנה ד'

סתם נדרים להחמיר ופירושם להקל * כיצד
 אמר הרי עלי כבישר מדיח * כיון נסך *
 אם של שמים נדר אסור * אם של עבודת אילים
 מותר * ואם סתם אסור * הרי עלי כחרס אם
 כחרס של שמים אסור ואם כחרס של כהנים
 מותר ואם סתם אסור * הרי עלי כמעשר * אם
 כמעשר בהמה נדר אסור ואם של דגן מותר *
 ואם סתם אסור * הרי עלי כתרומה * אם כתרומת
 הלשכה נדר אסור * ואם של גורי מותר * ואם

מאיר בת עין

סתם אסור דברי רבי מאיר • רבי יהודה אומר
סתם הרומה ביהודה אסורה ובגליל מותרת •
שאיין אנשי גליל מכירין את הרומת דלשכה •
סתם הרמים ביהודה מוהרין ובגליל אסורין
שאיין אנשי גליל מכירין את הרמי הכהנים :

שס פרק ב' משנה ה'

נדר בחרם ואמר לא נדרתי אלא בהרמו של
ים • בקרבן ואמר לא נדרתי אלא בקרבנות
של מלכים • הרי עצמי קרבן • ואמר לא נדרתי
אלא בעצם שהנהתי לי להיות נודר בו • קונם
אשתי נהנית לי • ואמר לא נדרתי אלא מאשתי
הראשונה שגרשתי • על כולן איין נשאלין להם •
ואם נשאלו עונשין אותן ומהמירין עליהם דברי
רבי מאיר • וחכמים אומרים פותחין להם פתח
ממקום אחר • ומלמדין אותן כדי שלא ינהגו
קלות ראש בנדרים :

שס פרק ג' משנה ט'

הנודר מן הילודים מותר בנולדים (מן
הנולדים אסור בילודין) רבי מאיר
מתיר אף בילודים וחכמים אומרים לא נתכוון
זה אלא במי שדרכו להוליד :

שס פרק ד' משנה ד'

המודר הנאה מחבירו ונכנס לבקרו • עומד
אבל לא יושב • ומרפאהו רפואת נפש

כ מאיר בת עין

אבל לא רפואת ממון • ורוחץ עמו באמבטי
גדולה אבל לא בקטנה • וישן עמו במטה • רבי
יהודה אומר בימות החמה אבל לא בימות
הגשמים מפני שהוא מהנהו • ומסב עמו על
המטה ואוכל עמו על השולחן אבל לא מן
התמחוי • אבל אוכל הוא מן התמחוי החוזר •
לא יאכל עמו מן האכוס שלפני הפועלים • ולא
יעשה עמו באומן דברי רבי מאיר • וחכמים
אומרים עושה הוא ברחוק ממנו :

סס פרק ז' משנה ב'

הנודר מן הדגן אסור בפול המצרי יבש ד"ר
מאיר • וחכ"א אינו אסור אא מחמשת המינין
רבי מאיר אומר הנודר מן התבואה אינו אסור
אלא מחמשת המינין • אבל הנודר מן הדגן
אסור בכל • ומותר בפירות האילן ובירק :

סס פרק ז' משנה ד'

הנודר מן הבית מותר בעליה דברי ר' מאיר
• וחכמים אומרים עלייה בכלל הבית •
הנודר מן הערייה מותר בבית :

סס פרק ז' משנה ה'

הנודר מן המטה מותר בדרגש • ד"ר מאיר •
• וחכמים אומרים דרגש בכלל מטה •
הנודר מדרגש מותר במטה • הנודר מן העיר
מותר לכנס לתחומה של עיר ואסור לכנס

מאיר בת עין

לעבורה : אבל הנודר מן הבית אסור מן

האגף ולפנים :

סס פרק ח' משנה ב'

עד הפסח אסור עד שיגיע : עד שיהא אסור

עד שיצא : עד לפני הפסח ר' מאיר אומר

אסור עד שיגיע : רבי יוסי אומר עד שיצא :

סס פרק ח' משנה ס'

עד הגשמים עד שיהיו הגשמים עד שתדר

רביעה שניה : רבן שמעון בן גמליאל אומר

עד שיגיע זמנה של רביעה : עד שיפסקו גשמים

עד שיצא ניסן כלו דברי רבי מאיר : רבי יהודה

אומר עד שיעבור הפסח : קונם יין שאיני טועם

השנה : נתעברה השנה אסור בה ובעבורה :

עד ראש אדר עד ראש אדר הראשון : עד סוף

אדר : עד סוף אדר הראשון רבי יהודה אומר

אמר קונם יין שאיני טועם עד שיהיה הפסח

אינו אסור אלא עד לילי הפסח : שלא נתכוון

זה אא עד שעה שדרך בני אדם לשתות יין :

סס פרק ח' משנה ז'

האומר לחבירו קונם שאיני נהנה לך : אם

אין אתה בא ונוטר לבניך : כור אחד

של חטין ושתי חביות של יין : הרי זה יכול להפר

את נדרו שלא על פי חכם : ויאמר לו כלום

אמרת אלא מפני כבודי וחו כבודי : וכן האומר

לחבירו קונם שאתה נהנה לי אם אין אתה נא
 ונותן לבני כור אחד של חטין ושתי חביות של
 יין * רבי מאיר אומר אסור עד שיתן * וחכמים
 אומרים אף זה יכול להפר את נדרו שלא על פי
 חכם * ויאמר לו הרי אני כאלו התקבלתי * היו
 מסרבין בו לישא בת אחותו ואמר קונם שהיא
 נהנית לי לעולם * וכן המגרש את אשתו ואמר
 קונם אשתי נהנית לי לעולם * הרי אלו מותרות
 ליהנות לו * שלא נתכוון זה אלא לשום אישות
 היה מסרב בחבירו שיאכל אצלו * אמר קונם
 לביתך שאיני נכנס * טיפת צונן שאיני טועם
 לך * מותר ליכנס לביתו ולשתות ממנו צונן *
 שלא נתכוון זה אלא לשום אכילה ושתייה :

סס פרק ט' משנה ב'

רבי מאיר אומר יש דברים שהן כנולד ואינן
 כנולד וחכמים מודים לו כיצד אמר קונם
 שאיני נושא את פלוגית שאביה רע * אמרו לו
 מת או שעשה תשובה * קונם לבית זה שאיני
 נכנס * שהכלב רע בתוכו או שהנחש בתוכו *
 אמרו לו מת הכלב או שנהרג הנחש * הרי הן
 כנולד ואינן כנולד וחכמים מודים לו :

סס פרק ט' משנה ד'

ועוד א"ר מאיר פותחים לו מן הכתוב שבתורה
 ואומרים לו אלו היית יודע שאתה עובר

מאיר בת עין

על לא תקום ועל לא תטור ועל לא תשנא את
אחיך בלבבך ואהבת לרעך כמוך וחי אחיך
עמך • שמא יעני ואין אתה יכול לפרנסו • אמר
אלו הייתי יודע שהוא כן לא הייתי נודר הרי זה
מותר :

סס פרק ט' משנה ס'

קונם יין שאיני טועם שהיין רע למעים • אמרו
לו והלא המיושן יפה למעים • הותר

במיושן • ולא במיושן בלבד הותר אלא בכל
היין • קונם בצל שאיני טועם שהבצל רע ללב •
אמרו לו הלא הכופרי יפה ללב • הותר בכופרי
ולא בכופרי בלבד הותר אלא בכל הבצלים •
מעשה היה והתירו רבי מאיר בכל הבצלים :

סס פרק י"א משנה ו'

יודע אני שיש נדרים • אבל איני יודע שיש
מפירין יפר • יודע אני שיש מפירין אבל

איני יודע שזה נדר • ר' מאיר או' לא יפר וחכ"א
יפר :

נזיר פ"ה משנה ס'

כל כנויי נזירות כנזירות • האומר אהא הרי זה
נזיר או אהא נוה נזיר נזיק נזיח פזיח הרי זה

נזיר • הריני כזה הריני מסלסל הריני מככלכ
הרי עלי לשכוח פרע • הרי זה נזיר • הרי עלי
צפורים • רבי מאיר אומר נזיר וחכ"א אינו נזיר :

סס פרק כ' משנה ו'

הרי עלי לגלח חצי נזיר • ושמע חבירו ואמר

ואני עלי לגלח חצי נזיר • וזה מגלח נזיר
 שלם וזה מגלח נזיר שלם ד"ר מאיר • וחכמים
 אומרים זה מגלח חצי נזיר וזה מגלח חצי נזיר :
 טס פרק ז' משנה ד'

אמר רבי אליעזר משום ר' יהושע כל טומאה
 מן המת שהנזיר מגלח עליה חייבין עליה
 על ביאת מקדש • וכל טומאה מן המת שאין
 הנזיר מגלח עליה אין חייבין עליה על ביאת
 מקדש • א"ר מאיר לא תהא זו קלה מן השרץ •
 א"ר עקיבא דנתי לפני רבי אליעזר מה אם עצם
 כשעורה שאינו מטמא אדם באוהל הנזיר מגלח
 על מגעו ועל משאו • רביעית דם שהוא מטמא
 אדם באוהל • אינו דין שיהא הנזיר מגלח על
 מגעה ועל משאה אמר לי מה זה עקיבא אין דנין
 כאן קל וחומר וכשבאתי והרציתי דברים לפני
 ר' יהושע אמר לי יפה אמרת לא כן אמרו הלכת :
 טס פרק ט' משנה ה'

נזיר היה שמואל כדברי רבי נהוראי שנאמר
 ומורה לא יעלה על ראשו. נאמר בשמשון
 מורה ונאמר בשמואל מורה מה מורה האמורה
 בשמשון נזיר אף מורה האמורה בשמואל נזיר •
 אמר ר' יוסי והלא אין מורה אלא של בשר ודם
 אמר לו רבי נהוראי והלא כבר נאמר ויאמר
 שמואל איד אלך ושמע שאול והרגני שכבר היה

מאיר בת עין

עליו מורא של בשר ודם :

סוטה פרק כ' משנה ס'

ער מה הוא אומר אומרת אמן אמן * אמן על
האלה אמן על השבועה * אמן מאיש זה
אמן מאיש אחר * אמן שלא שטיתי ארוסה
ונשואה ושומרת יבם וכנוסה * אמן שלא
נטמאתי * ואם נטמאתי יבא בי * ר' מאיר אומר
אמן שלא נטמאתי אמן שלא אטמא :

סס פרק ד' משנה ב'

מעוברת חבירו ומינקת חבירו לא שותה ולא
נוטלת כתובה ד"ר מאיר * וחכמים
אומרים יכול הוא להפרישה ולהחזירה לאחר
זמן * אילונית וזקנה ושאינה ראויה לילד לא
שותות ולא נוטלות כתובה * רבי אליעזר אומר
יכול הוא לישא אשה אחרת ולפרות ולרבות
הימנה * ושאר כל הנשים או שותות או לא
נוטלות כתובה :
סס פ"ט משנה ט"ו

משמת ר' מאיר בטרו מושלי משלים * משמת
בן עזאי בטרו השקדנים * משמת בן
זומא בטרו הדרשנים * משמת רבי יהושע פסקה
טובה מן העולם * משמת רבן שמעון בן גמליאל
בא גובאי ורבו צרות * משמת ר' יעזר בן עזריה
פסק העושר מן החכמים * משמת רבי עקיבא
בוטל כבוד התורה * משמת רבי חנינא בן דוסא

בטלו אנשי מעשה • משמת רבי יוסי קטנותא
 פסקו חסידים • ולמה נקרא שמו קטנותא שהיה
 קטנותן של חסידים • משמת רבן יוחנן בן זכאי
 בוטל זיו החכמה • משמת רבן גמליאל הזקן
 בוטל כבוד התורה ומתרה טהרה ופרישות •
 משמת רבי ישמעאל בן פאבי בוטל זיו הכהונה
 משמת רבי בטלה ענוה ויראת הטא :

גיטין פרק ה' משנה ב'

רבי יהודה אומר מרקם למזרח • ורקם כמזרח
 מאשקלון לדרום ואשקלון כדרום • מעכו
 לצפון ועכו כצפון • רבי מאיר אומר עכו כארץ
 ישראל לגיטין :

טס פרק ד' משנה ז'

המוציא את אשתו משום שם רע לא יחזיר •
 משום נדר לא יחזיר • ר' יהודה אומר
 כל נדר שידעו בו רבים לא יחזיר ושלא ידעו בו
 רבים יחזיר • רבי מאיר אומר כל נדר שצריך
 חקירת חכם לא יחזיר ושאינו צריך חקירת חכם
 יחזיר • אמר רבי אליעזר לא אסרו זה אלא מפני
 זה • אמר ר' יוסי בר יהודה מעשה בצידון באחד
 שאמר לאשתו קונם (אם) איני מגרשך וגירשה
 והתירו לו חכמים שיחזירנה מפני תקנת העולם :

טס פרק ה' משנה א'

הנוקים שמין לרזן בעידית • ובעל חוב

מאיר בת עין

בבינונית וכתובת אשה בזבורית * ר' מאיר
אומר אף כתובת אשה בבינונית :

סס פרק ו' משנה ז'

אמר לשנים תנו גט לאשתי * או לשרשה
כתבו גט ותנו לאשתי הרי אלו יכתבו
ויתנו * אמר לשרשה תנו גט לאשתי הרי אלו
יאמרו לאחרים ויכתבו * מפני שעשאן בית דין
דברי רבי מאיר * וזו הלכה העלה חנניה איש
אנו מבית האסורין מקובל אני באומר לשרשה
תנו גט לאשתי * שיאמרו לאחרים ויכתבו מפני
שעשאן בית דין * אמר רבי יוסי נומינו לשליח
אף אנו מקובלין * שאפילו אמר לבית דין הגדול
שבירושלים * תנו גט לאשתי שילמדו ויכתבו
ויתנו לה * אמר לעשרה כתבו גט לאשתי *
אחד כותב ושנים חותמין * כולכם כתבו אחד
כותב וכולם חותמין * לפיכך אם מת אחד
מהן הרי זה גט בטל :

קידושין פרק ח' משנה ד'

בהמה גסה נקנית במסירה והדקה בהגבהה
דברי ר' מאיר ורבי אליעזר * וחכמים
אומרים בהמה דקה נקנית במשיכה :

סס פרק כ' משנה ח'

המקדש בחלקו בין קדשי קדשים בין קדשים
קלים אינה מקודשת * במעשר שני

מאיר בת עין

כד

בין שוגג בין מזיד לא קדש דברי רבי מאיר • ר' יהודה אומר בשוגג לא קדש במזיד קדש • ובהקדש במזיד קדש ובשוגג לא קדש דברי ר' מאיר • ר' יהודה או' בשוגג קדש במזיד לא קדש:

סס פרק ג' משנה ד'

רבי מאיר אומר כל תנאי שאינו כתנאי בני גד ובני ראובן אינו תנאי • שנאמר ויאמר משה אליהם אם יעברו בני גד ובני ראובן • וכתוב ואם לא יעברו חלוצים • רבי חנינא בן גמליאל אומר צריך היה הדבר לאומרו • שאדמלא כן יש במשמע שאפילו בארץ כנען לא ינחלו :

סס פרק ג' משנה ט'

מי שיש לו שתי כתי בנות משתי נשים ואמר קדשתי את בתי הגדולה • ואיני יודע אם גדולה שבגדולות • או גדולה שבקטנות או קטנה שבגדולות שהיא גדולה מן הגדולה שבקטנות • כולן אסורות חוץ מן הקטנה שבקטנות דברי רבי מאיר • ר' יוסי אומר כולן מותרות חוץ מן גדולה שבגדולות • קדשתי את בתי הקטנה • ואיני יודע אם קטנה שבקטנות או קטנה שבגדולות או גדולה שבקטנות שהיא קטנה מן הקטנות שבגדולות • כולן אסורות חוץ מן הגדולה שבגדולות דברי ר' מאיר • רבי יוסי אומר כולן מותרות חוץ מן הקטנה שבקטנות :

מאיר בת עין

שס פרק ד' משנה ד'

רבי יהודה אומר לא ירעה רווק בהמה * ולא
ישנו שני רווקים בטלית אחד * וחכמים
מתירין * כל שעסקו עם הנשים לא יתייחד עם
הנשים * ולא ילמד אדם את בנו אומנות בין
הנשים * רבי מאיר אומר לעולם ילמד אדם את
בנו אמנות נקיה וקלה * ויתפלל למי שהעושר
והנכסים שלו * שאין אומנות שאין בה עניות
ועשירות שלא עניות מן האומנות ולא עשירות
מן האומנות אלא הכל לפי זכותו * רבי שמעון
בן אעזר או' ראית מימך היה ועוף שיש להם
אומנות והן מתפרנסין שלא בצער * והלא לא
נבראו אלא לשמשני * ואני נבראתי לשמש
את קוני ומה או שנבראו לשמשני הן מתפרנסין
שלא בצער אני שנבראתי לשמש את קוני אינו
דין שאתפרנס שלא בצער * אא שהרעותי מעשי
וקפחתי את פרנסתי * אבא גוריון איש ציידן או'
משום אבא גוריא לא ילמד אדם את בנו חמר
גמל ספר ספן רועה והנוני שאומנותן אומנות
לסטים * ר' יהודה או' משמו החמרין רובן רשעי'
הגמלין רובן כשרין הספנין רובן חסידים * טוב
שברופאים לגיהנם * והכשר שבטבחים שותפו
של עמלק * ר' נהוראי או' מניח אני כל אומניות
שבועלם ואיני מלמד את בני יא תורה שאדם

כח מאיר בת עין

אובל משכרה בעולם הזה ורהקדן קיימת לו
לעולם הבא ושאר כל אומניות אינן כן כשאדם
בא לידי חילי או לידי זקנה או לידי יסורין ואינו
יכול לעסוק במלאכתו הרי הוא מת ברעב
אבל התורה אינה כן אלא משמרתו מכל רע
בנערותו ונותנת לו אחרית ותקוה בזקנותו
בנערותו מהו אומר וקווי ה' יחליפו כח בזקנותו
מהו אומר עוד ינוכון בשיבה וכן הוא אומר
באברהם אבינו ואברהם זקן וי ברך את
אברהם בכל מצינו שקיים אברהם אבינו
את כל התורה כולה עד שלא נתנה שנאמר
עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמור
משמרתו מצותי חוקותי ותורותי :

ככא קמא פרק ב' משנה ד'

איזה הואתם ואיזה הוא מועד מועד כל
שהעידו בו שלשה ימים ותם משיחזור
בו שלשה ימים דר יהודה ר' מאיר אומר מועד
שהעידו בו שלש פעמים ותם כל שיהו
התינוקות ממשמשיין בו ואינו נוגח :

סס פרק ב' משנה ט'

ישור שוה מנה שנגח שור שוה מאתים ואין
הנבילה יפה כלום נוטל את השור שור
שוה מאתים שנגח שור שוה מאתים ואין הנבילה
יפה כלום א"ר מאיר על זה נאמר ומכרו את השור

מאיר בת עיץ

החי וחצו את כספו אמר לו ר' יהודה וכן הלכה
קיימת ומכרו את השור החי וחצו את כספו *
ולא קיימת וגם את המת יחצון * ואיזה זה שור
שזה מאתים שנגח שור שזה מאתים והנבילה
יפה חמשים וזו שזה נוטל חצי החי וחצי המת
וזה נוטל חצי החי וחצי המת :

סס פרק ד' משנה ט'

שור שנגח ארבעה וחמשה שוורים זה אחר זה
ישלם לאחרון שבהם ואם יש בו מותר יחזיר
לשלפניו * ואם יש בו מותר יחזיר לשלפני פניו
והאחרון אחרון נשבר ד' ר' מאיר ד' שמעון אומ'
שור שזה מאתים שנגח שור שזה מאתים * ואין
הנבילה יפה כלום זה נוטל מנה וזה נוטל מנה
חזר ונגח שור אחר שזה מאתים האחרון נוטל
מנה * ושלפניו זה נוטל חמשים וזו * וזה נוטל
חמשים וזו * חזר ונגח שור אחר שזה מאתים *
האחרון נוטל מנה ושלפניו חמשים וזו * ושנים
הראשונים דינר זהב :

סס פרק ד' משנה ט'

שור של פקה שנגח שור של חרש שוטה וקטן
חייב ושל חרש שוטה וקטן שנגח שור של
פקה פטור * שור של חרש שוטה וקטן שנגח *
בית דין מעמידין להן אפוטרופוס * ומעידין להם
בפני אפוטרופוס * נתפקח דהחרש נשתפר

מאיר בת עין כו

השוטה והגדיל הקטן חזר לתמותו דברי ר"מ ר'
יוסי אומר הרי הוא בחזקתו שור האצטדין אינו
חייב מיתה * שנאמר כי יגח שור ולא שיגיהוהו :
סס פרק ד' משנה ט'

מסרו לשומר חנם ולשווא. לנושא שכר ולשוכר
נכנסו תחת הבעלים * מועד משלם נזק
שלם * ותם משלם חצי נזק קשרו בעריו במוסרה
ונעל בפניו כראוי ויצא והזיק אחד הם ואחד
מועד חייב * דברי רבי מאיר * רבי יהודה אומר
הם חייב * ומועד פטור * שנאמר ולא ישמרנו
בעליו ושמור הוא זה * רבי אריעזר אומר אין לו
שמירה אלא סכין :

סס פרק ט' משנה ב'

גזל בהמה והזקינה * עבדים והזקיניו משלם
כשעת הגזלה ר"מ אומר בעבדים אומר לו
הרי שלך לפניך * גזל מטבע ונסדק * פירות
והרקיבו * יין והחמיץ משלם כשעת הגזלה *
מטבע ונפסל * תרומה ונטמאת חמץ ועבר עליו
הפסח * בהמה ונעבדה בה עבירה. או שנפסלה
מעל גבי המזבח * או שהיתה יוצאת לסקל *
אומר לו הרי שלך לפניך :

סס פרק ט' משנה ד'

הנותן צמר לצבע והקדיחו יורה * נותן לו דמי
צמרו. צבעו כאור. אם השבח יתר על

מאיר בת עין

היציאה * נותן לו את היציאה * ואם היציאה
יתירה על השבח * נותן לו את השבח * לצנוע לו
אדום * וצבעו שחור * שחור וצבעו אדום רבי
מאיר אומר נותן לו דמי צמרו רבי יהודה אומר
אם השבח יתר על היציאה נותן לו את היציאה
ואם היציאה יתירה על השבח נותן לו את
השבח :

בבא מציעא פרק ה' משנה ו'

מצא שטרי חוב אם יש בהן אחריות נכסים לא
יחזיר * שבית דין נפרעין מהן * אין בהן
אחריות נכסים יחזיר שאין בית דין נפרעין מהן
דברי רבי מאיר * וחכמים אומרים בין כך ובין
כך לא יחזיר מפני שבית דין נפרעין מהן :

סס פרק ב' משנה א'

אלן מציאות שלו * ואלו חייב להכריז * אלו
מציאות שלו * מצא פירות מפוזרים מעות
מפוזרות כריכות ברשות הרבים * ועגולי דבילה
כברות של נחתום * מהרוזות של דגים וחתיכות
של בשר וגזי צמר הבאות ממדינתן * ואניצי
פשתן ולשונות של ארגמן הרי אלו שלו * (דברי
רבי מאיר) רבי יהודה אומר כל שיש בו שנוי
חייב להכריז כיצד מצא עגול ובתוכו חרס * ככר
ובתוכו מעות * רבי שמעון בן אדעזר אומר כל
כלי אנפוריא אינו חייב להכריז :

סס פרק ב' משנה ו'

ועד מתי חייב להכריז • עד כרי שידעו בו
שכיניו • ד"ר מאיר רבי יהודה אומר שלש
רגלים ואחר הרגל האחרון שבעה ימים כדי
שיגך לביתו שלשה • ויחזור שלשה • ויכריז יום
אחד : סס פרק ג' משנה י"א

המפקיד מעות אצל שולחני • אם צרורין לא
ישתמש בהן • לפיכך אם נאבדו אינו
חייב באחריותן • מותרין ישתמש בהן לפיכך אם
נאבדו חייב באחריותן • אצל בעל הבית • בין
צרורין ובין מותרין לא ישתמש בהן לפיכך אם
נאבדו אינו חייב באחריותן חנווני כבעל הבית
דברי ר' מאיר ר' יהודה אומר חנווני כשולחני :
סס פרק ד' משנה ה'

כמה תהא הסלע חסירה ולא יהיה בה אונאה
ר"מ אומר ארבעה איסרין איסר לדינר •
ר' יהודה אומר ארבעה פונדיונות פונדיון לדינר
ר' שמעון אומר שמונה פונדיונות שני פונדיונים
לדינר : סס פרק ו' משנה ה'

השוכר את החמור להביא עליה חטים והביא
עליה שעורים חייב • תבואה והביא
עליה רבן חייב • מפני שהנפח קשה למשאו
להביא לתך חטים והביא לתך שעורים פטור •
ואם הוסיף על משאו חייב • וכמה יוסיף על

מאיר בת עין

משאו ויהיה הייב * סמכוס אומר משום רבי
מאיר * סאה גגמר * שלשה קבין לחמור :

סס פרק י' משנה ו'

שתי גנות זו על גב זו * והירק בינתים רבי
מאיר אומר של עליון ר' יהודה אומר של

תחתון * אמר ר' מאיר אם ירצה העליון ליקח
את עפרו * אין כאן ירק * אמר רבי יהודה אם

ירצה התחתון למלא את גנתו עפר * אין כאן
ירק * אמר רבי מאיר מאחר ששניהם יכולין

למחות זה על זה * רואין מהיכן ירק זה חי אמר
רבי שמעון כל שהעליון יכול לפשוט את ידו

וליטול הרי הוא שלו * והשאר של תחתון :

ככה בתרה פרק ה' משנה ד'

הקונה שתי אילנות בתוך שדה חבירו * הרי
זה לא קנה קרקע * רבי מאיר אומר

קנה קרקע הגדילו לא ישפה והעולה מן הגזע
שלו ומן השרשים של בעל הקרקע * ואם מתו

אין לו קרקע קנה שלשה קנה קרקע * הגדילו
ישפה והעולה מן הגזע ומן השרשים שלו

ואם מתו יש לו קרקע *
סס פרק ט' משנה ו'

שכיב מדע שכתב כל נכסיו לאחרים * ושייר
קרקע כל שהוא * מתנתו קיימת * לא

שייר קרקע כל שהוא אין מתנתו קיימת * לא

מאיר בת עין כח

כתב בה שכיב מרע הוא אומר שכיב מרע היה,
והן אומרים בריא היה צריך להביא ראיה
שהיה שכיב מרע. דברי רבי מאיר. וחכמים
אומרים המוציא מחבירו עליו הראיה:

סנהדרין פ"ק ה' משנה ה'

דיני ממונות בשלשה. גזירות וחבלות
בשלשה. נזק וחצי נזק. תשלומי כפר
ותשלומי ארבעה וחמשה בשלשה. האונס
והמפתה. והמוציא שם רע בשלשה ד"ר מאיר
וחכמים אומרים מוציא שם רע בעשרים ושלשה.
משום שיש בו דיני נפשות:

ספ פ"ק ב' משנה ה'

כהן גדול דן ודנין אותו. מעיד ומעידין אותו.
חולץ וחולצין לאשתו. ומיבמין את
אשתו. אבל הוא אינו מיבם. מפני שהוא
אסור באלמנה. מת לו מת אינו יוצא אחר
המטה. אלא הן נכסין והוא נגלה. הן נגלין
והוא נכסה. ויוצא עמהן עד פתח העיר ד"ר
מאיר. ר' יהודה אומר אינו יוצא מן המקדש
שנאמר ומן המקדש לא יצא: וכשהוא מנחם
אחרים. דרך כל העם עוברים זה אחר זה.
והממונה ממצע עובינו לבין העם וכשהוא מתנחם
מאחרים. כל העם אומרים לו אנו כפרתך. והוא
אומר להם תתברכו מן השמים וכשמברכין אותו.

מאיר בת עין

כדהעם ססובין על הארץ והוא מסיב על הספסל:

סס פרק ג' משנה ט'

דיני ממונות בשלשה"י זה בורר לו אחד וזה

בורר לו אחד ושניהן בוררין להן עוד

אחד ד"ר מאיר וחכמים אומרים שני דינים

בוררין להן עוד אחד זה פוסל דינו של זה

וזה פוסל דינו של זה דברי רבי

מאיר וחכמים אומרים אימתי בזמן

שמביא עליהן ראייה שהן קרובין או פסולין

אבל אם היו כשרין או מומחין אינו יכול

לפוסלן זה פוסל עריו של זה וזה פוסל עריו

של זה ד"ר מאיר וחכמים אומרים אימתי בזמן

שמביא עליהם ראייה שהן קרובין או פסולין

אבל אם היו כשרין אינו יכול לפוסלן:

סס פרק ג' משנה ט'

אמר לו נאמן עלי אבא נאמן עלי אביך

נאמנין עלי שלשה רועי בקר ר' מאיר

אומר יכול לחזור בו וחכמים אומרים אינו יכול

לחזור בו היה חייב לחבירו שבועה ואמר לו דור

לי בחיי ראשך רבי מאיר אומר יכול לחזור בו

וחכמים אומרים אינו יכול לחזור בו:

סס פרק ו' משנה ט'

אמר ר' מאיר בשעה שאדם מצטער שבינה

מהחלישון אומרת (כביכול) קלני מראשי.

קרני מזרועי * אם כן (כביכור) המקום מצטער
 על דמם של רשעים שנשפך * קל וחומר על דמם
 של צדיקים ולא זו בלבד אלא כל המלין את
 סתו עובר בלא תעשה * הלינו לכבודו להביא
 לו ארון ותכריכים * אינו עובר עליו * ולא היו
 קוברין אותו בקברות אבותיו * אלא שתי בתי
 קברות היו מתוקנין לבית דין * אחת לנסקלין
 ולנשרפין * ואחת לנהרגין ולנחנקין :

סס פרק ז' משנה ח'

המחלל את השבת בדבר שחייבין על זדונו
 כרת ועל שגגתו חטאת * והמקלל
 אביו ואמו אינו חייב עד שיקללם בשם * קדרם
 בכנוי רבי מאיר מחייב " וחכמים פוטרין :

מכות פרק ח' משנה ב'

מעידין אנו באיש פלוני שחייב להבירו מאתים
 זוז ונמצאו זוממין. לוקין ומשלמין שלא
 השם המביאן לידי מכות מביאן לידי תשלומין
 ד"ר מאיר וחכ"א כל המשלם אינו רוקה :

סס פרק ח' משנה ג'

מעידין אנו באיש פלוני שהוא חייב מלקוח
 ארבעים ונמצאו זוממין לוקין שמונים
 משום לא תענה ברעך עד שקר ומשום ועשיתם
 לו כאשר זמם ד"ר מאיר * וחכ"א אין לוקין אלא
 ארבעים * משדשין בממון ואין משדשין במכות

מאיר בת עין

כיצד העידוהו שהוא הייב לחבירו מאתים זוז
ונמצאו זוממין משלשין ביניהם * אבל אם
העידוהו שהוא הייב מלקות ארבעים ונמצאו
זוממין * כל אחד ואחד לוקה ארבעים :

סס פרק כ' משנה ג'

האב גולה על ידי הבן * והבן גולה על ידי האב

הכל גולין על ידי ישראל * וישראל גולין
על ידיהן חוץ מעל ידי גר תושב * וגר תושב אינו
גולה לא על ידי גר תושב * הסומא אינו גולה *
ד"ר יהודה * ר' מאיר אומר גולה * השונא אינו
גולה ר' יוסי בר יהודה אומר השונא נהרג מפני
שהוא כמועד * ר' שמעון או' יש שונא גולה ויש
שונא שאינו גולה (זה הכלל) כל שהוא יכול
לומר לדעת הרג אינו גולה ושלא לדעת הרג
חרי זה גולה :

סס פ"ב משנה ה'

ומכוונות להן דרכים מזו לזו * שנאמר תכין

לך הדרך ושלשת וגו' ומוסרין לו
שני תלמידי חכמים שמא יהרגנו בדרך וירבר
אליו * רבי מאיר אומר (אף) הוא מדבר על ידי
עצמו * שנאמר וזה דבר הרוצה :

סס פרק כ' משנה ח'

רוצה שגלה לעיר מקלטו ורצו אנשי העיר

לכבדו יאמר להם רוצה אני * אמרו לו
אע"פ כן יקבל מהן שנאמר וזה דבר הרוצה *

מעלים היו שכר לרזים ד"ר יהודה * ר' מאיר או'
 לא היו מעלין להן שכר * וחוזר לשררה שהיה
 בה ד"ר מאיר ר' יהודה או' לא היה חוזר לשררה
 שהיה בה : שכוונות פ"א משנה ד'

ועל שאין בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף *
 שעירי הרגלים * ושעירי ראשי חדשים
 מכפרין ד"ר יהודה ר' שמעון או' שעירי הרגלים
 מכפרין אבל לא שעירי ראשי חדשים * ועל מה
 שעירי ראשי חדשים מכפרין על הטהור שאכל
 את הטמא ר' מאיר אומר כל השעירים כפרתן
 שוה על טומאת מקדש וקדשיו * היה ר' שמעון
 אומר שעירי ראשי חדשים מכפרין על הטהור
 שאכל את הטמא * ושל רגלים מכפרין על שאין
 בה ידיעה לא בתחלה ולא בסוף * ושר יום
 הכפורים מכפר על שאין בה ידיעה בתחלה *
 אבל יש בה ידיעה בסוף * אמרו לו מהו שיקרבו
 זה בזה * אמר להן יקרבו אמרו לו הואיל ואין
 כפרתן שוה היאך קרבין זה בזה אמר להן כולן
 באין לכפר על טומאת מקדש וקדשיו :

סס פרק ד' משנה א'

שבועת העדות נוהגת באנשים ולא בנשים *
 ברהוקים ולא בקרובים * בכשרין ולא
 בפסולין ואינה נוהגת אלא בראוין להעיד * בפני
 בית דין ושלא בפני בית דין מפי עצמו ומפי

מאיר בת עין

אחרים אין חייבין עד שיכפרו בהן בבית דין ד"ר
מאיר • וחכמים אומרים בין מפי עצמו ובין מפי
אחרים • אינן חייבין עד שיכפרו בהן בבית דין •
סס פרק ר' משנה י"ג

משביע אני עליכם מצוה אני עליכם אוסרכם
אני הרי אלו חייבין • בשמים ובארץ
הרי אלו פטורין • בארץ • דל"ת • ביו"ד ה"י בשדי
בצבאות בחנון ורחום • בארך אפים • כרב חסד
וככל הכנויין הרי אלו חייבין • המקלל בכולן
חייב • דברי רבי מאיר וחכמים פוטריין • המקלל
אביו ואמו בכולן חייב • דברי ר' מאיר • וחכמים
פוטריין • המקלל עצמו וחבירו בכולן עובר בלא
תעשה • יככה יי אלהים • וכן יככה אלהים זו
היא אלה הנתובה בתורה • אל יכך ויברכך
וייטיב לך • רבי מאיר מחייב • וחכמים פוטריין •
סס פרק ה' משנה ט'

שבועת הפקדון נוהגת באנשים ובנשים
ברחוקים ובקרובים • בכשרים ובפסולין
בפני בית דין ושלא בפני בית דין • מפי עצמו
ומפי אחרים אינו חייב עד שיכפור (בו) בבית דין
דברי ר"מ • וחכ"א בין מפי עצמו בין מפי אחרים
ביון שכפר בו חייב וחייב על זדון השבועה ועל
שגגתה • עם זדון הפקדון • ואינו חייב על שגגתה
ומה (הוא) חייב על זדונה אשם בכסף שקלים •

סס פרק ה' משנה ג'

היו חמשה תובעין אותו אמרו לו תן לנו פקדון
 שיש לנו בידך * שבועה שאין לכם בידי *
 אינו חייב אלא אחת * שבועה שאין לך בידי ולא
 לך * ולא לך חייב על כל אחת ואחת * ר' אליעזר
 אומר עד שיאמר שבועה באחרונה * ר' שמעון
 אומר עד שיאמר שבועה לכל אחד ואחד * תן
 לי פקדון ותשומת יד * גזר ואבדה שיש לי בידך
 שבועה שאין לך בידי * אינו חייב אלא אחת *
 שבועה שאין לך בידי פקדון * ותשומת יד וגזר
 ואבדה * חייב על כל אחת ואחת * תן לי חטים
 ושעורין וכוסמין שיש לי בידך * שבועה שאין
 לך בידי * אינו חייב אלא אחת * שבועה שאין
 לך בידי חטין ושעורין וכוסמין * חייב על כל
 אחת ואחת * רבי מאיר אומר אפילו אמר חטה
 ושעורה וכוסמת חייב על כל אחת ואחת :

סס פרק ו' משנה ו'

רבי מאיר אומר יש דברים שהן כקרקע ואינן
 כקרקע * ואין חכמים מודים לו * כיצד
 עשר גפנים טעונות מסרתי לך * והלה אומר
 אינן אלא חמש ר' מאיר מחייב שבועה * וחכמים
 אומרים כל המחובר לקרקע הרי הוא כקרקע *
 אין נשבעין אלא על דבר שבמדה ושבמשקל
 ושבמנין כיצד בית מלא מסרתי לך כיש מלא

מאיר בת עין

מסרתי לך • והלה אומר איני יודע אלא מה
שהנחת אתה נוטל פטור • זה אומר עד הזיון •
וזה אומר עד החלון חייב :

סס פרק ז' משנה ד'

ושכנגדו חשוד על השבועה כיצד אחת
שבועת העדות ואחת שבועת

הפקדון • ואפילו שבועת שוא • היה אחד מהן
משחק בקוביא ומלוה ברבית • ומפריח יונים •
וסוחר שביעית • שכנגדו נשבע ונוטל • היו
שניהם חשודים • חזרה שבועה למקומה דברי
רבי יוסי • רבי מאיר אומר יחלוקו :

עדות פרק ג' משנה ה'

כל המטמאין באוהל שנחלקו • והכניסן לתוך
הבית • ר' דוסא בן הרכינס מטהר. וחכמים
מטמאין • כיצד הנוגע בכשני חצאי זתים מן
הנבילה או נושאן • ובמת הנוגע בכחצי זית •
(ומאהיל על כחצי זית • או נוגע בכחצי זית)
וכחצי זית מאהיל עליו ומאהיל על כשני חצאי
זתים • מאהיל על כחצי זית • וכחצי זית מאהיל
עליו • רבי דוסא בן הרכינס מטהר • וחכמים
מטמאין אבל הנוגע בכחצי זית ודבר אחר
מאהיל עליו ועל כחצי זית (או מאהיל על כחצי
זית ודבר אחר מאהיל עליו ועל כחצי זית) מטהר
אמר רבי מאיר אף בזה • רבי דוסא בן הרכינס

מאיר בת עין לב

מטהר וחכמים מטמאין • הכל טמא חוץ מן
המגע עם המשא והמשא עם האוהר זה הכלל
כל שהוא משם אחד טמא • משני שמות טהור :
עבודה זרה פרק ה' משנה ג'

ואלו אידיהן של עבודת ארילים קלנדא
וסטרנורא וקרטיסים ויום גנוסיא של
מלכים ויום הלידה ויום המיתה ד"ר מאיר
וחכמים אומרים כל מיתה שיש בה שריפה יש
בה עבודת ארילים שאין בה שריפה אין בה
עבודת ארילים • יום תגלחת זקנו ובלוריותו •
יום שעלה בו מן הים • ויום שיצא בו מבית
האסורים • (גוי שעשה משתה לבנו) אינו אסור
אלא אורתו היום ואותו האיש בלבד :

סס פרק ה' משנה ה'

אלו דברים אסורים למכור לעובדי ארילים •
איצטרובלין ובנות שוח ופטוטרותיהם
ורבונה ותרנגול הלבן • רבי יהודה אומר מותר
למכור לו תרנגול לבן בין התרנגולים • ובזמן
שהוא בפני עצמו • קוטע את אצבעו ומוכרו לו
לפי שאין מקריבין חסר לעבודת ארילים. ושאר
כל הדברים סתמן מותר ופירושן אסור • רבי
מאיר אומר אף דקל טב וחצב ונקליבס אסור
למכור לע"א :

סס פ"ה משנה ח'

אין מוכרין להם במחובר לקרקע • אבל מוכר

מאיר בת עין

הוא משיקצץ ר' יהודה או' מוכר הוא לו על
מנת לקוץ * אין משכירין להם בתים בארץ
ישראל ואין צריך לומר שדות * ובסוריא משכירין
להם בתים אבל לא שדות * ובחוצה לארץ
מוכרין להם בתים ומשכירין שדות ד"ר מאיר *
ר' יוסי או' בארץ ישראל משכירין להם בתים אבל
לא שדות ובסוריא מוכרין בתים ומשכירין
שדות ובחוצה לארץ מוכרין אלו ואלו :

סס פרק כ' משנה ב'

בת ישראל לא תניק בנה של עבודת אלילים
אבל ע"א מניקה בנה של בת ישראל
ברשותה * מתרפאין מהן רפוי ממון * אבל לא
רפוי נפשות * ואין מסתפרין מהן בכל מקום *
דברי רבי מאיר * וחכמים אומרים ברשות
הרבים מותר אבל לא בינו לבינו :

סס פרק כ' משנה ד'

נודות העובדי אלילים * וקנקניהן ויין של
ישראל כנוס בהן אסורין * ואיסורן אסור
הנאה ד"ר מאיר וחכמים אומרים אין איסורן
אסור הנאה * החרצנים והוגין של עובדי אלילים
אסורין ואיסורן אסור הנאה ד"ר מאיר * וחכ"א
לחין אסורין יבשין מותרין * המוריים וגבינת בית
אניקי של עובדי אלילים אסורין (ואיסורן) איסור
הנאה ד"ר * מאיר וחכ"א אין אסורן אסור הנאה :

סס פרק ג' משנה ח'

כל הצדמים של עובדי ארילים אסורים מפני שהן נעבדין פעם אחת בשנה ד"ר מאיר. וחכמים אומרים אינו אסור אלא כל שיש בידו מקל או צפור או כדור רבן שמעון בן גמליא אומר כל שיש בידו כל דבר :

סוריות פרק ח' משנה ה'

הורו בית דין ועשו כל הקהל או רובן על פיהם מביאין פר ובעבודת ארילים מביאין פר ושעיר ד"ר מאיר ר' יהודה אומר שנים עשר שבטים מביאים שנים עשר פרים ובעבודת אילים מביאין שנים עשר פרים ושנים עשר שעירים רבי שמעון אומר שלשה עשר פרים ובעבודת ארילים ירשה עשר פרים ושלשה עשר שעירים פר ושעיר לכל שבט ושבט פר ושעיר לבית דין הורו בית דין ועשו שבעה שבטים או רובן על פיהן מביאין פר ובעבודת ארילים מביאין פר ושעיר ד"ר מאיר ר' יהודה אומר שבעה שבטים שחטאו מביאין שבעה פרים ושאר שבטים שלא חטאו מביאין על ידיהן פר שאף אלו שלא חטאו מביאין על ידי החוטאין רבי שמעון אומר שמנה פרים ובעבודת ארילים שמנה פרים ושמנה שעירים פר ושעיר לכל שבט ושבט פר ושעיר לבית דין

מאיר בת עין

הורו בית דין של אחד מן השבטים ועשה אותו
השבט על פיהם • אותו השבט הוא חייב. ושאר
השבטים פטורים ד"ר יהורה • וחכמים אומרים
האין חייבים • אלא על הורית בית דין הגדול
כלבד שנאמר ואם כל עדת ישראל ישגו • ורא
עדת אותו שבט :

סכות פרק ד' משנה י'

רבי מאיר אומר הוי ממעט בעסק ועסוק
בתורה והוי שפל רוח בפני כל אדם • אם
צטלת מן התורה יש לך בטלים הרבה כנגדך •
ואם עמלת בתורה יש (לו) שכר הרבה ליתן לך:
וכחיס פרק ד' משנה ג'

אלו דברים שאין חייבין עליהן משום פגול •
הקומץ והלבונה • והקטורת • ומנחת
בהנים ומנחת כהן משיח (ומנחת נסכים) והדם.
וזהנסכים הבאים בפני עצמן ד"ר מאיר • וחכמים
אומרים אף הבאים עם הבהמה • לוג שמן של
מצורע • ר' שמעון אומר אין חייבים עליו משום
פגול • ורבי מאיר אומר חייבין עליו משום פגול.
ואדם האשם מתירו • וכל שיש לו מתירים • בין
א' לאדם בין למזבח חייבין עליו משום פגול :

סס פרק ד' משנה ה'

קדשי עובדי ע"א אין חייבין עליהם משום
פגול נותר וטמא והשוחטין בהוין פטור

ד"ר מאיר רבי יוסי מחייב • דברים שאין חייבים עליהם משום פגול • חייבים עליהם משום נותר משום טמא הויז' מן הדם • ר' שמעון אומ' בדבר שדרכן להאכל • אבל כגון העצים והרבוזה והקטרת אין חייבין עליהם משום טומאה :

סס פרק ז' משנה ו'

מלך ונמצא טריפה • רבי מאיר אומר אינה מטמאה בבית הבליעה • ר' יהודה אומר

מטמאה בבית הבליעה אמר רבי מאיר מה אם נבלת בהמה שהיא מטמאה במגע ובמשא שחיטתה מטהרת את טרפתה מטומאה נבלת העוף שאינה מטמאה במגע ובמשא אינו דין שתהא שחיטתה מטהרת את טריפתה מטומאה מה מצינו בשחיטתה שהיא מכשרתה באכילה • ומטהרת את טרפתה מטומאה. אף מליקתה שהיא מכשרתה באכילה • תטהר את טרפתה מטומאה. רבי יוסי אימר דייה כנבלת בהמה שחיטתה מטהרה אבל לא מליקתה :

סס פרק י' משנה ו'

כשם שהן קודמין בהקרבתן • כך הן קודמין באכילתן. שלמים של אמש ושלמים של היום • של אמש קודמין • שלמים של אמש • וחטאת ואשם של היום • של אמש קודמין • ד"ר מאיר והכמים אומרים החטאת קודמת מפני

מאיר בת עין

שהיא קדשי קדשים :

סס פרק י' משנה ז'

ובכולם הבהנים רשאי לשנות באכילתן

לאכלן צלויים שלוקין ומבושלין .

ולתת לתוכן תבלין חולין ותבלי תרומה דר'

שמעון . רבי מאיר לא יתן לתוכן תבלי תרומה .

שלא יביא התרומה לידי פסול :

מנחות פרק ב' משנה ד'

הזבח מפגל את הנסכין . משקדשו בכרי . דר'

מאיר . והנסכין אינן מפגלין את הזבח

כיצד השוחט את הזבח לאכול ממנו למחר .

הוא ונסכיו מפוגלין . להקריב מן הנסכים למחר

הנסכין מפוגלין והזבח אינו מפוגל :

סס פרק ב' משנה ה'

פיגל בקומץ ולא בלבונה . בלבונה ולא בקומץ

ר"מ אומר פגול וחייבים עליו כרת וחכ"א

אין בו כרת עד שיפגל את כל המתיר . מורים

חכמים דר' מאיר במנחת חוטא ובמנחת קנאות

שאם פגל בקומץ שהוא פגול וחייבין עליו כרת

שהקומץ הוא המתיר . שחט אחד מן הכבשים

לאכול שתי חלות למחר הקטיר אחד מן הבזיכין

לאכול שני סדרים למחר . רבי מאיר אומר פגול

וחייבין עליו כרת וחכמים אין פגול עד שיפגל

את כל המתיר שחט אחד מן הכבשים לאכול

מאיר בת עין

ממנו למחר הוא פגול וחבירו כשר • לאכור
מחבירו למחר שניהם כשרים :

סס פרק ה' משנה א'

כל המנחות באות מצה • חוץ מחמץ שבתודה
ושתי הלחם שהן באות חמץ ר"מ אומר
שאור בודה להן מתוכן ומחמצן ר' יהודה אומר
אף היא אינה מן המבחר • אלא מביא את
השאור ונותן לתוך המדה • וממלא את המדה •
אמרו לו אף היא היתה חסירה או יתירה :

סס פרק ו' משנה ה'

כל המנחות טעונות שלש מאות שיפה וחמש
מאות בעיטה • והשיפה והבעיטה בחטים
ר' יוסי אומר (אף) בבצק כל המנחות באות עשר
עשר חוץ מלחם הפנים • וחביתי כהן גדול שהם
באות שתים עשרה ד"ר יהודה • ר' מאיר אומר
כולן באות שתים עשרה • חוץ מחלות תודה
והנזירות שהן באות עשר עשר :

סס פרק ט' משנה א'

שתי מדות של יבש היו במקדש • עשרון וחצי
עשרון • ר' מאיר אומר עשרון עשרון וחצי
עשרון • עשרון מה היה משמש שבו היה מודד
לכל המנחות • לא היה מודד • לא בשל שלשה
לפר ולא בשל שנים לאיך אלא מודדן עשרונות
חצי עשרון מה היה משמש • שבו היה מודד

מאיר בת עין

חביתי כהן גדול מחצה בבוקר ומחצה בין
הערבים :

סס פרק י' משנה ד'

קצרוהו ונתנוהו בקופות הביאוהו לעזרה היו

מהכהבין אותו באור כדי לקיים בו

מצות קלי • ד"ר מאיר וחב"א בקנים ובקליחות

חובטים אותו כדי שלא יתמעך • נתנוהו לאביב

ואביב היה מנוקב • כדי שיהא האור שולט

בכולו • שטחוהו בעזרה והרוח מנשבת בו

נתנוהו בריחיים של גרוסות • והוציאו ממנו

עשרון • שהוא מנופה בשלש עשרה נפה והשאר

נפרה • ונאכל לכל אדם וחייב בחלה ופטור מן

המעשרות רבי עקיבא מחייב בחלה ובמעשרות

בא לו לעשרון ונתן שמנו ולבונתו • יצק ובלל •

הניף והגיש קמץ והקטיר והשאר נאכל לכהנים :

סס פרק י"א משנה ה'

השלחן ארכו עשרה • ורחבו חמשה לחם

הפנים ארכו עשרה ורחבו חמשה נותן

ארכו כנגד רחבו של שלחן וכופל טפחים ומחצה

מכאן וטפחים ומחצה מכאן • נמצא ארכו ממלא

כל רחבו של שלחן ד"ר יהודה • רבי מאיר אומר

השלחן ארכו שנים עשר • ורחבו ששה • לחם

הפנים ארכו עשרה ורחבו חמשה נותן ארכו

כנגד רחבו של שלחן • וכופל טפחים מכאן

וטפחים מכאן וטפחים ריוח באמצע כדי שתהא

הרוח מנשבת ביניהן * אבא שאול אומר שם חיו
 נותנין שני בזיכי לבונה של לחם הפנים * אמרו
 לו והלא כבר נאמר ונתת על המערכת לבונה
 זכה אמר לרין והלא כבר נאמר ועליו מטה
 מנשה :

טס פרק י' משנה ה'

משקרב העומר יוצאין ומוצאין שוק ירושלים
 שהוא מלא קמח וקרי שלא ברצון
 חכמים ד"ר מאיר * ר' יהודה או' ברצון חכמים
 היו עושים * משקרב העומר הותר החדש מיד *
 והרחוקים מותרים מחצות היום ולהלן * משחרב
 בית המקדש התקין רבן יוחנן בן זכאי שיהא יום
 הנף כולו אסור * א"ר יהודה והלא מן התורה
 הוא אסור שנאמר עד עצם היום הזה מפני מה
 הדחוקים מותרים מחצות היום ולהלן מפני שהן
 יודעין שאין בית דין מתעצלים בו :

סולין פרק ג' משנה ב'

ואלו כשרות בבהמה * ניקבה הגרנרת או
 שנסדקה עד כמה תחסר * רבן שמעון בן
 גמליא או' עד כאיסור האיטלקי נפתחה הגלגולת
 ולא ניקב קרום של מוח * ניקב הלב ולא לבית
 חלרו * נשברה הישררה ולא נפסק החוט שלה
 ניטלה הכבד ונשתייר הימנה כזית * המסס ובית
 הכוסות שניקבו זה לתוך זה ניטל הטחור ניטרו
 הכליות ניטל להי התתון ניטלה האם שלה

מאיר בת עין

וחרותה בידי שמים הגלודה ר"מ מכשיר וחכמי
פוסלין : סס פרק ד' משנה ד'
בהמה המקשה לילד. והוציא העובר את ידו
וחתכה • ואח"ך שחט את אמו. הבשר
טהור • שחט את אמו ואח"ך חתכה • הבשר
מנע נבלה • ד"ר מאיר • וחכמים אומרים מנע
טרפה שחוטה • מה מצינו בטרפה ששחיטתה
מטהרתה. אף שחיטת בהמה טהור את האבר.
אמר להם רבי מאיר לא • אם טהרת שחיטת
טריפה אותה דבר שהוא גופה • טהור את
האבר דבר שאינו גופה. מנין לטרפה ששחיטתה
מטהרתה • בהמה טמאה אסורה באכילה •
וטרפה אסורה באכילה מה בהמה טמאה אין
שחיטתה מטהרתה • אף טריפה לא תטהרנה
שחיטתה • אמרו לו לא אם אמרת בבהמה
טמאה • שלא היתה לה שעת הכושר • תאמר
בטרפה שהיתה לה שעת הכושר טול לך מה
שהבאת הרי שנולדה טרפה מן הבטן מנין • לא
אם אמרת בבהמה טמאה • שכן אין במינה
שחיטה • תאמר בטרפה שיש במינה שחיטה •
בן שמונה חי אין שחיטתו מטהרתו לפי שאין
במינו שחיטה :

סס פרק ד' משנה ה'

השוהט את הבהמה ומצא בה בן שמנה חי

או מת • או בן תשעה מת • קורעו
 ומוציא את דמו מצא בה בן תשעה חי טעון
 שחיטה וחייב משום אותו ואת בנו ד"ר מאיר •
 וחכמים אומרים שחיטת אמו מטהרתו • רבי
 שמעון שזורי אומר אפילו בן חמש שנים וחורש
 בשדה שחיטת אמו מטהרתו "קרעה ומצא בה
 בן תשעה חי טעון שחיטה לפי שלא נשחטה אמו:

סס פרק ה' משנה ג'

השוחט ונמצא טריפה • השוחט לעבודת
 אלילים השוחט פרת חטאת ושור

הנסקר • ועגלה ערופה ר' שמעון פוטר וחכמים
 מחייבין. השוחט ונתנבלה בידו והנוחר והמעקר
 פטור משום אותו ואת בנו • שנים שלקחו פרה
 וכנה אי זה שלקח ראשון ישחט ראשון ואם
 קדם השני זכה • שחט פרה ואח"ך שני בניה •
 סופג שמונים "שחט שני בניה ואחר כך שחטה
 סופג ארבעים. שחטה ואת בתה ואת בת בתה.
 סופג שמונים • שחטה ואת בת בתה ואחר כך
 שחט את בתה • סופג את הארבעים • סומכוס
 אומר משום רבי מאיר סופג שמונים • בארבעה
 פרקים בשנה המוכר בהמה לחברו • צריך
 להודיעו • אמה מכרתי לשחוט • בתה מכרתי
 לשחוט • ואלו הן ערב יום טוב האחרון של חג
 וערב יום טוב הראשון של פסח וערב עצרת

מאיר בת עין

וערב דאש השנה * וכדברי רבי יוסי הגלילי אף
ערב יום הכפורים בגליל. אמר ר' יהודה אימתי
בזמן שאין לו ריוח * אבל יש לו ריוח אינו צריך
להודיע ומודה רבי יהודה במוכר את האם
לחתן * ואת הבת לכלה שצריך להודיע בידוע
ששניהם שוחטין ביום אחד :

סס פרק ו' משנה ב'

השוחט ונמצא טרפה והשוחט לעבודת אילים
השוחט חולין בפנים * וקדשים בהוץ
חיה ועוף הנסקלים רבי מאיר מחייב וחכמים
פוטרים השוחט ונתנבלה בידו * הנוחר והמעקר
פטור מלכסות :

סס פרק ז' משנה ה'

גיד הנשה נוהג בארץ ובחוצה לארץ * בפני
הבית ושלם בפני הבית בחולין
ובמוקדשים * ונוהג בבהמה ובחיה * בירך של
ימין ובירך של שמאל ואינו נוהג בעוף מפני
שאינו לו כף ונוהג בשליל רבי יהודה אומר אינו
נוהג בשליל. וחלבו מותר * אין הטבחים נאמנין
על גיד הנשה : דברי רבי מאיר וחכמים אומרים
נאמנין עליו ועל החלב :

סס פרק ט' משנה ז'

האבר והבשר המדורדלין בבהמה * מטמאין
טומאת אוכלין במקומן וצריכין הכשר

לח

מאיר בת עין

נשחטה הבהמה הוכשרו בדמיה * ד"ר מאיר *
רבי שמעון אומר לא הוכשרו * כתיב הבהמה *
הבשר צריך הכשר האבר מטמא משום אבר מן
החיי ואינו מטמא משום אבר נבילה דברי רבי
מאיר ורבי שמעון מטהר :

סס פרק ט' משנה ח'

האבר והבשר המדולדלין באדם טהורין. מת
האדם הבשר טהור האבר מטמא
משום אבר מן החיי ואינו מטמא משום אבר מן
המת * ד"ר מאיר * רבי שמעון מטהר :

ככורות פרק ד' משנה ג'

השוחט הנכור ומראה את מומו. רבי יהודה
מתיר רבי מאיר אומר הואיל והוא

נשחט שלא על פי מומחה אסור :

סס פרק ט' משנה ד'

היה בכור (רודפו) ובעטו * ועשה בו מום. הרי
זה ישחט עריו * כל המומין הראוים לבוא
בידי אדם רועים ישראל נאמנים. ורועים כהנים
אינן נאמנים רבן שמעון בן גמליאל אומר נאמן
הוא על של חבירו * ואינו נאמן על של עצמו ר'
מאיר אומר החשוד על הדבר לא דנו ולא מעידו:

סס פרק ט' משנה ה'

י"ג בכור לנחלה. ואינו בכור לכהן. בכור לכהן
ואינו בכור לנחלה * בכור לנחלה ולכהן *

מאיר בת עין

ויש שאינו בכור לא לנחלה ולא לכהן * איזהו
בכור לנחלה ואינו בכור לכהן הבא אחר
הנפלים שיצא ראשו חי. וכן תשעה שיצא ראשו
מת * והמפלת כמין בהמה חיה ועוף * דר
מאיר * וחכמים אומרים עד שיהא בו מצורת
האדם. המפלת סנדל או שריא או שפיר מרוקם
והיוצא מחותך * הבא אחריהן בכור לנחלה
ואינו בכור לכהן * מי שלא היו לו בנים * ונשא
אשה שכבר ילדה * עודה שפחה ונשתחררה *
עודה נכריה ונתגיירה משבאה לישראל ילדה
בכור לנחלה ואינו בכור לכהן * ר"י יוסי הגלילי
אומר בכור לנחלה ולכהן * שנאמר פטר רחם
בישראל * עד שיפטרו רחם מישראל * מי שהיו
לו בנים ונשא אשה שלא ילדה נרחיירה
מעוברת נשתחררה מעוברת ילדה היא וכהנת.
היא ולויה * היא ואשה שכבר ילדה * וכן מי
שלא שהתה אחר בעלה שלשה חדשים. ונשאת
וילדה ואין ידוע אם בן תשעה לראשון * או בן
שבעה לאחרון * בכור לכהן ואינו בכור לנחלה.
איזהו בכור לנחלה ולכהן * המפלת שפיר מלא
דם מלא מים * מלא גנינים * המפלת כמין דגים
וחגבים * שקצים ורמשים. המפלת יום ארבעים.
הבא אחריהן בכור לנחלה ולכהן :

מי שלא בכרה אשתו וילדה שני זכרים • נותן
 חמש סלעים לכהן • מת אחד מהן ברחוק
 שלשים יום • האב פטור מת האב והבנים קיימים
 רבי מאיר אומר אם נתנו עד שלא חלקו נרחנו
 ואם לאו פטורין • רבי יהודה אומר נרחייבו
 (נכסים) • זכר ונקבה אין כאן לכהן כלום :

שס פ"ק ח' משנה ד'

שתי נשים שלא בכרו • וילדו שני זכרים נותן
 עשר סלעים לכהן • מת אחד מהם בתוך
 שלשים יום • אם לכהן אחד נתן יחזיר לו חמש
 סלעים • אם לשני כהנים נתן אינו יכול להוציא
 מידם זכר ונקבה או שני זכרים ונקבה נותן חמש
 סלעים לכהן שתי נקבות וזכר או שני זכרים
 ושתי נקבות אין כאן לכהן כלום • אחת בכרה
 ואחת שלא בכרה וילדו שני זכרים • נותן חמש
 סלעים לכהן • מת אחד מהן בתוך שלשים יום
 האב פטור • מת האב והבנים קיימין • רבי מאיר
 אומר אם נתנו עד שלא חלקו נתנו ואם לאו
 פטורין • רבי יהודה אומר נתחייבו נכסים • זכר
 ונקבה אין (כאן) לכהן כלום :

שס פ"ק ח' משנה י'

אלו שאינן חוזרין ביובל • (הבכורה) והיורש
 את אשתו • והמיבם את אשת אחיו •
 והמתנה ד"ר מאיר • וחכ"א מתנה כמכר • רבי

מאיר בת עין

אליעזר אומר כולן חוזרין ביובל • רבי יוחנן בן
ברוקא או' הורש את אשתו יחזיר לבני משפחה
וינכה להם מן הדמים :

סס פרק ט' משנה ב'

מעשר בהמה מצטרף כמלא רגל בהמה רועה
וכמה (היא) רגל בהמה רועה • ששה
עשר מיל • היה בין אלו ואלו שלשים ושנים מיל
אינן מצטרפין היה לו באמצע מביא ומעשרן
באמצע • ר"מ או' הירדן מפסיק למעשר בהמה :

סס פרק ט' משנה ה'

שליש גרנות למעשר בהמה • בפרס הפסח
בפרס העצרת • בפרס החג • ד"ר עקיבא
בן עזאי אומר בעשרים ותשעה באדר • באחד
בסיון בעשרים ותשעה באב • ר' יעזר ור' שמעון
אומרים באחד בניסן • באחד בסיון ועשרים
ותשעה באדר • ולמה אמרו בעשרים ותשעה
באלול לא אמרו באחד בתשרי • מפני שהוא יום
מוזב • ואי אפשר לעשר ביום טוב • לפיכך
הקדימוהו בעשרים ותשעה באדר • רבי מאיר
אומר באחד באדר ראש השנה למעשר בהמה
בן עזאי אומר דאדרין מתעשרין בפני עצמן :

סס פרק ט' משנה ח'

יצאו שנים כאחד מונה אותן שנים שנים מנאן
אחד תשיעי ועשירי מקולקלין • יצאו

תשיעי ועשירי כאחד * תשיעי ועשירי מקולקלין
 קרא לתשיעי עשירי * ולעשירי תשיעי ור' אחד
 עשר עשירי * שלשתן מקודשין התשיעי נאכל
 במומו והעשירי מעשר. ואחד עשר קרב שלמים
 ועושה תמורה דברי רבי מאיר * אמר ר' יהודה
 וכי יש תמורה עושה תמורה * אמרו משום רבי
 מאיר אלו היה תמורה * לא היה קרב * קרא
 לתשיעי עשירי ולעשירי עשירי * ולאחד עשר
 עשירי אין אחד עשר מקודש זה הכלל כל שלא
 נעקר שם עשירי ממנו * אין אחד עשר מקודש :

ערכין פרק ה' משנה ב'

הנכרי רבי מאיר אומר נערך אכל לא מעריך
 רבי יהודה אומר מעריך אבל לא

נערך * זה וזה מודים שנודרין ונדרין :

סס פרק ב' משנה ה'

אין נערכין פחות מסלע. ולא יותר על חמשים
 סלע * כיצד נתן סלע והעשיר אינו נותר
 כלום פחות מסלע והעשיר * נותן חמשים סלע.
 היו בידיו חמש סלעים * רבי מאיר אומר אינו
 נותן אלא אחת וחכמים אומרים נותן את כולם.
 אין בערכין פחות מסלע * ולא יותר על חמשים
 סלע. אין פתח בטועה פחות משבעה ולא יותר
 עד שבעה עשר. אין בנגעים פחות משבוע אחד
 ולא יותר על שרשה שבועות :

מאיר בת עין

סס פרק כ' משנה ד'

ועבדי הכהנים היו ד"ר מאיר רבי יוסי
אומר משפחות בית הפגרים ובית
צפרייה ומאמאום היו משיאים לכהונה
רבי חנינה בן אנטיגנוס אומר לויים היו :

סס פרק ז' משנה ה'

הלוקח שדה מאביו מת אביו ואחר כך
הקדישה הרי היא כשדה אחוזה
הקדישה ואח"כ מת אביו הרי היא כשדה מקנה
ד"ר מאיר רבי יהודה ורבי שמעון אומרים כשדה
אחוזה שנאמר ואם את שדה מקנתו אשר לא
משרה אחוזתו שדה שאינה ראויה להיות שדה
אחוזה (יצאה זו שהיא ראויה להיות שדה
אחוזה) שדה מקנה אינה יוצאה לכהנים ביובלי
שאינן אדם מקדיש דבר שאינו שלו כהנים
ורויים מקדישים לעולם וגואלין לעולם בין לפני
היובל בין לאחר היובל :

סס פרק ט' משנה ה'

כל שהוא לפניו מן החומה הרי הוא כבתי
ערי חומה חוץ מן השדות רבי מאיר
אומר אף השדות בית הכנוי בחומה ר"י יהודה
אומר אינו כבתי ערי חומה רבי שמעון אומר
כותל החיצון היא חומתו :

תמורה פרק כ' משנה ה'

ייש בקרבנות היחיד • מה שאין בקרבנות
 הצבור • ויש בקרבנות הצבור • מה שאין
 בקרבנות היחיד. שקרבנות היחיד עושין תמורה
 וקרבנות הצבור אינם עושים תמורה •
 קרבנות היחיד נוהגים בזכרים ובנקבות •
 וקרבנות הצבור אין נוהגין אלא בזכרים •
 קרבנות היחיד חייבין באחריות • ובאחריות
 נסכיהם • וקרבנות הצבור אינן חייבין לא
 באחריות ולא באחריות נסכיהן • אבל חייבין
 באחריות נסכיהם משקרב הזבח. יש בקרבנות
 הצבור מה שאין בקרבנות היחיד • שקרבנות
 הצבור דוחין את השבת ואת הטומאה •
 וקרבנות היחיד אינן דוחין לא את השבת ולא
 את הטומאה • אמר רבי מאיר והלא חבירתי
 כהן גדול ופר יום הכפורים קרבן יחיד ודוחין
 את השבת ואת הטומאה אלא שזמנן קבוע :

סס פרק ס' משנה ג'

האומר ולדה של זו עולה והיא שלמים דבריו
 קימים • היא שלמים • וולדה עולה
 הרי זו ולד שלמים ד"ר מאיר א"ר יוסי אם לכך
 נתכוון מתחלה הואיל ואי אפשר לקרות שני
 שמות כאחד דבריו קימים • ואם משאמר הרי זו
 שלמים נמלך ואמר ולדה עולה • הרי זו ולד
 (יא)

מאיר בת עין

שלמים :

סס פרק ה' משנה ד'

הרי זו תמורת עולה ותמורת שלמים הרי זו
תמורת עולה ד"ר מאיר א"ר יוסי אם לכך
נתכוון מתחילה • הואיל ואי אפשר לקרות שני
שמות כאחד דבריו קימין ואם משאמר תמורת
עולה נמלך ואמר תמורת שלמים הרי זו תמורת
עולה :

כריתות פרק ה' משנה ב'

על אלו חייבים על זדונם כרת • ועל שגגתן
חטאת ועל לא הודע שלהן אשם תלוי חוץ
מן המטמא מקדש וקדשיו מפני שהוא בעולה
ויורד • דברי רבי מאיר וחכמים אומרים אף
המגדף שנאמר תורה אחת יהיה לכם לעושה
בשגגה יצא מגדף שאינו עושה מעשה :

סס פרק ה' משנה ג'

יש מביאות קרבן ונאכל (ויש) מביאות ואינו
נאכל • ויש שאינן מביאות • אלו מביאות
קרבן ונאכל • המפלת כמין בהמה חיה ועוף ד"ר
מאיר וחכ"א עד שיהא בו מצורת האדם המפלת
סנדל או שלי"א ושפיר מרוקם • והיוצא מהותך
וכן שפחה שהפירה • מביאה קרבן ונאכל :

סס פרק ג' משנה ה'

אמרו לו אכלת חלב מביא חטאת • עד אומר
אכל • ועד אומר לא אכל • אשה אומרת
אכל • ואשה אומרת לא אכל • מביא אשם תלוי

עד אומר אכל והוא אומר לא אכלתי * (פטור)
 שנים אומרים אכל והוא אומר לא אכלתי (פטור)
 ר"מ מחייב * אמר רבי מאיר אם הביאווה שנים
 למיתה חמורה * לא יביאווה לקרבן הקל. אמרו
 לו מה אם ירצה לומר מזיד הייתי :

סס פ"ק ג' משנה ג'

וכמה ישתה האוכלן * בארו אכלן קליות ד"ר
 מאיר וחכמים אומרים עד שישהה
 מתחלה ועד סוף כדי אכילת פרס. אכל אוכלין
 טמאין * ושתה משקין טמאין שתה רביעית יין *
 ונכנס למקדש ושתה כדי אכילת פרס ר' אלעזר
 אומר אם הפסיק בה או שנתן לתוכו מים כל
 שהוא פטור :

סס פ"ק ג' משנה ד'

יש אוכל אכילה אחת * וחייב עליה ארבע
 חטאות ואשם אחד. טמא שאכל את החלב
 והיה נותר מן המוקדשים * וביום הכפורים. רבי
 מאיר אומר אם היתה שבת * והוציאו בפיו חייב
 אמרו לו אינו מן השם :

סס פ"ק ו' משנה ה'

המביא אשם תלוי ונודע לו שלא חטא אם עד
 שלא נשחט. יצא וירעה בעדר. דברי
 רבי מאיר וחכ"א ירעה עד שיסתאב וימכר ויפלו
 דמיו לנדבה * רבי אליעזר אומר יקרב שאם אינו

מאיר בת עין

בא על חטא זה * הרי הוא בא על חטא אחר * אם
משנשחט נודע לו * הדם ישפך * והבשר יצא
לבית השריפה נזרק הדם * הבשר יאכל * ר' יוסי
אומר אפילו הדם בכוס יזרק * והבשר יאכל *
מעילס פרק ו' משנה ס'

המפקיד מעורת אצל השולחני * אם צרורין
לא ישתמש בהן לפיכך אם הוציא

מעל אם מותרין ישתמש בהן לפיכך אם הוציא
לא מעל אצל בעל הבית בין כך ובין כך * ל'
ישתמש בהם לפיכך אם הוציא מעל * החנווני
כבעל הבית ד"ר מאיר רבי יהודה או' כשולחני *
מדות פרק ב' משנה ב'

כל הנכנסין להר הבית * נכנסין דרך ימין *
ומקיפין ויוציאין דרך שמאל * חוץ ממי
שארעו דבר שהוא מקיף לשמאל * מה לך מקיף
לשמאל * שאני אבל * השוכן בבית הזה ינחמך
שאני מנודה * השוכן בבית הזה יתן בלבם
ויקרבוך דברי רבי מאיר אמר לו רבי יוסי עשיתן
כאלו עברו עליו את הדין * אלא השוכן בבית
הזה יתן בלבך ורשמע דברי חבריך ויקרבוך *
כלים פרק ג' משנה ב'

חבית שיעורה בגרוגרת ד"ר שמעון ר' יהודה
אומר באגוזים רבי מאיר אומר בזיתים
הלפס והקדרה שיעורן בזיתים * הפך והטפי

שעורן בשמן והצרצור שעורו במים ר' שמעון
אומר שלשתן בזרעונים נר שעורו בשמן רבי
אליעזר אומר בפרוטה קטנה נר שנטל פיו טהור
ושל אדמה שהוסק פיו בפתיחה טהור:

סס פרק ג' משנה ה'

הטופל כלי חרס הנריא רבי מאיר ורבי

שמעון מטמאין והכ"א הטופל את

הנריא טהור ואת הרעוע טמא וכן בהדוק

הקרויה:

סס פרק ה' משנה ה'

תנור תחלתו ארבעה ושיריו ארבעה דברי

רבי מאיר וחכמים אומרים במה דברים

אמורים בגדול אבל בקטן תחלתו כל שהוא

ושיריו ברובו משתגמר מלאכתו איזהו גמר

מלאכתו משיסיקנו כדי לאפות בו סופגנין

רבי יהודה אומר משיסיק את החדש כדי

לאפות בישן סופגנין:

סס פרק ה' משנה ג'

עטרת כירה טהורה טירת התנור בזמן

שהיא גבוהה ארבעה טפחים מטמאה

במגע ובאור פחותה מכן טהורה אם חברה

לו אפילו על שלש אבנים טמאה בית הפך ובית

התבלין ובית הנר שבכירה מטמאין במגע ואינן

מטמאין באור ד"ר מאיר ר' ישמעאל מטהר:

סס פרק ה' משנה ז'

מאיר בת עין

תנור שנטמא כיצד מטהרין אורו • חולקו
לשלושה וגורר את הטפילה עד שיהא

בארץ רבי מאיר אומר אינו צריך לגרור את
הטפילה ולא עד ע' יהא בארץ אלא ממעטו
מבפנים ארבעה טפחים. רבי שמעון אומר וצריך
להסיעו • חלקו לשנים אחד גדול ואחד קטן
הגדול טמא והקטן טהור • חלקו לשלושה אחד
גדול בשנים הגדול כמא ושנים הקטנים טהורין:

סס כרק ז' מטמא כ'

דיכון שיש בו בית קיבול קדירות טהור משום
כירה וטמא משום כלי קבול • הצדדין

שלו הנוגעים בהם אינו טמא משום כירה • הרוחב
שלו • רבי מאיר מטהר ורבי יהודה מטמא • וכן
הכופה את הסל ועושה על גביו כירה :

סס כרק ז' מטמא ס'

נטל אחד מהן מטמאין במגע • ואינן מטמאין

באוויר ד"ר מאיר רבי שמעון מטהר עשה
שנים זח כנגד זה • מטמאים במגע ובאוויר ד"ר
מאיר • רבי שמעון מטהר • היו גבוהין משלש
אצבעות • משלש ולמטן מטמא במגע ובאוויר •
משלש ולמעדן מטמאים במגע ואינן מטמאין
באוויר ד"ר מאיר רבי שמעון מטהר. היו משוכים
מן השפה בתוך שלש אצבעות. מטמאים במגע
ובאוויר חוץ משלש אצבעות • מטמאין במגע

מאיר בת עין מד

ואינן מטמאין באויר. ד"ר מאיר ר' שמעון מטהר:

סס פרק ח' משנה י'

מגע טמא מת שהיו אוכלין ומשקין לתוך פיו.

הכנים ראשו לאויר התנור טהור טמא והו

וטהור שהיו אוכלין ומשקין לתוך פיו • והכנים

ראשו לאויר התנור טמא נטמאו • היה אוכל

דבילה בידיים מסואבות הכנים ידו לתוך פיו

ליטול את הצרור • רבי מאיר מטמא ורבי יהודה

מטהר • רבי יוסי אומר אם הפך טמא אם לא

הפך טהור • היה פונדיון לתוך פיו • רבי יוסי

אומר אם לצמאו טמא :

סס פרק י"ג משנה ד'

מגריפה שנטלה בפה טמאה מפני שהיא

כקורנס • דברי רבי מאיר • וחכמים

מטהרין • מנורה שנטרו שיניה אחת מכינתיים

טהורה • נשתייר בה מלא הסיט במקום אחד

טמאה • המעצד והאזמל והמפסלת והמקדיח

שנפגמו טמאים • ניטל הסומן טהורין • וכולן

שנחלקו לשנים טמאים חוץ מן המקדה • והרוקני

בפני עצמה טהורה :

סס פרק ט"ו משנה ד'

כל התלוין טמאין • חוץ מתלוי נפה וכברה

של בעל הבית • דברי רבי מאיר וחכמים

אומרים כולם טהורין חוץ מתלוי נפה של סלתין

מאיר בת עין

ותלוי כברת גרנית ותלוי מגד יד • ותלוי מקל
הברשין • מפני שהן מסייעין בשעת המלאכה
זה הכלל העשוי לסייע בשעת מלאכה טמא
העשוי לתלוי טהור :

סס פרק י"ז משנה ד'

הרמונים שאמרו שלשה אחווין זה בזה רבן
שמעון בן גמליאל אומר בנפיה
ובכברה כדי שיטול ויהלך. ובקופה כדי שיפשיל
לאחוריו • ושאר כל הכלים שאינן יכולין לקבל
רמונים • כגון הרובע וחצי הרובע • הקנונים
הקטנים שעורן ברובן • ד"ר מאיר רבי שמעון
אומר בזיתים • נפרצו שיעורן בזיתים נגממו
שיעורן במה שהן :

סס פרק י"ז משנה ה'

הרמון שאמרו לא קטן ולא גדול אלא בינוני.
ולמה הוזכרו רמוני בדאן • שיהיו
מקדישין כל שהן • ד"ר מאיר • ר' יוחנן בן נורי
אומר לשער בהם את הכלים • ר' עקיבא אומר
לכך ולכך הוזכרו לשער בהן את הכלים •
ושיהיו מקדישין כל שהן אמר ר' יוסי לא הוזכרו
רמוני בדאן וחצירי גבע אלא שיהיו מרתעשרין
ודאי בכל מקום :

סס פרק י"ז משנה ו'

רבי מאיר אומר כל האמות היו בינוניות. חוץ

מה מאיר בת עין

ממזבח הזהב והקרן והסוכב והיסוד * רבי יהודה אומר אמת הכנין ששה טפחים ושר כלים חמשה : סס פרק י"ז משנה י"א

ויש שאמרו במדה דקה מדות הלח והיבש שעורן באטלקי זו מדברית ויש שאמרו הכל לפי מה שהוא אדם הקומץ את המנחה * והחופן את הקטורת והשותה כמלא לוגמיו ביום הכפורים * וכמזון שתי סעודות לעירוב * מזונו לחור אבל לא לשבת ד"ר מאיר ר' יהודה אומר לשבת אבל לא לחור אלו ואלו מתכוונין להקד. ר' שמעון אומר משתי ידות לכבר משלש לקב. רבי יוחנן בן ברוקה אומר מכבר בפונדיון מארבע סאין בסלע :

סס פרק י"ח משנה ד'

מלבן שנתנו על לשונות רבי מאיר ור' יהודה מטמאין * רבי יוסי ור' שמעון מטהרין * אמר רבי יוסי מה שנה זה ממלבני בני לוי * שמלבני בני לוי טהורין :

סס פרק י"ט משנה ב'

מזרן היוצא מן המטה כל שהוא * ד"ר מאיר * רבי יוסי אומר עד עשרה טפחים * שיירי מזרן שבעה טפחים כדי לעשותו חבוק לחמור : סס פרק י"ט משנה ד'

נשא הזב עז המטה ועל המזרן מטמא שנים

(יב)

מאיר בת עין

ופוסל אחד • ד"ר מאיר רבי יוסי אומר
נשא הוב על המטה ועל המזון עשרה טפחים •
מטמא שנים ופוסל אחד. מעשרה ולחוץ מטמא
אחד ופוסל אחד • נשא על המזון מעשרה
ולפנים טמא • מעשרה ולחוץ טהור :

שס פרק י"ט משנה ט'

תיבה שפתחה מצדה • טמאה מדרם וטמא

מת • אמר רבי יוסי אימתי בזמן שאינה

גבוהה עשרה טפחים • או שאין לה לזבז טפח •

נפתחה מלמעלה טמאה טמא מת • נפתחה

מלמטה • רבי מאיר מטמא וחכמים מטהרין •

מפני שבטל העיקר ובטלה הטפלה :

שס פרק י"ט משנה י'

משפלת שנפתחה מלקבל רמונים • ר' מאיר

מטמא וחכמים מטהרין מפני שבטל

העיקר ובטלה הטפלה :

שס פרק כ"ה משנה א'

כל הכלים יש להם אחורים ותוך. כגון הכרים

והכסתות והשקין והמרצופין ד"ר יהודה •

רבי מאיר אומר כל שיש לו תוברות ישלו

אחורים ותוך • וכל שאין לו תוברות • אין לו

אחורים ותוך • השולחן והדלפקי ישראלם

אחורים ותוך • ד"ר יהודה ר' מאיר אומר אין

להם אחורים • וכן טבלא שאין לה לזבז :

סס פרק כ"ה משנה כ'

המרדע יש לו אחורים ותוך. משבעה לחרחור
 מארבעה לדרכן ד"ר יהודה ר' מאיר
 אומר אין להם. לא הוזכרו ארבעה ושבעה.
 אלא לשירים :

סס פרק כ"ה משנה ג'

מדות יין ושמן. וזומא לסטרא ומסננת של
 חרדל ומשמרת של יין יש להם אחורים
 והוך ד"ר מאיר. רבי יהודה אומר אין להם. ר'
 שמעון אומר יש להם. נטמאו מאחוריהן מה
 שבתוכן טהור. וצריך להטביל :

סס פרק כ"ה משנה ה'

נטמא הרובע הרובע ואחוריו טמאין. חצי
 הרובע ואחוריו טהורין. נטמא חצי
 הרובע. חצי הרובע ואחוריו טמאין. הרובע
 ואחוריו טהורין. נטמאו אחורי הרובע. אחורי
 חצי הרובע טהורין. ד"ר מאיר וחכ"א אין
 חולקין את הגביין וכשהוא מטביל מטביל את
 בורו :

סס פרק כ"ה משנה ז'

כל הכלים יש להם אחורים ותוך. ויש לרהם
 בית צביעה ר' טרפון אומר לערבה גדולה
 של עין ר' עקיבא אומר לכוסות ר' מאיר אומר
 לידים הטמאות והטהורות אמר רבי יוסי ל'
 אמרו אלא לידים הטהורות בלבד :

מאיר בת עין

סס פרק כ"ו משנה ד'

סנדל שנפסקה אחת מאזניו ותקנה טמאה
מדרם * נפסקה שניה ותקנה טהורה מן
המדרם אבל טמאה מגע מדרם * לא הספיק
לתקן את הראשונה עד שנפסקה שניה (טהורה)
נפסק עקבו * ניטל חוטמו * או שנחלק לשנים
טהור * סוליים שנפסק מכל מקום טהור * מנעל
שנפחת * אם אינו מקבל את רוב הרגל טהור *
מנעל שעל האמום * ר' אליעזר מטהר * וחכמים
מטמאים כל חמתות צרורות טהורות. חוץ משל
ערביין * רבי מאיר אומר * צרור שעה טהורה *
צרור עולם טמאה * רבי יוסי אומר כל חמתות
צרורות טהורות :

סס פרק כ"ז משנה ב'

הבגד מטמא משום שלישה על שלשה למדרם
ומשום שלש על שלש לטמא מת. השק
ארבעה על ארבעה * העור חמשה על חמשה *
מפץ ששה על ששה שוין למדרם ולטמא מת *
ר' מאמר השק שריו ארבעה ותחלתו משיגמור :
סס פרק כ"ח משנה ו'

מטלית שטליה על הקופה * מטמאה אחד
ופוסלת אחד * הפרישה מן הקופה
הקופה מטמאה אחד * ופוסלת אחד * והמטלית
טהורה. טלית על הבגד. מטמאה שנים ופוסלת

מאיר בת עין

מז

אחד * הפרישה מן הבגד * מטמא אחד ופוסל
אחד * והמטלית מטמאה שנים * ופוסלת אחד
וכן הטולה על השק או על העור * דברי רבי
מאיר * רבי שמעון מטהר * רבי יוסי אומר על
העור טהור * ועל השק טמא מפני שהוא אריג :
הלכות פרק כ' משנה ג'

אלו מטמאין במגע ובמשא ואינן מטמאין
באוהל עצם כשעורה * וארץ העמים ובית
הפרס * אבר מן המת ואבר מן החי * שאין עליהן
בשר כראוי * השדרה והגולגולת שחסרו כמה
הוא חסרון בשדרה בית שמאי או שתי חוליות
בית הלל או אפי' חוליה אחת * ובגולגולת בית
שמאי או כמלא מקדה בית הלל או כדי שינטל
מן החי וימות באיזה מקדה אמרו בקטן של
רופאים ד"ר מאיר וחכ"א בגדול של לשכה :
סס פרק ג' משנה א'

כל המטמאין באוהל שנחלקו * והכניסן לתוך
הבית ר' דוסא בן הרכינס מטהר וחכמים
מטמאין * כיצד הנוגע בכשני חציי זתים מן
הנבילה * או נושאן ובמת הנוגע בכחצי זית
ומאהיל על כחצי זית או הנוגע בכחצי זית וכחצי
זית מאהיל עליו * מאהיל על כשני חציי זתים
מאהיל על כחצי זית * וכחצי זית מאהיל עליו ר'
דוסא בן הרכינס מטהר וחכמים מטמאין * אבל

מאיר בת עין

הנוגע בכחצי זית * ודבר אחר מאהיל עליו ועל
כחצי זית * או מאהיל על כחצי זית ודבר אחר
מאהיל עליו ועל כחצי זית טהור * א"ר מאיר אף
בזה ר' דוסא בן הרכינס מטהר וחכמים מטמאין
הכל טמא חוץ מן המגע עם המשא * והמשא
עם האוהל * זה הכלל כל שהוא משם אחד טמא
משני שמות טהור :

סס פרק ו' משנה ג'

כותל המשמש את הבית ידון מחצה למחצה
כיצד כותל שהוא לאויר * והטומאה
ברוכו מחציו ולפנים הבית טמא והעומד
מלמעלה טהור מחציו ולחוץ הבית טהור והעומד
מלמעלה טמא מחצה למחצה הבית טמא
והעומד מלמעלה * רבי מאיר מטמא וחכמים
מטהרין * רבי יהודה אומר כל הכותל לבית :

סס פרק ז' משנה ה'

יצא הראשון מת * והשני חי טהור הראשון חי
והשני מת טמא * רבי מאיר אומר בשפיר
אחד טמא * בשני שפירים טהור :

סס פרק ח' משנה ב'

הזיזין והגזירות והשבכות והשקיפים והסלעים
והנהרים והשננים * והסככות והפרעות *
שהן יכולין לקבל מעזיבה רכה דברי רבי מאיר
וחכ"א מעזיבה בינונית * אלו הן הסוככות אילן

מח מאיר בת עין
שהיה מסך על הארץ והפרעות היוצאות מן
הגדר : שם פרק י' משנה ב'

אין בארובה פותח טפח * טומאה בבית כנגד
ארובה טהור * טומאה כנגד ארובה הבית
טהור הטומאה בבית * נרחץ את רגלו שלמען
טהור הטומאה כנגד ארובה * נתן את רגלו
שלמען * רבי מאיר מטמא * וחכמים אומרים
אם הטומאה קדמה את רגלו טמא * ואם רגלו
קדמה את הטומאה טהור רבי שמעון אומר שתי
רגלים זו על גב זו * שקדמו את הטומאה * משך
הראשון את רגלו ונמצאת רגלו של שני שם טהור
מפני שקדמה רגלו של ראשון את הטומאה :
שם פרק י' משנה ב'

מקצת טומאה בבית ומקצתה כנגד ארובה *
הבית טמא וכנגד הטומאה טמא דברי
רבי מאיר * רבי יהודה אומר הבית טמא וכן כנגד
הטומאה טהור * רבי יוסי אומר אם יש בטומאה
כדי שתחלק ותטמא את הבית * ותטמא כנגד
הטומאה (כנגד הטומאה) טמא ואם לאו הבית
טמא * כנגד הטומאה טהור :

שם פרק י"א משנה ז'

כלב שאכל בשר המת ומת הכלב. ומוטר על
האסקופה * רבי מאיר אומר אם יש לו
בצוארו פותח טפח * מביא את הטומאה * ואם

מאיר בת עין

לאו אינו מביא את הטומאה רבי יוסי אומר
רואין את הטומאה מכנגד המשקוף ולפנים
הבית טמא מכנגד המשקוף ולחוץ הבית טהור.
רבי אליעזר אומר פיו לפנים הבית טהור פיו
לחוץ הבית טמא. שהטומאה יוצאת דרך שוליו.
ר' יהודה בן בתירה אומר בין כך ובין כך הבית
טמא כמה תשהה במעיו שלשה ימים מערז
לעת בעופות וברגים כדשתפור לאור ותשרף.
דברי רבי שמעון רבי יהודה בן בתירה אומר.
בעופות וברגים מעת לעת :

סס פרק י"ב משנה ו'

אלו שאינן ממעטים (את הטפת) אין העצם
ממעט על ידי עצמות ולא בשר על ידי
בשר ולא כזית מן המת ולא כזית מן הנבילה.
ולא כעדשה מן השרץ. ולא כביצה אוכלים ולא
תבואה שבחלונות ולא כבוי שאין בה ממש. ולא
נבלת העוף הטהור שחשב עליה ולא נבלת
העוף הטמא שחשב עליה והכשירה. ולא השתי
והערב המנוגעים ולא לבינה מבית הפרס ד"ר
מאיר וחכ"א הלבינה ממעטת מפני שעפרה
טהור. וזה הכלל הטהור ממעט. והטמא אינו ממעט:

סס פרק ט"ו משנה ט'

חבית שהיא מלאה משקים טהורים ומוקפת
צמיד פתיל ועשאה גולל לקבר הנוגע

מט מאיר בת עין

בה טמא טומאת שבעה ורהחבית ורהמשקין
טהורין • בהמה שעשאה גולל לקבר הנוגע בה
טמא טומאת שבעה • רבי מאיר או' כל שיש בו
רוח חיים אינו מטמא משום גולל :

סס פרק ט"ז משנה ב'

ביצד כוש שהוא רחוב בכותל כחצי זית
מתחתיו וכחצי זית מעל גביו. אף על פי
שאינן מכוונין טמא • נמצא מביא את הטומאה
על עצמו בכל שהוא. הקדר שהוא עובר ורסל
על כתפו והאהיל צדו אחד על הקבר • הכלים
שבצד השני טהורים אם יש בסל פורח טפח
טמאים התלוליות הקרובות. בין לעיר בין לדרך
אחד חדשות ואחד ישנות טמאות הרחוקות
חדשות טהורות וישנות טמאות. איזו היא קרובה
חמשים אמה. וישנה ששים שנה. דברי ר' מאיר
רבי יהודה אומר קרובה שאין קרובה ממנה •
וישנה שאין אדם זוכרה :

סס פרק י"ח משנה ב'

שלשה בית פרסות הן • החורש את הקבר
נטעת כל נטע • ואינה נזרעת • כל
זרע • חוץ מזרע הנקצר • ואם עקרו צובר את
גרנו לתוכו • וכוברו בשתי כברות • ד"ר מאיר
וחכ"א התבואה בשתי כברות • והקטניות
בשדש כברות • ושורף את הקש • ואת העצה

(יג)

מאיר בת עין

ומטמא במגע ובמשא ואינו מטמא באוהל :

כלים פרק ט"ו משנה ה'

כלי עין כלי עור • כלי עצם • כלי זכוכית

פשוטיהן טהורין • ומקבליהן טמאין

נשברו טהרו חזר ועשה מהן כלים • מקבלין

טומאה מכאן ולהבא • השידה והתיבה •

והמגדל כוורת הקש וכוורת הקנים ובור ספינה

אלכסנדרית שיש להם שולים • והן מחזיקין

ארבעים סאה בלח • שהם כורים ביבש הרי

אלו טהורין • ושאר כל הכלים בין מקבלין בין

שאינן מקבלין טמאין ד"ר מאיר • רבי יהודה

אומר דרדור עגדה • וקסטית המלכים • ועריבת

העבדגין ובור וספינה קטנה והארון אף על פי

שמקבלין טמאין שאינן עשוין לטלטל אלא במה

שבתוכן • ושאר כל הכלים המקבלין טהורין •

ושאינן מקבלין טמאין אין בין ד"ר מאיר לדברי

רבי יהודה • אלא עריבת בעל הבית :

נגעים פרק ה' משנה ה'

מראות נגעים שנים שהן ארבעה בהרת עזה

כשג • שניה לה כסיד ההיכל •

והשאת בקרום ביצה • שניה לה כצמר לבן

דברי רבי מאיר וחכמים אומרים השאת כצמר

לבן שניה לה כקרום ביצה :

עס פרק כ' משנה ב'

אין רואים הנגעים בשחרית * ובין הערבים
 ולא בתוך הבית ולא ביום חמנון לפי
 שהכה נראיה עזה * ולא בצהרים לפי שעזה
 נראית כהה * אימתי רואין בשלש בארבע
 ובחמש ובשבע ובשמנה ובתשע ד"ר מאיר * ר'
 יהודה אומר בארבע בחמש בשמנה ובתשע :

סס פרק כ' משנה ה'

כל הנגעים אדם רואה * חוץ מנגעי עצמו * ר'
 מאיר אומר אף לא נגעי קרוביו * כל
 הנדרים אדם מתיר חוץ מנדרי עצמו * ר' יהודה
 אומר אף לא נדרי אשתו שבינה לבין אחרים *
 כל הבכורות אדם רואה חוץ מבכורות עצמו :

סס פרק ד' משנה ד'

שתי שערות עיקרן משחיר וראשן מלבין
 טהור * עיקרן מלבין וראשן משחיר
 טמא * כמה יהא בלבנונית * ר' מאיר אומר כל
 שהוא * ר' שמעון אומר כדי לקרוץ בזוג * היתה
 אחת מלמטה ונחלקה מלמעלה והיא נראית
 כשתים . טהור * בהרת ובו שער לבן או שער
 שחור טמא . אין חוששין שמא מיעט מקום שער
 שחיר את הבהרת מפני שאין בו ממש :

סס פרק ו' משנה ג'

בהרת כגרים * ובה מחיה פחותה מכערשה
 רבתה הבהרת טמאה * נתמעטה

מאיר בת עין

טהורה * רבתה המחיה טמאה * נתמעטה רבי
מאיר מטמא * וחכמים מטהרין שאין הנגע
פושה לתוכה :

סס פרק ו' משנה ס'

בהרת כגרים ומחיה כעדשה מקיפתה וחויץ
למחיה בהרת הפנימית להסגיר *

והחיצונה להחליט אמר ר' יוסי אין המחיה סימן
טומאה לחיצונה שהבהרת לתוכה * נתמעטה
והלכה לה רבן גמליאל אומר אם מבפנים היא
כולה * סימן פשיון לפנימית והחיצונה טהורה *
ואם מבחוץ החיצונה טהורה * והפנימית
להסגיר ר' עקיבא אומר בין כך ובין כך טהורה :

סס פרק ס' משנה ו'

ישתי בהרות אחת טמאה ואחת טהורה פרוה
מזו לזו * ואחר כך פרוה בכולו טהור *

בשפתו העליונה בשפתו התחתונה בשתי
אצבעותיו בשני ריסי עיניו * אף על פי
שמדובקים זה לזה והם נראים כאחד טהור
פרוה בכולו אבל לא בבוהק טמא חזרו בו
ראשי אנרים (כמין בוהק טהור חזרו בו ראשי
אנרים) פחות מבעדשה * רבי מאיר מטמא *
וחכמים אומרים בוהק פחות מבעדשה . סימן
טומאה בתחילה * ואין סימן טומאה בסוף :

סס פרק י"א משנה ג'

מאיר בת עין
העורות והנגדים הצבועים אינן מטמאין

בנגעים * הבתים בין צבועים בין שאינן צבועים מטמאין בנגעים * ד"ר מאיר * ר' יהודה אומר העורות כבתים רבי שמעון אומר הצבועים בידי שמים מטמאין * ובידי אדם אינן מטמאין : סס פק י"ב משנה ה'

כיצד ראיית הבית ונא אשר לו הבית והגיד לכהן לאמר כנגע נראה לי בבית .

אפילו תלמיד חכם ויודע שהוא נגע ודאי * לא יגזור ויאמר נגע נראה לי בבית * אלא כנגע נראה לי בבית וצוה הכהן ופנו את הבית (בטרם יבא הכהן לראות את הנגע. וקא יטמא כל אשר בבית. ואח"ך יבא הכהן לראות את הבית) אפילו הבילי עצים * ואפילו הבילי קנים * ד"ר יהודה רבי שמעון אומר עסק הוא לפניו. אמר ר' מאיר וכי מה מטמא לו אם תאמר כלי עציו ובגדיו ומתכותיו * מטבלין והם טהורים על מה חסה התורה על כלי הרסו ועל פכו ועל תפיו * אם כך חסה התורה על ממונו הבזוי קל וחומר על ממונו החביב : אם כך על ממונו. קל וחומר על נפש בניו ובנותיו * אם כך על של רשע * קל וחומר על של צדיק :

סס פק י"ג משנה י"ב

נכנס לבית הכנסת עושים לו מחיצה גבוהה

מאיר בת עין

עשרה טפחים * על רוחב ארבע אמות
נכנס ראשון ויוצא אחרון. כל המציל צמיד פתיל
באוהל המת * מציל צמיד פתיל בבית המנוגע.
וכל המציל מכוסה באוהל המת * מציל מכוסה
בבית המנוגע. ד"ר מאיר ר' יוסי אומר כל המציל
צמיד פתיל באוהל המת * מציל מכוסה בבית
המנוגע. וכל המציל מכוסה באוהל המת. אפילו
מגולה * בבית המנוגע טהור :

פרס פרק ח' משנה ח'

רבי אליעזר אומר עגלה בת שנתה. ופרה בת
שתים * וחכמים אומרים עגלה בת שתיים
ופרה בת שלש. או בת ארבע * רבי מאיר אומר
אף בת חמש כשרה הזקנה אלא שאין ממתניין
דה שמא תשחיר שלא תפסל * אמר רבי יהושע
לא שמעתי אלא שלשית * אמרו לו מה הלשון
שלשית * אמר להם כך שמעתי סתם * אמר בן
עזאי אני אפרש * אם תאמר אתה שלשית
לאחרות במנין * וכשאתה אומר שלשית בת
שלש שנים * כיוצא בו אמרו כרם רבעי * אמרו
לו מה הלשון רבעי אמר להם כך שמעתי סתם.
אמר בן עזאי אני אפרש. אם אומר אתה רבעי
לאחרים במנין * וכשאתה אומר רבעי בן ארבע
שנים * כיוצא בו אמרו האוכל בבית המנוגע
פרס משלש לקב. אמרו לו אמור משמנה עשרה

מאיר בת עין נב

לסאה אמר להם כך שמעתי סהם. אמר בן עזאי
אני אפרש * אם אומר אתה משלש לקב * אין
בו חלה וכשאתה אומר משמנה עשרה לסאה
מיעטתו חלתו :

סס פרק ה' משנה ב'

רבי יוסי הגלילי או' פרים בני שתים * שנאמר
ופר שני בן בקר תקח לחטאת * וחכמים
אומרים (אף) בני שלש. רבי מאיר אומר אף בני
ארבע ובני חמש כשרין * אלא שאין מביאים
וקנים מפני הכבוד :

סס פרק ב' משנה ה'

היו בה שתי שערות שחורות או לבנות. בתוך
גומא אחת פסולה ר' יהודה אומר (אפילו)
בתוך כוס אחת * היו בתוך שני כוסות והן
מוכיחות זו את זו פסולה * רבי עקיבא אומר
אפילו ארבע אפילו חמש * והן מפוזרות יתרוש.
רבי אליעזר אומר אפילו חמשים * רבי יהושע
בן בתירה או' אפילו אחת בראשה ואחת בזנבה
פסולה. היו בה שתי שערות עיקרן משחיר וראשן
מאדים עיקרן מאדים וראשן משחיר הכל הולך
אחר הנראה * ד"ר מאיר וחכ"א אחר העיקר :

סס פרק ג' משנה ה'

לא מצאו משבע עושין משש * מחמש מארבע
משלש משתים ומאחת * ומי עשה *

מאיר בת עין

הראשונה עשה משה והשניה עשה עזרא. וחמש
מעזרא ואילך ד"ר מאיר וחכמים אומרים שבע
מעזרא ואילך ומי עשאן שמעון הצדיק ויוחנן
כהן גדול עשו שתיים שתיים * אריועיני בן חקוף
וחנמא המצרו וישמעא בן פאבי עשו אחת אחת:

סס פרק ו' משנה ב'

היה קדוש צף על פני המים רבי מאיר ורבי
שמעון אומרים נוטל ומקדש וחכ"א כל

שנגע במים אין מקדשין בו זלף את המים ונמצא
קדוש מלמטן רבי מאיר ורבי שמעון אומרים
מנגב ומקדש * וחכמים אומרים כל שנגע במים

אין מקדשין בו :

סס פרק ח' משנה ח'

כל הימים כמקוה * שנאמר ולמקוה המים

קרא ימים ד"ר מאיר * ר' יהודה אומר היס

הגדול כמקוה לא נאמר ימים אלא שיש בו מיני

ימים הרבה רבי יוסי אומר כל הימים מטהרין

בזוחלין * ופוסלין רזבים ולמצורעים * ולקדש

מהן מי חטאת :

סס פרק י"א משנה ד'

כל הטעון ביאת מים מדברי תורה מטמא את

הקדש ואת התרומה ואת החולין ואת

המעשר ואסור על ביאת המקדש. לאחר ביאתו

מטמא את הקדש * ופוסל את התרומה דברי

ר"מ וחכמים אומרים פוסל בקודש ובתרומה
בחולין ובמעשר • ואם בא אל המקדש בין לפני
ביאתו בין לאחר ביאתו חייב :

סס פרק י"א משנה ה'

כל הטעון ביאת מים מדברי סופרים מטמא
את הקודש ופוסל את התרומה ומותר
בחולין ובמעשר דברי ר' מאיר וחכמים אוסרים
במעשר • לאחר ביאתו מותר בכולן ואם בא אל
המקדש בין לפני ביאתו ובין לאחר ביאתו פטור :

סס פרק י"א משנה ו'

כל הטעון ביאת מים • בין מדברי תורה • בין
מדברי סופרים. מטמא את מי חטאת ואת
אפר חטאת ואת המזה מי חטאת במגע ובמשא
האזוב המוכשר והמים שאינן מקודשים • וכלי
ריקם הטהור לחטאת במגע ובמשא. ד"ר מאיר
וחכמים אומרים במגע אבל לא במשא :

סס פרק י"א משנה ח'

אזוב שהזה בו כשר לטהר בו את המצורע •
לקטו לעצים ונפלו עליו משקין מנגבו
והוא כשר לקטו לאוכלין ונפלו עליו משקין אף
על פי שנגבו פסול לקטו לחטאת כמלקט
לאוכלין • דברי רבי מאיר • רבי יהודה ורבי יוסי
ורבי שמעון אומרים כמלקט לעצים :

(יד)

מאיר בת עין

כדה פרק א' משנה ד'

איזן היא בתורה כל שלא ראתה דם מימיה.
אף על פי שנסוארה מעוברת משוודע
עוברת מניקה עד שתגמול את בנה. נתנה בנה
למניקה גמלתו או מת רבי מאיר אומר מטמאה
מעט לעת * וחכמים אומרים דיה שערחה :

סס פרק ב' משנה ו'

חמישה דמים טמאים באשה. האדום והשחור
וכקרן כרכום * וכמימי אדמה * וכמוזג
ב"ש או אף כמימי תלתן וכמימי בשר צלי וב"ה
מטהרין הירוק עקביא בן מהלל מטמא וחכמים
מטה' א"ר מאיראם אינו מטמא משום כתם מטמא
משום משקה רבי יוסי אומר לא כך ולא כך :

סס פרק ג' משנה ב'

המפלת כמין קליפה. כמין שעררה * כמין עפר
כמין יבחושים אדומים תטיל למים
אם נמוחו טמאה. ואם לאו טהורה המפלת כמין
דגים חגבים שקצים. ורמשים. אם יש עמהם דם
טמאה ואם לאו טהורה * המפלת כמין בהמה
חיה ועוף * בין טמאין בין טהורין * אם זכר תשב
לזכר ואם נקבה תשב לנקבה ואם אין ידוע תשב
לזכר ולנקבה * דברי רבי מאיר וחכמים אומרים
כל שאין בו מצורת אדם * אינו ולד :

סס פרק ד' משנה ה'

כמה (הוא) קשויה ר"מ אומר אפילו ארבעים
 וחמשים יום ר' יהודה או' דיה חדשה ר'
 יוסי ור' שמעון או' אין קשוי יותר משתי שבתות:
 סס פרק ד' משנה ו'

כל אחד עשר יום בחזקת טהורה * ישבה לה
 ולא בדקה. שגגה נאנסה הזידה ולא בדקה
 הרי זו טהורה * הגיע שעת וסתה ולא בדקה הרי
 זו טמאה * רבי מאיר אומר אם היתה במחבא
 והגיע שעת וסתה ולא בדקה הרי זו טהורה מפני
 שחרדה מסלקת את הדמים אבל ימי הזב והזבה
 וישומרת יום כנגד יום הרי אלו בחזקת טומאה:
 סס פרק ו' משנה א'

בא סימן התחתון עד שלא בא העליון או
 חולצת או מתיבמת * בא העליון עד שלא
 בא התחתון * אף על פי שאי אפשר * ר"מ אומר
 לא חולצת ולא מתיבמת וחכמים אומרים או
 חולצת או מתיבמת מפני שאמרו אפשר
 התחתון לבא עד שלא בא העליון אבל אי אפשר
 לעליון לבא * עד שלא בא התחתון:
 סס פרק ו' משנה י"ג

הרואה כתם הרי זו מקולקלת * וחוששת
 משום זוב דברי רבי מאיר וחכמים
 אומרים אין בכתמים משום זוב:

מאיר בת עין

סס פרק ז' משנה ג'

כל הכתמים הנאים מרקם טהורין * ר' יהודה
מטמא מפני שהם גרים וטועין. הנאים מבין
הגוים טהורין מבין ישראל ומבין הכותים * רבי
מאיר מטמא והכמים מטהרין מפני שלא נהשרו

על כתמיהן :

סס פרק ט' משנה ה'

האשה שהיא עושה צרכיה * וראתה דם * ר'
מאיר אומר אם עומדת טמאה ואם
יושבת טהורה * רבי יוסי אומר בין כך ובין כך
טהורה : סס פרק ט' משנה ה'

שרש נשים שהיו ישנות במטה אחת * ונמצא
דם תחת האמצעית. כולן טמאות. תחת
הפנימית שתים הפנימיות טמאות ורהיציזונה
טהורה תחת החיצונה שתים החיצונות טמאות
והפנימית טהורה * (אמר רבי יהודה) אימתי
בזמן שעברו דרך מרגלות המטה. אבל אם עברו
שלשתן דרך עלייה כולן טמאות * בדקה אחת
מהן ונמצאת טהורה היא טהורה ושתים טמאות
בדקו שתים ומצאו טהורות. הן טהורות ושלישית
טמאה * שלשתן נמצאו טהורות כולן טמאות *
למה הדבר דומה לגל טמא שנתערב בשני גלים
טהורים ובדקו אחד מהן ומצאו טהור הוא
טהור ושנים טמאים * שנים ומצאו טהורים הם

טהורים ושלישי טמא. שלשתן ומצאו טהורים.
 כולן טמאים. ד"ר מאיר שרבי מאיר אומר. כל
 דבר שהוא בחוקת טומאה. לעולם הוא
 בטומאתו עד שיודע לך טומאה היכן היא. וחכ"א
 בודק עד שמגיע לסלע. או לבתולה :

מקוואות פרק כ' משנה י'

מקוה שיש בו ארבעים סאה מים וטיט. רבי
 אליעזר א' מטבילין במים ואין מטבילין
 בטיט רבי יהושע אומר במים ובטיט. באיזה
 טיט מטבילין בטיט שהמים צפים על גביו. אם
 היו המים מצד אחד. מודה ר' יהושע שמטבילין
 במים ואין מטבילין בטיט באיזה טיט אמרו בטיט
 שהקנה יורד מאליו ד"ר מאיר רבי יהודה אומר
 מקום שאין קנה המדה עומד. אבא אליעזר בן
 דולעאי אומר מקום שהמשקולת יורדת רבי
 אליעזר אומר היורד בפי הבית. רבי (שמעון)
 אומר הנכנס בשפופרת הנוד. רבי אלעזר בר
 צדוק אומר הנמדד בלוג :

עס פרק ד' משנה א'

המניח כלים תחת הצנור. אחד כלים גדולים
 ואחד כלים קטנים. אפילו כלי גרלים
 כלי אבנים. כלי אדמה. פוסלין את המקוה.
 אחד המניח ואחד השוכח כדברי בית שמאי.
 ובית הלל מטהרין בשוכח אמר רבי מאיר נמנו

מאיר בת עין

ורבו בית שמאי על בית הלל ומודים בשוכה
בחצר שהוא טהור • אמר רבי יוסי עדיין
מחלוקת במקומה עומדת :

שס פרק ה' משנה ד'

כל הימים כמקוה. שנאמר ולמקוה המים קרא
ימים ד"ר מאיר • רבי יהודה אומר • הים
הגדול כמקוה לא נאמר ימים אלא שיש בו מיני
ימים הרבה • רבי יוסי אומר כל הימים מטהרין
בזוחלין ופוסלין לזבין ולמצורעין • ורקדש מהן
מי חטאת :

שס פרק ו' משנה י'

האביק שבמרחץ בזמן שהוא באמצע פוסל
מן הצד אינו פוסל מפני שהוא כמקוה
סמוך למקוה ד"ר מאיר • וחכמים אומרים אם
מקבלת האמבטי רביעית עד שלא יגיע לאביק
כשר • ואם לאו פסול רבי אעזר ברבי צדוק או
אם מקבל האביק כל שהוא פסול :

טכזל יוס פרק ה' משנה ה'

השעורה והכוסמת בזמן שאין קלופין •
התיאה והחלתית והאום ר' יהודה
אומר אף אפונים שחורים טהורים באב הטומא'
ואין צריך לומר בטבול יום • ד"ר מאיר • וחכא'
טהורים בטבול יום וטמאים בכל הטמאות
השעורה והכוסמת • בזמן שהן קלופין והחטה

נה

מאיר בת עין

בין שהיא קלופה בין שאינה קלופה: הקצח
והשומשום והפלפל רבי יהודה אומר אף
אפונים לבנים טמאים בטבול יום ואין צריך
דומר בכל הטומאות :

סס פ"ק ב' משנה ט'

כל ידות האוכלין * שהם חבור באב הטומאה
חבור בטבול יום * אוכל שנפרץ ומעורה
מקצת * רבי מאיר אומר אם אוחו בגדול והקטן
עולה עמו הרי הוא כמוהו. רבי יהודה אומר אם
אוחו בקטן והגדול עולה עמו הרי הוא כמוהו *
ר' נחמיה אומר בטהור. וחכמים אומרים בטמא.
ושאר כל האוכלים * את שדרכו ליאחו בעלה
ובקלה אוחזים אותו בקלה :

סס פ"ק ב' משנה י'

טהור שננס מן האוכל * ונפל על בגדיו ועל
כבר של תרומה טהור. היה אוכל זתים
פצועים ותמרים רטובות. כל שהוא רוצה למוץ
את גרעינתו * ונפל על בגדיו ועל כבר של
תרומה טמא הריה אוכל זתים נגובין * ותמרים
יבשות * כל שאינו רוצה למוץ את גרעינתו *
ונפל על בגדיו ועל כבר של תרומה טהור. אחד
טהור ואחד טבול יום כאדו * רבי מאיר אומר או
ואדו טמאין בטבול יום. שמשקין של טמא
מכשירים לרצונו. ושלא לרצונו וחכמים אומרים

מאיר בת עין

אין טבור יום טמא :

ידים פרק ב' משנה ט'

נטל ידו אחת משטיפה אחת ידו טהורה. שתי

ידיו משטיפה אחת רבי מאיר מטמא

עד שיטור מרביעית נפל כבר של תרומה :

טהור רבי יוסי מטמא :

מכשירין פרק ב' משנה י'

המוצא פירות בדרך. אם רוב מכניסין

לבתיהן פטור ולמכור בשוק חייב :

מחצה למחצה דמאי אוצר שישראל ונכרים

מטילין לתוכו אם רוב נכרים ודאי ואם רוב

ישראל דמאי מחצה למחצה ודאי דר מאיר :

וחכמים אומרים אפי' כולם נכרים וישראל אחד

מטיל לתוכו דמאי :

טס פרק ב' משנה ב'

הרודה פת חמה. ונתנה על פי חבית של יין.

רבי מאיר מטמא. רבי יהודה מטהר.

ר' יוסי מטהר בשל חטים ומטמא בשל שעורים

מפני שהשעורים שואבות :

טס פרק ו' משנה ב'

המעלה את האגודות ואת הקציעות ואת

השום לנגב בשביל שימתינו. אינן בכי

יותן כל האגודות של בית השווקים טמאין :

רבי יהודה מטהר בלחים אמר רבי מאיר וכי

מפני מה טמאום אלא מפני משקה רפה * כל
 הקמחים והסלתות של בית השווקים טמאים *
 החליקה הטרגיים והטסגיי * טמאים בכל מקום :
 טס פרק ו' משנה ה'

תולדות למים * היוצא מן העין * מן האוזן *
 מן החוטם מן הפה * מי רגלים בין
 גדולים בין קטנים * לדעתו ושלא לדעתו *
 תולדות לדם. דם שחיטה בכהמהובחיהובעופות
 הטהורים * ודם הקזה לשתיה * מי חלב כחלב *
 והמוהל כשמן שאין המוהל יוצא מידי שמן ד"ר
 שמעון. ר' מאיר אומר אף על פי שאין עמו שמן.
 דם השרץ כבשרו * מטמא ואינו מכשיר * ואין
 לנו כיוצא בו :

טסרות פרק ה' משנה ה'

שלישה עשר דברים בנבלת העוף הטחור *
 צריכה מחשבה. ואינה צריכה הכשר
 ומטמאה טומאת אוכלין בכביצה וכוזית בבית
 הבליעה האוכלה טעון דזערב שמיש * וחייבים
 עליה על ביאת המקדש * ושורפין עליה את
 התרומה * והאוכל אבר מן החי ממנה סופג את
 הארבעים. שחיטתה ומליקתה * מטהרות את
 טריפתה * ר"ר מאיר דבי יהודה אומר אינן
 מטהרות * רבי יוסי אומר שחיטתה מטהרת

מאיר בת עין
אבל לא מליקתה :

סס פרק ד' משנה ב'

רבי מאיר אומר השמן תחילה לעולם * וחכ"א
אף הדבש * רבי שמעון שזורי אומר אף
היין. גוש של זיתים שנפל לתנור * והוסק כביצה
מכוון טהור * יותר מכביצה טמא. שכיון שיצאה
טפה הראשונה נטמאת בכביצה * אם היו
פרודין אפילו הן פאה טהור :

סס פרק ה' משנה ו'

מי שישב ברשות הרבים * ובא אחד ודרס על
בגדיו * או שרקק ונגע ברוקו * על רוקו
שורפין את התרומה ועל בגדיו הולכין אחר
הרוב * ישן ברשות הרבים ועמד * כליו טמאים
מדרס * ד"ר מאיר וחכמים מטהרין. נגע באחד
בלילה * ואין ידוע אם חי אם מת * ובשחר עמד
ומצאו מת * רבי מאיר מטהר. וחכמים מטמאים
שכל הטמאות כשעת מציאתן :

סס פרק ה' משנה ט'

עד אומר נטמאת והוא אומר לא נטמאתי טהור
שנים אומרים נטמאת * והוא אומר לא
נטמאתי * רבי מאיר מטמא * וחכמים אומרים
הוא נאמן על ידי עצמו. עד אומר נטמא ושנים
אומרים לא נטמא. בין ברשות היחיד בין ברשות
הרבים טהור * שנים אומרים נטמא * ועד אומר

מאיר בת עין נח

לא נטמא. בין ברשות היחיד בין ברשות הרבים
טמא * עד אומר נטמא ועד אומר לז נטמא
אשה אומרת נטמא * ואשה אומרת לא נטמא.
ברשות היחיד טמא ברשות הרבים טהור :

סס פרק ו' משנה ט'

הפרוץ רשות היחיד לשבת * ורשות הרבים
לטומאה. וכן הצדדין רבי מאיר אומר
הצדדין רשות היחיד לכך ולכך :

סס פרק ו' משנה ב'

המניה עם הארץ בתוך ביתו ער ומצאו ער *
ישן ומצאו ישן ער ומצאו ישן * הבית
טהור * ישן ומצאו ער הבית טמא * ד"ר מאיר *
וחכמים אומרים אין טמא אלא עד מקום שהוא
יכול לפשוט את ידו וליגע :

סס פרק ו' משנה ג'

המניה אומנים בתוך ביתו הבית טמא * ד"ר
מאיר. וחכ"א אין טמא אלא עד מקום
שהן יכולין לפשוט את ידם וליגע :

סס פרק ו' משנה ד'

אישה חבר שהניחה לאשת עם הארץ טוחנה
בתוך ביתה * פסקה הריחים הבית
טמא * לא פסקה הריחים * אין טמא אלא עד
מקום שהיא יכולה לפשוט את ידה וליגע * היו
שתים בין כך ובין כך הבית טמא * שאחרי

מאיר בת עין

טוחנת ואחת ממשמשיה ד"ר מאיר וחכמים
אומרים אין טמא * אלא עד מקום שהן יכולות
לפשוט את ידן וליגע:

סס פרק ט' משנה ד'

הגומר את זיתיו ושייר קופה אחת * יתננה
לעני כהן. ד"ר מאיר ר' יהודה אומר.

יוליד לו את המפתח מיד ר' שמעון או מעת לעת:

סס פרק י' משנה ח'

הנועל בית הבד מפני הבדדים * והיו שם
כלים טמאין מדרס * רבי מאיר אומר

בית הבד טמא * רבי יהודה אומר ביה הבד
טהור * רבי שמעון אומר אם טהורין להם בית

הבד טמא * ואם טמאין להן * בית הבד טהור *
אמר רבי יוסי וכי מפני מה טמאות * אלא שאין

עם הארץ בקי אין בהסט:

סס פרק י' משנה ג'

הבדדין והבוצרים כיון שהכניסן לרשות

המערה דיו * ד"ר מאיר * רבי יוסי

אומר * צריך לעמוד עליהן עד שיטבולו * רבי

שמעון אומר אם טהורין להן * צריך לעמוד

עליהם עד שיטבולו * אם טמאין להן אינו צריך

לעמוד עליהם עד שיטבולו:

טוקלין פרק ח' משנה ב'

שרשי השום והבצלים והקפלוטות בזמן שהן

לחין • והפטמא שלהן בין לחה בין יבשה
 והעמוד שהוא מכוון כנגד האוכל • שרשי
 החזרין והצננון והנפוס • דכרי רבי מאיר רבי
 יהודה אומר שורש צננון גדול מצטרף • והסיב
 שלו אינו מצטרף • שרשי המנחה והפנס •
 וירקות שדה וירקות גנה שעקרן לשתלן
 והשדרה של שבולת • והלבוש שדה • ר' איעזר
 אומר הסיג של רצפות • הרי אלו מטמאין
 ומטמאין ומצטרפין :

אמר רבי יהושע בן לוי עתיד הקב"ה להנחיל
 לכל צדיק וצדיק שלש מאות ועשרה
 עולמות שנאמר להנחיל אוהבי יש ואוצרותיהם
 אמלא **אמר** רבי שמעון בן חלפתא לא מצא
 הקב"ה כלי מחזיק ברכה לישראל אלא השלום
 שנא' ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו בשלום :

זו מימרות דרבי מאיר

שהוזכרו בתלמוד

שבת דף קל"ד ע"א

תניא אין טורפין יין ושמן לחולה בשבת אמר
 ר' שמעון בן אלעזר משום רבי מאיר אף
 טורפין יין ושמן אמר רבי שמעון בן אלעזר פעם
 אחת חש רבי מאיר במעיו ובקשנו לטרוף לו יין

מאיר בת עין

ושמן ולא הניחנו אמרנו לו דבריך יבטלו בחיך
אמר לנו אף על פי שאני או' כך וחבירי אומרים
כך מימי לא מלאני לבי לעבור על דברי
חבירי ויאמרו בנמרא הוא ניהו דמחמיד
אנפשיה אבל לכולי עלמא שרי :

סס דף קכב ע"א

תנא משמיה דר' מאיר דוק בכביות שכתב בניגרי
שנאמר ונשב על לחם ונהיה טובים ורעה לא

ראינו : סס דף קכ"ג ע"א

ואף שלמה אמר בחכמתו בכל עת יהיו בגדיך
לבנים ושמן על ראשך אל יחסר. אמר רבי
יוחנן בן זכאי משל למרדך שזימן ארז עבדיו
לסעודה ולא קבע להם זמן פקחים שבהם קשטו
את עצמן וישבו על פתח בית המלך אמרו כלום
חסר רבות המלך. טפשים שבהן הלכו למלאכתן
אמרו כלום יש סעודה בלא טורח. פתאום ביקש
המלך את עבדיו פקחין שבהן נכנסו לפניו
כשהן מקושטין והטפשיין נכנסו לפניו כשהן
מלוכלכין שמח חמך לקראת פקחים וכעס
לקראת טפשים אמר הללו שקשטו את עצמן
ישבו ויאכלו וישחזו והללו שלא קישטו עצמן
לסעודה יעמדו ויראו חתנו של ר' מאיר משום
רבי מאיר אומר אף-הן נראין כמשמשין אלא
אלו ואלו יושבין הללו אוכלין והללו רעבין הללו

שותין והללו צמאים * שנאמר כה אמר ה' הנה
עבדי יאכלו ואתם תרעבו * הנה עבדי ישרו
ואתם תצמאו * הנה עבדי ירונו משוב לב ואתם
תצעקו מכאב לב. דבר אחר בכל עת יהיו כגדיך
לבנים אלו ציצית ושמן על ראשך לא יחסר אלו
תפילין : ערוכין דף י"ג ע"א

אתמר אמר ר' יהושע בן לוי. כל מקום שאתה
מוצא משום רבי ישמעאל אמר תלמיד
אחד לפני ר' עקיבא אינו אלא ר' מאיר ששימש
את רבי ישמעאל ואת רבי עקיבא :

אמר רב יהודה אמר שמואל משום רבי מאיר
כשהייתי לומד אצל ר' עקיבא הייתי מפיל
קנקנתום לתוך הדיו ולא אמר לי דבר וכשבאתי
אצל ר' ישמעאל אמר לי בני הוי זהיר במלאכתך
שמלאכתך מלאכת שמים היא שמא אתה מחסר
אות אחת או מיותר אות אחת נמצא מחרוב את
כל העולם כולו * אמרתי לו דבר אחר יש לי
וקנקנתום שמו שאני מטייל לתוך הדיו אמר לי
וכי מטילין קנקנתום לתוך הדיו * והלא אמרה
תורה וכתב ומחה כתב שיכול לטחות מאי
קאמר ליה * ומאי קמהדר ליה * הכי קאמר ליה
לא מבעיא בחסירות וביתירות דלא טעינא דבקי
אנא * אלא אפילו מיחש לזבוב נמי דילמא אתי
ויתיב אתניה דדלת ומחיק ליה ומשוה ליה ריש

מאיר בת עין

דבר אחד יש לי וקנקנתום שמו שאני מטייל
לרוחך הדיו :

תניא רבי יהודה אומר • רבי מאיר היה אומר
לכל מטיילין קנקנתום לתוך הדיו חוץ
מפרשת סוטה • רבי יעקב אומר משמו חוץ
מפרשת סוטה שבמקדש • אמר רבי אהא בר
חנינא גרוי וידוע לפני מי שאמר והיה העולם
שאיין בדורו של ר"מ כמותו ומפני מה לא קבעו
הלכה כמותו שלא יכלו חבריו לעמוד על סוף
דעתו שהוא אומר על טמאטהור ומראה לו פנים
על טהור טמא ומראה לו פנים • תנא לא רבי
מאיר שמו אלא רבי נהוראי שמו ולמה נקרא
שמו רבי מאיר • שהוא מאיר עיני חכמים בהלכה
ולא נהוראי שמו אלא רבי נחמיה שמו ואמרי
לה רבי אלעזר בן ערך שמו ולמה נקרא שמו
נהוראי שמנהיר עיני חכמים בהלכה :

אמר רבי האי דמחדנא מחברי • דחזיתיה
לרבי מאיר מאחוריה • ואלו חזיתיה
מקמיה הוה מחדנא טפי דכתיב והיו עיניך
רואות את מוריד :

אמר רבי אבהו אמר רבי יוחנן תלמיד היה לו
לרבי מאיר וסומכוס שמו • שהיה אומר
על כל דבר ודבר של טומאה ארבעים ושמונה
טעמי טומאה ועל כל דבר ודבר של טהרה

ארבעים ושמונה טעמי טהרה :

עס דף י"ס ע"ב

היה רבי מאיר אומר אדם הראשון חסיד גדול
 היה כיון שראה שנקנסה מיתה על ידו
 ישב בתענית מאה ושלשים שנה ופירשמן האשה
 מאה ושלשים שנה והעלה זרוי תאנים על בשרו
 מאה ושלשים שנה * מגילס י"ס ע"א * אר"ש בן
 אעזר מעשה בר"מ שהלך לעבר שנה בעסיא
 ורא היה שם מגילה וכתבה מלבו וקראה * אמר
 ר' אבהו שאני רבי מאיר דמקיים ביה ועפעפך
 יישירו נגדך א"ל רמי בר חמא לר' רמיה מדפתי
 מאי ועפעפך יישירו נגדך א"ל אלו דברי תורה
 דכתיב בהו התעף עיניך בו ואיננו ואפילו הכי
 מיושרין הן אצל רבי מאיר :

אמר ר' יוחנן משום ר' מאיר אין מוכרין ספר
 תורה אלא ללמוד תורה ולישא אשה :

יומא דף פ"ג ע"ב

רבי מאיר ורבי יהודה ורבי יוסי הוו קאזלי
 באורחא רבי מאיר הוה דייק בשמא רבי
 יהודה ורבי יוסי לא הוו דייקי בשמא כי מטי
 להאי דוכתא בעי אושפיזא * א"ל מה שמך א"ל
 כידור אמר להו רבי מאיר שמע מינה אדם
 רשע הוא דכתיב כי דור תהפוכות המה * רבי
 יהודה ורבי יוסי אשלימו ליה כיסייהו רבי מאיר

מאיר בת עין

לא אשלים ליה כיסיה אזר רבי מאיר אותניה
בכדא וקבריה בקברא דאבוה דההוא גברא
ברישיה אתחזי ליה אבוה בחלמא תא שקיל
כיסא דמנח ברישיה דההוא גברא למחר אתא
לקמיה דרבי מאיר אמר ליה הכי אתחזאי לי
בחלמא א"ר חלמי דבי שמשא בטלין אינון אזר
ר' מאיר נטריה כולי יומא לאורתא שקלי לכיסיה
ואתא למחר אמרו ליה הב לן כיסן אמר להו לא
היו דברים מעולם אמר להו רבי מאיר אמאי לא
תבדקו בשמא אמרו ליה אמאי לא אמר לן מר
אמר להו אימור דאמרי אנא אחששה אחזיקו
מי אמרי :

גיטין ד' כ"ב ע"ב

ההוא אפוטרופוס דהוה בשביבותיה דרבי
מאיר דהוה קא מזבין ארעתא וזבין
עבדי ולא שבקיה רבי מאיר אחזו ליה בחלמא
אני דהרום ואתה לבנות אפילו הכי לא אישנח
אמר דברי הלומות לא מעלין ולא מורדין :

הנהו בי תרי דאיגרי בהו שטן כל בי שמשי
הוו קא מינצו בהדי הדדי איקלע ר"מ
להתם עכבינהו תלתא בי שמשי עד דעבר להו
שלמא שמעיה דקאמר ווי אפקיה רבי מאיר
לההוא גברא מביתיה :

יבמות ד' קכ"ה

תניא אמר רבי עקיבא פעם אחת הייתי מהלך

בספינה וראיתי ספינה אחת שמטרפת
 בים והייתי מצטער על ת"ח שבה ומנו ר' מאיר
 כשעליתי למדינת קפוטקיא בא וישב ודן לפני
 א"ל בני מי העלך אמר לי גלטרדני לחבירו
 וחבירו לחבירו עד שהקיאוני ליבשה אמרתי
 באותה שעה כמה גדולים דברי חכמים שאמרו
 מים שיש להם סוף אשהו מותרת מים שאין
 להם סוף אשתו אסורה :

כתובות ד' ס' ע"ב

תניא הרי שהיתה רדופה לילך לבית אביה
 או שהיה לה כעס בבית בעלה או שהיה
 בעלה חבוש בבית האסורים או שהלך בעלה
 למדינת הים או שהיה בעלה זקן או חולה או
 שהיתה עקרה וזקנה אילוגית וקטנה והמפלת
 אחר מיתת בעלה ושאינה ראויה לילד כולן
 צריכות להמתין שלשה חדשים ד"ר מאיר רבי
 יוסי מתיר ליארם ולינשא מיר ואמר רב נחמן
 אמר שמואל הלכה כרבי מאיר בגזירותיו :
 אמר המסדר כמו שבב"ד של מטה פסקו הל' כר
 מאיר בגזירותיו כן פסקו בב"ד של מעלה ואקיים
 ביה שפיר ותגור אומר ויקם כך ולכן זכותו
 יגן בעדינו ובעד כל ישראל אכ"ר :

סנהדרין ד' כ"ד ע"ה

אמר רבינא והלא כל הרואה רבי מאיר בבית

מאיר בת עין

המדרש כאו עוקר הרי הרים וטוחנן ז'בו :

סס ר' ל"ח ע"א

תניא היה רבי מאיר אומר בשלשה דברים
אדם משתנה מחבירו בקול במראה
ובדעת בקול ובמראה משום ערוה ובעת
מפני הגזלנין והחמסנין :

תניא היה רבי מאיר אומר אדם הראשון מכל
העולם כולו הוצבר עפרו שנאמר גלמי
ראו עיניך וכתוב כיה עיניו משושטות בכל הארץ
אמר ליה ההוא צדוקי לרבי ישמעאל בר' יוסי
כתיב וה' המטיר על סדום ועל עמורה
גפרית ואש מאת ה' מאתו מיבעי ליה הא"ל ההוא
כוכם שבקיה אנא מהדרנא ליה דכתיב ויאמר
למך לנשיו עדה וצלה שמען קולי נשי למך נשיו
מיבעי ליה אלא משתעי קרא הכי הכא נמי
משתעי הכי אמר ליה מנא לך הא מפרקיה דר'
מאיר שמיעי לי דאמר רבי יוחנן כי הוה דריש ר'
מאיר בפרקיה הוה דריש תליתא שמעתא
תליתא אנדחא תליתא מתלי ואמר רבי יוחנן
שלש טאות משלות שועלים היו לו לר' מאיר
ואנו אין לנו אלא שלש אבות יוכלו בוסר ושני
בנים תקהנה מאזני צדק אבני צדק צדיק מצרה
נחלץ ויבא רשע תחתיו :

סס ר' ס"ו ע"א

אמר רבי יוחנן סתם מתניתין רבי מאיר סתם
 תוספתא ר' נחמיה סתם ספרא ר' יהודה
 סתם ספרי ר' שמעון וכולהו איבא דר' עקיבא :

סס ר' ס' ע"ב

שאלה קדיאופטרא מלכתא את רבי מאיר
 אמרה ידענא דחיי שכבי דכתיב
 ויציצו מעיר כעשב הארץ אלא כשהן עומדין
 עומדין ערומים או בלבושיהן עומדין אמר לה
 קל וחומר מחטה ומה חטה שנקברה ערומה
 יוצאה בכמה לבושיין צדיקים שנקברים
 בלבושיהן על אהת כמה וכמה :

סס ר' ק"י ע"ב

אתמר קטן מאימתי בא לעולם הבא ר"ח ור'
 שמעון בר רבי חד אמר משעה שנולד
 וחד אמר משעה שסיפר מאן דאמר משעה
 שנולד שנאמר יבואו ויגידו צדקתו לעם נורד
 כי עשה ומאן דאמר משעה שסיפר דכתיב
 זרע יעבדנו יסופר ליי לדור אתמר רבינא אמר
 משעה שנזרע דכתיב זרע יעבדנו רב נחמן בר
 יצחק אמר משעה שנימור דכתיב עני וגוע
 מנוער נשאתי אליך אפונה. תנא משום ר' מאיר
 משעה שיאמר אמן שנאמר פתחו שערים ויבוא
 גוי צדיק שומר אמונים אל תקרי שומר אמונים
 לא שאומר אמן מאי אמן אמר ר' חנינא א מלך

מאיר בת עין

נאמן : חגיגה ד' ט"ו ע"ב

ורבי כאירחיכיגמר תורה מפומיה דאחר והא
אמר רבה בר בר חנא אמר ר' יוחנן מאי
דכתיב כי שפתי כהן ישמרו דעת ותורה יבקשו
כפיהו כי מלאך ה' צבאות הוא אסדומה
הרב למלאך ה' צבאות יבקשו תורה מפיהו. ואם
לאו אל יבקשו תורה מפיהו אמר ר' רבי מאיר
קרא אישכח ודרש הט אונך ושמע דברי הכמים
ולכך תשית לדעתי לדעתם לא נאמר אלא
דדעתי רבי יוסי בר חנינא אמר מהכא שמעי בת
וראי ורטי אונך ושכחי עמיד ובית
אביך קשו קראי ארדדי לא קשיא הא
בגדול הא בקטן כי אתא רב דימי אמר אמרי
במערבא רבי מאיר אישכח תמרא אכל תיחלא
ושדא שיחלא לברא אישכחיה רבה בר שירא
לאיהו א"ל מאי קעביד קב"ה א"ל קאמר שמעתא
מפומייהו דכולהו רבנן ומפומיה דרבי מאיר לא
קאמר אמר ליה אמאי דקא גמר שמעתא
מפומיה דאחר אמר ומאי נפקא מינה רבי מאיר
רמון מצאתוכו אכל קליפתו זרק אמר לו השתא
אמר מאיר בני כך הוא אומר בזמן שאדם מצטער
שכינה מה לשון אומרת קלני מראשי קלני
מזרועי אם הקב"ה מצטער על דמן של רשעים
שנשפך קל וחומר על דמן של צדיקים שנשפך :

עכודס זרס דף י"ח ע"ב

ברוריא דביתהו דר' מאיר ברתיה דר' חנינא
 בן תרדיון הוא אמרה ליה זילא בי
 מילתא דיתבא אחתאי בקובה של זונות שקל
 תרקבא דדינרי ואול אמר אי לא אתעביד בה
 איסורא מתעביד ניסא אי עכדא איסורא לא
 מתעביד לה ניסא אזל נקט נפשיה כחד פרשא
 אמר לה השמיעני לי אמרה ליה דשתנא אנא
 אמר לה מתרחנא מרתחאמרה ליה נפישין טובא
 דשפירין מינאי אמר שמע מינה לא עכדה
 איסורא כל דאתי אמרה ליה הכי אזל לגבי שומר
 דידה אמר ליה הבא ניהלי אמר ליה מסתפינא
 ממלכותא א"ל שקול תרקבא דדינרי פלגא פלח
 ופלגא ליהו דך א"ל וכי שלמי מאי אעביד א"ל
 אימא אלהא דמאיר ענני ומתצלת א"ל ומי יימר
 דהכי איכא א"ל השתא חזית הני כלבי דהווקא
 אכלי אינשי שקל קרנא שדא ברוהו הווקא קאתו
 למכליה אמר אלהא דמאיר ענני שבקוה ויהבא
 ליה לסוף אשתמע מילתא בי מלכא אתיו אסקוה
 דזקפא אמר אלהא דמאיר ענני אחרתיו אמרו
 ליה מאי האי אמר להו הכי הוה מעשה אתו
 חקקו לרמותיה דרבי מאיר אפתחא דרומי
 אמרי כל דחוי לפרצופא הדין ליייתה יומא חדא
 חזויהו רהטי אבתריה רהט מקמיהו על לבי זונות

מאיר בת עין

איכא דאמרי בישולי נכרים הוא שמש בהא
ופתק בהא איכא דאמרי אתא אליהו אידמי להו
כזונה כרכתיה אמרי ח"ו אי רבי מאיר הוה לא
הוה עביד הכי :

ה"ה הנה בזה מוכן רמזו הפ' ואל עמיס חריס נסי
חריס חותיות מאיר כי נס של רמב"ה זיע"ל הוא
נגלה לעיני כל העמים ורוק :

סנהדרין דף י"ד ע"א

ורבי מאיר רבי יהודה בן בבאי סמכיה והא
אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן כל
האומר ד"מ לא סמכו ר' עקיבא אינו אלא טועה
סמכיה רבי עקיבא ולא קבלו סמכיה רבי יהודה
וקבלו : סוטה דף י"ב

ותרא אותו כי טוב הוא תניא ר' מאיר או טוב
שמו ר' יהודה או טוביה שמו ר' נחמיה
או הגון לנביאות אחרים אומרים נולד כשהוא
מהול וחכ"א בשעה שנולד משה נתמלא הבית
כולו אור כתיב הכא ותרא אותו כי טוב וכתיב
התם וירא אלהים את האור כי טוב :

קדושין דף ל"ו ע"א

תניא בניס אתם ליי אלהיכם בזמן שאתם
נוהגים מנהג בניס אתם קרוים בניס אין
אתם נוהגים מנהג בניס אין אתם קרוים בניס
ד"ר יהודה ר"מ אומר בין כך ובין כך אתם קרוים

בנים שנאמר בנים סכלים המה ואומר בנים לא
 אמון בם ואו' זרע מרעים בנים משחיתים ואומר
 והיה במקום אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר
 להם בני אר חי ואמרו בגמרא מאי ואומר וכי
 תימא סכלי הוא דמיקרו בני כי לית בהו
 הימנותא לא מקרו בני תא שמע ואומר בנים
 לא אמון בם וכי תימא כי לית בהו הימנותא
 הוא דמיקרו בנים כי פלחי לעבודה זרה לא
 מיקרו בנים תא שמע ואומר זרע מרעים בנים
 משחיתים וכי תימא בנים משחיתים הוא דמיקרו
 בני מעריא לא מיקרו תא שמע ואו' והיה במקום
 אשר יאמר להם לא עמי אתם יאמר להם בני אר חי:

אמר המסדר מאחר דרבי מאיר ס"ל בין כך ובין כך
 מקרו בנים להכי זכותו מנין יותר עליו ועל
 ישראל וימליץ טוב תמיד בעדינו ובעד כל ישראל
 להצילנו מכל פרותינו ונזכה לכל הטוב גם בלתי ראויים
 ובדאי הלכה כמותו בזה וכל מלוי יושר של ישראל
 למעלה יחזיקו בסברתו להמליץ טוב בעד ישראל תמיד
 ולזה רמז הפסוק במשלי להודיעך קושט אמרי אמת
 להשיב אמרים אמת לשלחך **אמר** איתיות
מאיר אמרים איתיות **ממאיר**

וכן הוא אומר

בני לדברי הקשיבה לאמרי הט
אונך י לאמר איתיות **למאיר** ;

מאיר בת עין

ירושלמי ברכות פרק ב'

רבי יוסי בר ר' חלפתא משבח בר' מאיר קמי
צפוראי אדם גדול אדם קדוש אדם צנוע:

ירושלמי ברכות פרק ט'

רבי שמעון לא מצא פתח לנדרו עד שבא אחד
מזקני גליל אית דאמרי ר' שמעון בן אעזר
הוה נסיב ליה מכא ומותיב ליה להכא עד
דאוקמיה גו שמשא מפלי מנוהי. אמרין ליה אלו
היית יודע דהכין סבא עבד לך כן נודר היית אמר
לון לא ושרא ליה. אמרון מנא לך הדא אמר להם
מישרת ר' מאיר הייתי בברחו שנים. ואית דאמרי
מקרו של ר"מ היתה בידי והיא מלמדת לי דעת:

מדרש רבא פ' טו

רבי מאיר הוה יתיב ודריש בלילי שבתא הווא
תמן חדא איתתא י' יציבא ושמעה ליה
מתנא מדרשא אמתנית עד דיחסר מדרש
אולא לביתא אשכחה בוצינא טפי א"ל בעלה
אן הוית אמרה ליה אנא יתיבה ושמעא קלא
דרושה י' אמר לה כן וכן לא אעיילת להכא עד
דאזלת ורווקת באנפי דרושא י' יתיב שבתא
קמייתא תנייתא ותליתא. אמרין לה מגיררתא
כדו אתון צהיבין אתינן עמך לגבי דרושה כיון
דחמא יתהון ר"מ צפה ברוח דהקודש אמר אית
מנכון אתתא דחכימא למלחש בעינא אמרין לה

מגירתא כרו את אזלת ורווקת באנפיה ותשרי
 לבעליך • כיון דיתכא קמיה אדחירת מיניה
 אמרה ליה רבי לית אנא חכימה למרחש עינא
 אמר לה אפילו דהכי רוקי באנפאי שבע זמנין
 ואנא מנשים עבדא הכין • אמר לה איזיל אמרי
 לבעליך את אמרת זימנא ואנא רקית שבע זמנין
 אמרו לו תלמידיו כך מבזין את התורה לא הוה
 דך למימר לחד מינן למלחש לך • אמר להו לא
 דיו למאיר להיות שוה לקונו. דתנא רבי ישמעא
 גדול שלום ששם הגדול נכתב בקדושה אמר
 הקב"ה ימחה על המים בשביל להטיל שלום בין
 איש לאשרו :

כמדרש קבלת

רבי מאיר כתבן טב מובהר והוה לעי ג' סרעין
 בכר שבת ואביל ושרתי בחדא ומתכסי
 בחדא ומפרנס אוחרנתא לרבנן :
 בירושלמי דכלאים פרק ט'

רבי מאיר הוה אדמיך ליה באסייא אמר
 אימורין לבני ארעא דישראל הא משיחכון
 דידכון אפילו כן אמר לון יהב ערסי על ניה ימא
 דכתוב כי הוא על ימים יסדה ועל נהרות יכוננה :
איתא בספר כפתור ופרח בשם המדרש
 עתידים מתי ער"ק טבריה לקום בתחיית
 המהים ארבעים שנה קודם כל העולם :

מאיר בת עין

ר"ה דף ל"ה

אמר רבי יוחנן ששה חדשים נתעכבה שכינה
לישראל במדבר שמא יחזרו בתשובה וכו'
וכנגדן גלתה סנהדרין מלשכת הגזית לחניות
ומחניות לירושלם ומירושלם ליבנה ומיבנה
לאושא ומאושא ליבנה ומיבנה לאושא ומאושא
לשרפעס ומשרפעס לבית שערים ומבית שערים
לצפרי ומצפרי לטבריה וטבריה עמוקה מכולם
שנאמר ושפלת מארץ הדברי רבי אלעזר אומר
שש גליות שנאמר כי השח יושבי מרום קריה
נשגבה ישפילנה ישפירה עד ארץ יגיענה עד
עפר אמר ר' יוחנן ומשם עתידין ליגאר שנאמר
התנערי מעפר קומי שבי :

בילקוט פ' ויחי

מה ראה יעקב אבינו שבירך לזבולון אחר יהודה
והלא יששכר גדול ממנו אלא צפה אבינו
יעקב וראה שעתידיה ירושלם ליחרב ועתידיה
סנהדרין שרעקו ממקומה משבטו של יהודה
ולקבוע בחלקו של זבולון לפי שבתחלה גרחה
סנהדרין וישבה לה ביבנה ומיבנה לאושא
ומאושא לשרפעס ומשרפעס לבית שערים
ומבית שערים לצפרי וצפרי היא חלקו של
זבולון ואחר כך גלתה מצפורי לטבריה וכן ישעיה
אמר ישפילנה עד ארץ יגיענה עד עפר א"ר יוחנן

טבריה היא משלמת למשיח שנאמר תרמסנה
רגל רגלי עני פעמי דלים מה כרויב אחריו
והוכן בחסד כסא :

והנה מאיר אותיות ר"ס י"א לרמוז כי רמב"ה
זיע"א על ידי תורתו ולדקתו הריס וקילק
את י"א נולדו הקדושה מן הקליפה והס י"א הנרמזים
בי"א קמני הקטורת כנודע גם מאיר אותיות א"ס
ר"י שהוא מזומן לחיי עולם הבא כי עולם הבא הוא
הבינה הנקראת אס שיש בה עשרה פעמים אהיה
שהס גי' ר"י גם מאיר אותיות יא"ר מ' וקיא המלכות
שהיא מ' פתוחה וכוז' כוזה"ק בפרשת פנחס דה רל"ו
ורמב"ה זיע"א המשך הארה למלכות על ידי תורתו
ומעשיו הטובים גם נרמז באותיות יאר סוד הפ' אל
ה' ויאר לנו כי א"ל ה' גימ' יא"ר כנודע והוא המשך
על ידי מעשיו הטובים הארה של א"ל ה' למלכות
גם מאיר אותיות יוד אמר כי רמב"ה זיע"א הוא לדיק
גדול המקיים העולם שנברא בעשרה מאמרות גם
דע כי רמב"ה זיע"א הגם שקראוהו אחרים לא נשתנה
שמו בזה ועודנו בכבודו כי שם אחרים יש בו מאיר
ורק נוסף בו אות חית להורות שהוא חכם וכמ"ס
בגמרא דגיטין דף ס"ז רבי מאיר חכם וסופר וכן
הוא בהוריות דף י"ג רבי מאיר חכם רבי נתן אב בית
דין ולזה אמרו שם בגמרא אסקו לרבי מאיר אחרים
אמר אסקו לשון עליה כי נתעלה בזה גם מאיר גי'
הכ"א רמו כי רמב"ה זיע"א על ידי תורתו ומעשיו
הטובים היה גורם יחוד כ"ר שהוא יחוד הויה אהיה הויה
אלהים הויה אדני שעולים שלשתן גי' כ"ר וע"ס גי'
הכ"א כמנין מאיר גם רמב"ה זיע"א נקרא רבי נקוראי
שהוא אותיות אור נה"י שהם נלך הוד יקוד גם מאיר

מאיר בת עין

במלוי כזה מ"ס אל"ף יו"ד רי"ש גי' תשכ"א כמנין
עשרה פעמים ע"ב שהוא עשרה פעמים הקד
שממשיך רמב"ה זיע"א ע"י תורתו ומעשיו * גם
לרמוז שיהיה רמב"ה זיע"א שתקן על ידי תורתו
ומעשיו הטובים ק"ך לרופי אלהים ופ"ר דינוס
דמנלס"ך וס"ך נלווין. גם רמב"ה זיע"א מגין בזכותו
עלינו ועל כל ישראל בכל תש"ך שעות שיש בשלשים
יום שבכל חדש וחודש גם מאיר ר"ת רבי מאיר ירא
אלהים מאיר ר"ת רבו מעשיו אשרי יולדתו. גם
מאיר ר"ת מקיים רזון ה' אלהיו ולכן גם הקדוש ברוך
הוא מקיים רזונו ולכן מאיר ר"ת ה' אלהים מקיים
רזונו גם מאיר ר"ת יגזור אומר מתקיים רזונו גם
מאיר ר"ת רבינו מושל יראת אלהים וכמס"ה לדיק
מושל יראת אלהים גם מאיר ר"ת רבינו מושיע את
ישראל כי ה"ל לרמב"ה זיע"א שיש לישראל דין בנוס
תמיד בכל זמן ואז ממילא יהיה לישראל מחילה וסליחה
לכל עונותם שהקדוש ברוך הוא ימחול ויסלח להם
מדן אב שמחל על כבודו כבודו מחול לכן אנחנו
מאפים להקדוש ברוך הוא שבזכות רמב"ה ימחול
ויסלח לכל חטאינו ועונותינו ופשעינו ויזילנו מכל
זרה וזוקה וחולי ויגון ואנחה ויזכרנו לטובה לחן
לחסד ולרחמים לחיים טובים ולשלום ויגאלנו גאולה
שלימה ותחינה עינינו בבנין ליון וירושלים ותגלה
ותראה מלכותו עלינו מהרה אכ"ר :

אלהא דמאיר ענני

אלהא דמאיר ענני

**רבי הנניא בן עקשיא אומר רצה הקדוש ברוך
הוא לזכות את ישראל לפיכך הרבה להם**

תורה ומצות שנאמר ה' חפץ למען צדקו יגדיל
תורה ויאדיר :

(שלום עליך מרנא ורבנא שלום לך ושלום
לכבוד גופך הטהור והקדוש הנקבר
במקום הזה שלום לך ושלום על משכבך אשריך
בעולם הזה ובעולם הבא שזכית לירך אחר
יוצרך ולעבדו בלב שלם ובנפש חפיצה וזכית
והצדקת את הרבים הורית את ישראל חוקים
ומשפטים על כן גדול שכרך והוא יחיש תחייתך
וימהר עמידתך ונזכה ונחיה לראות פניך
המאירים והמזהירים כוהר הרקיע וזכורתך
ותמימותך יעמוד לנו ותורתך מגן בעדינו :

אנא ה' אלהי ישראל מלך חנון ורחום למען
זכות הצדיק הזה הקבור פה התנא רבי
מאיר בעל הנס עליו השלום אל יחר אפך בנו
ואל תשחיתנו ויגולו רחמיך על מדותיך והושיענו
למען שמך הגדול ולמען זכות הצדיק הזה התנא
רבי מאיר בעל הנס עליו השלום ולמען זכות
הצדיקים והחסידים אשר בארץ המח אבותינו
ועבדיך הנביאים ולמען כל הצדיקים והישרים
בלבותם אשר נפרדו מחיי ההבל והלכו לעולם
שכולו ארוך אשר הערו למות נפשם על יחוד
קדושת שמך זכרונם ותמימותם יעלה לפניך
וראה בעינינו ואמור די לצרותינו ויהיה המחנה

מאיר בת עין

הנשאר לפליטה ותכלה כל זעם ועברה ממנו
ומכל גזירות קשות ורעות תצילינו ולמתים
תעשה פלא עד אשר בדברך יהיו מתינו יקיצו
וירגנו שוכני עפרותינו :

אנא ה' אב הרהמים והסליחות שמע הגיונינו
וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו
כגודל חסדיך אשר ענינו בדרך כוחינו ובאנו
להשתטח על קבר הצדיק הזה התנא ר' מאיר
בעל הנס עליו השלום אשר הלך לפניך בתמים
וביושר לבב הואלת לקחת אותו אריך אל בית
מנוחתו להשתעשע בו כגמול ידו פעלת לו ובגן
עדן ובצרור החיים שמת נפשו כי אתה תשלם
לאיש כמעשהו אתה הכינות ליראיך תענוג
וגמול ונעימות עין לא ראתה אלהים זולתך
עשית למחכיך לעין כל בהקיץ אל תמונתך
כמו שנאמר מה רב טובך אשר צפנת ליראיך
פעלת לחוסים בך נגד בני אדם :

ובכן באנו להשתטח על קבר הצדיק הזה
התנא רבי מאיר בעל הנס עליו השלום
ולעמוד בתפלה לפניך :

רבון העולמים האזינה לקול תחנונינו אשר
התחנונו לפניך ברוב רחמך וברוב
חסדיך ותשמע קולנו בזכות הצדיק הזה התנא
רבי מאיר בעל הנס עליו השלום ותצילנו מכל

גזירות קשות ורעות המתרגשות לבא בעולם
 ותצילנו משטן רע ומפגע רע ושנאת חנם
 ותצילנו מכל צרה וצוקה ומיגון ואנחה ומכל
 חולי ומחלה והעלה ארוכה ומרפא לכלתחלואנו
 ולכל מכאובינו ולכל מכותנו וברך רחמינו
 ומימנו ורחמיך מחלה מקרבנו ותתן בנו כח
 ובריאות וחוזק ואומץ באבדינו וגידנו וגופינו
 לעבודתך ולא יארע לנו שום מיחוש ושום כאב
 ונהיה שמחים וטובים ובריאים לעבודתך ותפתח
 לבנו בתורתך ונהיה עושים רצונך ושים בלבנו
 אהבתך ויראתך לעבדך בלב שלם ובנפש חפצה
 ואי שלוש עין הרע ויצר הרע בנו ובזרענו וברוב
 רחמך תזכנו לזרע קדש בני חכמים וחסידים
 עוסקים בתורה ובמצות ויאריכו ימיהם בטוב
 ושנותיהם בנעימים אורך ימים ושנות חיים
 ותרחמינו ותחינו חיים ארוכים חיים של שלום
 חיים של טובה חיים של ברכה חיים של פרנסה
 טובה חיים של חילוף עצמות חיים שיש בהם
 יראת חטא חיים שאין בהם בושה וכלימה חיים
 שיש בהם עושר וכבוד חיים שתהא בנו אהבת
 התורה ויראת שמים חיים שתמלא כל משאלות
 לבנו לטובה לעבודתך וברוב רחמך תחוס
 ותרחם על כל איש ואשה קטון או גדול יחיד
 ורבים מעמך ישראל אשר הם שרויים בצער אנא

מאיר בת עין

ה' הצילם מצרתם ותברכם מברכותיך ותגאלינו
גאולה שלימה למען שמך וקבל ברחמים וברצון
את תפלתינו כי אתה שומע תפלת כל פה ואל
יעכב שום חטא ועון והרהור רע את תפלתנו
ותשלח לנו משיח צדקנו ותבנה בית קדשינו
ותפארתנו במהרה בימינו אמן :

ופדויי יי ישובון ובאו ציון ברנה ושמחת עולם על
ראשם ששון ושמחה ישיגו ונסו יגון ואנחה :

מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי מאויבי
תחכמי מצותיך כי לעולם היא לי : מכל

מלמדי השכלתי כי עדותיך שיחה לי : מזקנים
אתבונן כי פקודיך נצרתני : מכל אורה רע כליתי

רגלי למען אשמור דבריך : ממשפטיך לא סרתני
כי אתה הורתני : מה נמלצו לחכי אמרתך מדבש

רפי : מפקודיך אתבונן על כן שנאתי כל אורח שקר
אשרי תמימי דרך ההולכים בתורת יי : אשרי

נוצרי עדותיו בכל לב ידרשוהו : אף לא
פעלו עולה בדרכיו הלכו : אתה צויתת פקודיך

לשמור מאד : אחלי יכוננו דרכי לשמור חקיך : אז
לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך : אורך ביושר

דבב בלמדי משפטי צדקך : את חוקיך אשמור
אל תעזבני עד מאד :

ידיך עשיתי ויכוננוני הבינני ואלמדה מצותיך :
ידי אידך יראוני וישמחו כי לדברך יחלתי :

ידעתי יי כי צדק משפטך ואמונה עניתני : יהי
 נא חסדך לנחמני כאמרתך לעבדך : ינחמני
 רחמיך ואהיה כי תורהך שעשועי : יבושו זדים כי
 שקר עותוני אני אשיח בפקודיך : ישובו לי יראיך
 ויודעי עדותיך : יהי לבי תמים בחוקיך למען
 לרא אבוש :

ראה עניי וחלצני כי תורהך לא שכחתי : ריבה
 ריבי וגאלני ראמרתך חייני : רחוק
 מרשעים ישועה כי חקיך לא דרשו : רחמיך רבים
 יי כמשפטך חייני : רבים רודפי וצרי מעדותיך
 לא נטיתי : ראיתי בוגדים ואתקוטטה אשר
 אמרתך לא שמרו : ראה כי פקודיך אהבתי יי
 כחסדך חייני : ראש דברך אמת ולעולם כל
 משפט צדקיך :

מזמור לדוד יי מי יגור באוהלך מי ישכון בהר
 קדשך : הולך תמים ופועל צדק ודובר
 אמת בלבבו : לא רגל על לשונו לא עשה ררעהו
 רעה וחרפה לא נשא על קרובו : נבזה בעיניו
 נמאס ואת יראי יי יכבד נשבע להרע ולא ימיר :
 כספו לא נתן בנשך ושוחד על נקי לא לקח
 עושה אלה לא ימוט לעולם :

שיר המעלות בשוב יי את שיבת ציון חיינו
 כחולמים : אז ימלא שחוק פינו ולשונו
 רנה אז יאמרו בגוים הגדיל יי לעשות עם אלה :

מאיר בת עין

הגדיל יי לעשות עמנו היינו שמחים : שובה יי
את שביתנו כאפיקים בנגב : הזורעים בדמעה
ברנה יקצורו : הלוך יקך ובכה נושא משך הזרע
בוא יבוא ברנה נושא אלומותיו :

ישׁיך המעלות הנה ברכו את יי כל עבדי יי
העומדים בבית יי בלילות : שאודכם קודש
וברכו את יי : יברכך יי מציון עושה שמים וארץ :
אמר רבה בר בר חנה אמר רבי יוחנן עתידים
הצדיקים שיקראו על שמו של הקב"ה
שנאמר כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו
יצרתיו אף עשיתיו :

אמר רבי אלעזר עתידים הצדיקים שיאמרו
לפניהם קדוש כדרך שאומרים לפני
הקב"ה שנאמר ורׁהיה הנשאר בציון והנותר
בירושלים קדוש יאמר לו כל הכרחוב לחיים
בירושלים ונאמר וישמחו כל חוסי בך לעולם
ירננו ותסך עלימו ויעלצו בך אוהבי שמך :
רבי חנניא בן עקשיא אומר רצה הקב"ה לזכות
את ישראל לפיכך הרבה להם תורה ומצות
שנאמר יי חפץ למען צדקו יגדיל תורה ויאדיר :

ת"ו ש"ל ב"ע

פזמונים לכבוד רבי מאיר עא

סי' חני מסעוד ארוחם בר יוסף חזק וכרוך חמן
אקה רשות ואשא נם, לשורר לכבוד הדר הוא
ר' מאיר בעל הנם, איש האהים קדוש הוא:
נודע שמו בשערים * המצויינים ומוכתרים *
בהלכה מתעטרים, תורה יבקשו מפיהו:
יחיד רבים גם שלימים * מאור פניו מתחכמים
מנהיג עיני החכמים * ונורא מאד מראהו:
מאיר כשמש בגבורה, וקולע השערה, לוחם
מלחמתה של תורה * יורה מגן גבוריהו:
סברתו ושמועתו * לא יכלו אנשי חברתו * גם
לעמוד על סוף דעתו * אפס ראו את
קצדו : רבי מאיר בעל הנם וגו'
עת נשבית אהור ברוריה * ולקחו אותה
בשביה * רצה לבדוק אם נקיה * וטהורה
לא עליון הוא : רבי מאיר בעל הנם וגו'
ויתחפש לפתותה, תבע אותה לנסותה, אמרה
לו היא בנדותה, כל תקרב א מחנהו:
דרך נשים ימים שבעה * תספור לה ימי הרעה
חכמות נשים רוסף דעה * והדר
תעטרהו : רבי מאיר בעל הנם וגו'
אמת ידע וכפיו הודה * צדקנית היא וחסידה
ולבש אז סות חרדה * בטח ביי מחסהו:
רוב ממון לקח בידו * לשומר נשים יחדו *
לפייסו ולשוחרו * לשלחה מנוודהו :

פזמונים לכבוד רבי מאיר

ויען הוא ירא אני * מחמת מלך אדוני * פן יבוא
והכני * ומקרה אסון מקרהו :

ומלאך צדיק ונושע * השיבו בדברי ישע *
בהתהנך לרשע * פתאום שואה
תבואהו : רבי מאיר בעל הנס וגו'

את סוד שמי וזכרוני * בנוסח זה תזכרני * אהא
דמאיר ענני * זה אלי הוא ואנוהו :

חשב לברוק בכלבים * המסורבלים כדובים *
אוכלים אנשים חייבים * שקל קלא פתק
ברו : רבי מאיר בעל הנס וגו'

באו ורצו אחריו, לנתח את איבריו, הזכיר השם
במאמריו * מיד נדמו ושבקוהו :

ראה דבריו נאמנו, לא הרץ כלב לשונו, פקדון
החזיר בעינו, על אברתו ישאהו :

יום מימים בא קץ עתו, כי שמעו בבית מלכותו
הביאו אותו לתלותו * מררוהו העציבוהו :

ודבר יהוה בפיהו * ישמרהו ויחייהו * ומן העץ
הורידוהו * על כנו אז השיבוהו :

סכויים אבד ושכרם, דבר יהוה א אברם, הגיד
להם לבשרם * איש בער לא ידעהו :

פתח העיר במזווחתו * חקקו צלמו ותבניתו, עד
עת בוא יום הליפתו * שלח מלך ויריצוהו :

חלף עבר ברח מהם * ובתועבורת אוכליהם *
הושיט אצבעו ביניהם * שיכל את ידו

פזמונים לכבוד רבי מאיר

אל פיהו : רבי מאיר בעל הנס וגו'

זכר צדיקים לברכה, אמרו מלתא דלאו בורכא
על התנא רב מלוכה, את מי נועץ ויביניהו:

קול הצעדה במרוצה * בדביקה ובחפיסה * רץ
לקובה הפרוזה, להטעות לבב רודפהו :

והנה עומד לפניו * אשר עור אזור במרתניו *
ושערות המה סימניו * הוא הנביא איהו :

כדמות אשה דימה עצמו * תפסתו לשכב עמו
להפיק את רצון ועמו * לכסות עין כל

רואיהו * רבי מאיר בעל הנס :

רודפים וצרים בראותם * נהפכה מהם
שלייתם * עמרו איש איש במקומותם *

אמרו זה זר מעשהו : רבי מאיר בעל הנס :

וצדיק באמונתו, גודע לנו בתשועתו, חד מינן
סר בשמועתו * ועצמה יד ימינהו :

כבודו גדול ונורא, הלך לשלום במהרה, לעיר
בבל הבצורה * ויהי רענן עלהו :

אור תורתו יזרח עלי * על טפי ועל עורלי *
להציל מדחי רגלי * לרהסתופף בצלהו :

מושב תלתא כחדא * בכני ומזוני סעדה *
ישפיע לי צור תעודה * ואורך ימים כי

טוב הוא : רבי מאיר בעל הנס איש האלהים
קדוש הוא :

פזמונים לכבוד רבי מאיר

נפשי ישביע בצחצה • משפע רצון המצח •
נעימות בימינו נצח • ברוך שמו וברוך
הוא : ר' מאיר בעל הנס איש האהים קדוש הוא :

סי' אנו דוד חוק

אל הר הטוב הזה באתי • אל איש אהים קדוש
הוא, לשמע אוזן שמעתי, ועתה עיני ראתהו
מחזה שדי יחזה אלהים שוכן גבוהים • מה נורא
המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים : ר' מאיר
בעל הנס זכותו יגן עלינו :

נצב אני כדל על דל • דופק שערי הסלתה •
עמוד בפרץ אל תחדל • כך אלי לישועתה
היה אלי לעזרתה • אל יי בצרתה עורה והבאתה
הדברים אל אלהים : ר' מאיר בעל הנס
יספרו ויגידו פלאיך • באי עולם מגשת לך •
יפחדו מקטנם ועד גדולם • ואם שמך
נסתר נעלם • צדקתך צדק לעולם • אל ישוב דך
מהם נכלם • ישימו כסלם באלהים : ר' מאיר
דר שחקים אין בלעדיו לכלל ראש הוא מתנשא
כי הכל מעשה ידיו, מי יאמר לו מה תעשה
אך צדיקים בהם ירצה • מכל צרה להם יפצה •
רצון יריאיו יעשה • צדיק מושל יראת אלהים :
ולי אנכי עבדך, היום הזה הן עמדתי, על מצבת
קברותיך, שמע נא את תפלתי, רפא שבתי
וסכתי, והמציא את פרנסתי, ואת פניך ראיתי

כראות פני אלהים : רבי מאיר בעל הנס וגו'
דבר אלי אל המלך * מלך יחיד חי העולמים
 ישמע ירצה את קורך, ימלא עלינו רחמים
 ישמור בנים הנעימים * יאריכו בטוב ימים * יהיו
 שומרים ומקיימים מצות יי אלהים : רבי מאיר
 חרדו נבהלו עצמי ממצבת קבורתיך * כי גדלו
 רבו אשמי * לא יגור רע במגוריך * אך
 נשענתי על חסדך, כי הסליחה עמך מדעת קונך
 ישבך, מי אל גדול כאלהים : רבי מאיר בעל וגו'
זכותך תחיה עומדת * בכל עת צרה וצוקה *
 סועדת וגם עורדת * זו תורה וזו שכרה
 ונשמתך השחורה * בצרור החיים צרורה * עם
 אבות שוכני מערה * בתוך גן עדן אלהים : ר"מ
קורבן שלמים ועולתו, ירצה יחשב שירי, לפני
 אל נורא עלילות * ברוך אל יהוה צורי
 כי ממנו יבואו עזרי * באורך כי יאיר נרי * ויאמר
 אדם אך פרי לצדיק איש האלהים : רבי מאיר
 בעל הנס זכותו יגן עלינו :

שיר שחיבר הר"ה סבא דמשפטים ראש"ל כמסר"ר
יש"א ברכה כל"ו לכבוד התנא רמ"ב **בה** זי"ע"א
 ושמו רמזו בראשי הכתים :

ס' אנכי יעקב ארישר חזק

ארון עולם ואין שני * כך מחסי צור מגיני *
 מכל צרה הצילני * אלהא דמאיר עגני :

פזמונים

מכל צרה הצילני * אלהא דמאיר ענני :
 נכספה נפש ענייה * אל כרם חמר טבריה *
 מתי אבוא ואודה יה * מהר קרשו יענני :
 מכל צרה הצילני * אלהא דמאיר ענני

(ר' בנים אלו רמזים למ"ג חו"צ ד' פרכים לחודות וכולם
 כוונתם לקיים רמב"ם ו"ב"פ)

כלו ברמנות עני * אלהא בשרי בשיני *
 שזעת קול רחמנוני * שועתי ותרפאני *
 מכל צרה הצילני * אלהא דמאיר ענני :
 ירדתי אל תוך אנייה * בעמקי שאול ותחתיה *
 ותוציאני לרויה * טרם אקרא יענני *
 מכל צרה הצילני * אלהא דמאיר ענני :
 יחיד אני וגווע * בארץ מדבר אשוע *
 ומאויבי אושע * כרו שוחה ללכרני *
 מכל צרה הצילני * אלהא דמאיר ענני :
 עד פשיני נא תעבור * ארך אפים מגבור *
 ויריצוני אל תוך הבור, ואך חושך ישופני *
 מכל צרה הצילני * אלהא דמאיר ענני :
 קולי שמעתי כחסרך * ששחתי כפי אריך *
 בבואי לקבורתך * זכותך יגן בעדני *
 מכל צרה הצילני * אלהא דמאיר ענני :
 ברוכ שרעפי בקרבי * וגם שאול הוא הצבני *
 אך לזאת יחרד רבי אל נא רפא נא את

עניני * מכל צרה הצילני אהא דמאיר עניני :
אל יפעת יהוד זיו תפארתך * כפלח הרמון
 רקתך * ויום כנרת הוכרתך * כל יקר
 דאתה עניני : ככל צרה וגו'
 ישר יחזו פנימו * חסידי עליון נמיכמו * זכוהם
 יסך עליכו * כצרה הושיה ופדיני * ככל
 צרה הצילני : וגו'
חזקו עמי הריכו נס * על ציון ר"מ בעל הנס *
 נדחי ישראל יכנס * יבנה ביתי וארמוני *
 מכל צרה הצילני , אהא דמאיר עניני : אכ"ר

סי' מאיר כעל הסס

כאור החמה יאיר * התנא רבי מאיר :
 כאור החמה יאיר * צדיק זה רבי מאיר :
מאיר עיני חכמים * בהלכות וטעמים * הוא
 איש צדיק ותמים * הרנא רבי מאיר :
אמרו צדיק כי טוב הוא * נפלאים מעשהו *
 אשרי עין ראתהו * צדיק זה רבי מאיר :
יחיד בדורו היה * נפשו זכה ונקיה * זה מבני
 עליה * התנא רבי מאיר :
רמון מצאלקראתו . זרק את קליפתו * רק תוכו
 אבל אותו * צדיק זה רבי מאיר :
בירך ה' את חילו * ורצה את פעולו * אשרי

פזמונים

חלקו וחבלו * התנא רבי מאיר :

עת פדה השבויה * אחותה של ברוריה * עשו

לו נס משמיא * צדיק זה רבי מאיר :

לבו מלא תבונה * לימד מוסר ובינה * היה

מגן וצנרה * התנא רבי מאיר :

האיר לעם נבונים * גזר להם דין בנים * ביטל

את המשטינים * צדיק זה רבי מאיר :

נר היה לאפלים * איש חיל רב פעלים * מישל

כמה משלים * התנא רבי מאיר :

סופר מהיר בתורה * בקדושה ובטהרה * דרכו

דרך ישרה * צדיק זה רבי מאיר :

סי' אני דוד כה אהרן כן חסין חזק

אוחיל יום יום אשתאה * תמיד עיני צופיה *

אעברה נא ואראה * אדמת קודש טבריה :

נעימה ישיבתה * גם טובה ראייתה * ים כנרת

חומתה * שמה העיר בנויה : אעברה

ישרים בלכותם * נחו על משכבותם * ובתוכה

מנוחתם, כולם בני עליה : אעברה וכו'

דרך ההר אתבונן. ציון רבן יוחנן * בן זכאי שם

יתלונן * יחיד בדורו היה : אעברה נא וכו'

וחמשה תלמידים * מזהב נחמדים * צדיקים

וחסידים * מונה שבחן היה : אעברה

דימה אחד לבור סיד * טיפה אחת לא יפסיד

ולחבירו חסיד * והד דהיל חוביאי :

בם חנם בעוז גבר . כמעין המתגבר * אשרי
 ילדה על משבר * את בנו של חנניה :
ראש ההר שם מצבה * ציון רבי עקיבא * עמו
 עשרים וארבעה * האלף תלמידיו :
אשרי השם רעיוניו , לראות שם נגד עיניו , רבי
 חייא ובניו * יהודה יחזקיה : אעברה נא
הר גבוה רם ועל * הוקם עליו ממער * רבי
מאיר הוא בעל אתייה ותמהייה :
רבי יוחנן חנה * שם יחד עם רב הונא * עמהם
 רב כהנא * וגם רבי ירמיה : אעברה נא וכו
נקבר בתוכה טמון * הרב משה בר מיימון *
 מפרש דת האמון * ורב כל חכימיא :
ברם זכור לטובה , הרב מר ניהו רבה , עץ חיים
 שר הצבא * משפחת אבואעפיא : אעברה
נזר קדוש בראשו * אליו העם ידרשו * מפיו
 תורה יבקשו * מצפרא עד פנייא : אעברה
חסין יה אין כמוהו * איש אלהים קדוש היא *
 בהבל רוח פיהו * רשפי אש שלהבת יה :
חידש העיר שכללה * חומתה וגם חילה * בית
 טדרשו כלכלה * כל ימיו אשר חירה :
זרעו לעולם יחיה * כקנין הגוף יהיה * ברכת
 הדיוט אל תהיה , קלה וגם בזויה : אעברה
קול זמרת (שיר) רנני * אמרי פי והגיוני * יהיו
 לפני ה' , כמו סולת נקיה : אעברה נא וכו

מכתב

העתק מכתב הנדפס בלורנו בשנת החק"ן

הנשלח מח"ור שבת"ו לכר אחב"י

שבגולה וזה נוסחו

מלכי לבאות כלם ראשי סנהדראות, זקני העיר
השערה סמוכים מן התורה, שמעניקים חמה,
שמש ירח קדרו וכוכבים: מלכי ארץ אי מזרח או מפרץ
דמשתבח כהו מאריהו קב"ה נבטע ביקריהו, סחור
סחור לכרמא, מן שמים נלחמו הכוכבים: מלכי
יהודה עור אודס פטרה, היקרים המסולאים אכני
שוקס ואכני מלואים, זהרורי בעלמא, מאז הבוקר
עד לאת הכוכבים: מלכי מנייהו אינהו ואכיזרריהו
השרים והסגנים ממלכת כהנים, ורוזנים נוקדו יחד
אכני פוך ורקמה, ירח וכוכבים: המה המלכים
המאורות הגדולים הרבנים המובהקים, ואחריהם כל
ישרי לב הגבירים הרמים פרנסים גזברים ואמרכלים
וכל העוסקים עם הזכור לש"ש **די בכל אחר**
ואתר יחיו דגן ויפרחו שנים כשני אליהו נכתבין
ונחתמין לשטר ביר"א:

שלמא

עלייכו מלכי שלמא עלייכו אפרכי וזו"ו
ויאמ"חו כגנות עלי נהר והמשכילים וזהירו
כזהר ומלדיקי הרבים ככוכבים, ביר"א, הנה באנו
כמגילת ספר ארוכה מאר"ש היא מדברת את כל
הקורות אותנו ראשי זו"קין ומשם באר"ה על מה חזן
קיימין, וזאת שנית תשוב אמריה להגיד לכם מעשה
האדקה אשר המה עושים אחיכו אנשי גאולתינו אשר
בערי עורקיה ה' עליהם יחיו, מלכר הנידר והנידכ
מקצבות וקיסות קבועות לכוללות עיר קדשינו,

וררבי מאיר בעל הנס זיע"א, חנותי"כו
במדכ"ר

עיניכם ושותו לכל דברות ולכל אמירות והיה לבכם
זה להם למצן עצות כמוהם בתואר אולי יתצת
האלהים לנו ונזכה ונחיה תוכנו עיר קדשנו ותפלתנו
והצדקה לא תשם קדושה ראשונה קיימו וקבלו עליהם
הים איש יולד בה ככוכבי השמים וכסלהם יביא בסיו
פאר"ה א' לשבוע וכל עיר ועיר מדינה ונדינה כאלו
ע"הו השורדים אשר ה' קורא קבועה חובה מומן לומן
עד כוא שליח ומורה מרבנן קדושי ארצא, שנייה
לה בזמנות ונול חתנים מחופתם שם יתנו לדיקות ה'
היש כברכתו אחרי אכלה ואחרי שתה אסתירה כלגינא
בכל סעודה וסעודה הגורם מהם יעלה ויבא לידו
הנוכח לשלח אותו אל הקדש פנימה, ועוד בה שלישייה
הירא את דבר ה' זך ויש פעלו שוקל את שקלו מחטת
השקל, מדי שנה בשנה ישלחו הדיקים את שקליהם
ויתרותם ומיתריהם אל עיה"ק ת"ו, ואף גם זאת
החלו לעשות ערבי פסזים שבתות וי"ט ור"ח וימי
הפורים לעזרת ה' כגבורים הגבאין מחזירין על דלתו
כדיכוס כולש אהובים לאקוה ולכנוס פרוטה פרוטה
מאת כל איש אשר ידכנו לבו לש"ס שב"ו וקובץ על יד
ירבה ויהי רח"בם לחשבון גדול וכיום הראות פיר
אמנוים אש- שולח ממתנו נתונים נתונים המה לו
אשר יוליאש ואשר יביאש על אמת הקדש, הן כל אלה
מנחה ושיבו מלבד תמידין כקדון ומוספין אשר נכלו
ראשונים וזרעם אהריהם הוסיפו על המדות עשר
ידות, ואולם כו"הו האנשים האלה שלימים נכובים
הם בארץ מקיבת המלחמות מפפון ומים, ואנחנו לא
פם עינינו רואות וכנות מהין יולא ואין בא, ובשבתנו

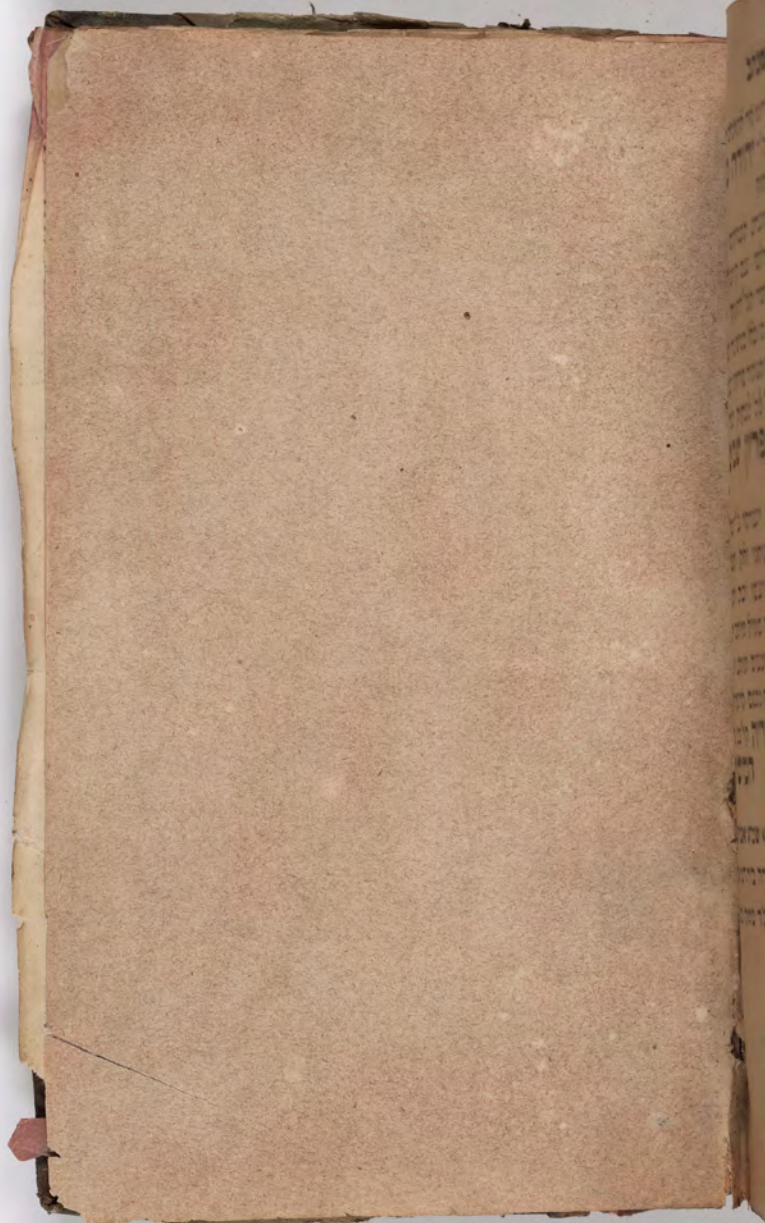
מכתב

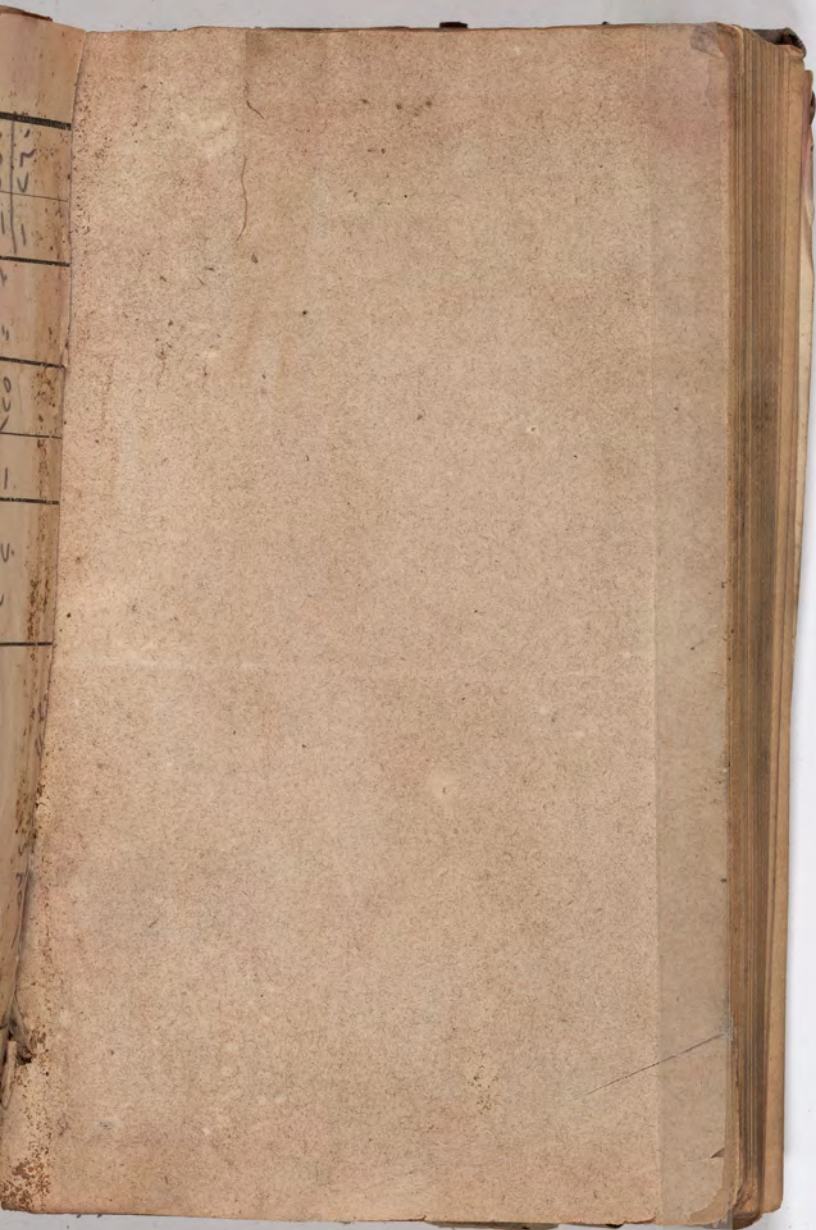
זי"ר הנזכר ה' אינה ה' לידנו ליר אמונים ה"ה הש והכו'
גזע וישוים כנש"ק כמה"ר יהודה סג"ר כר"ו
מנינו אותנו ללכת בשליחות
לשם עי"ק לכל ערי מערב הפנימים יע"א, וגם
להשתדל ולדבר באזני ראשי עם קודש די בכל
אתר ואתר את כל דברי ה' ה' אלהי אלהי

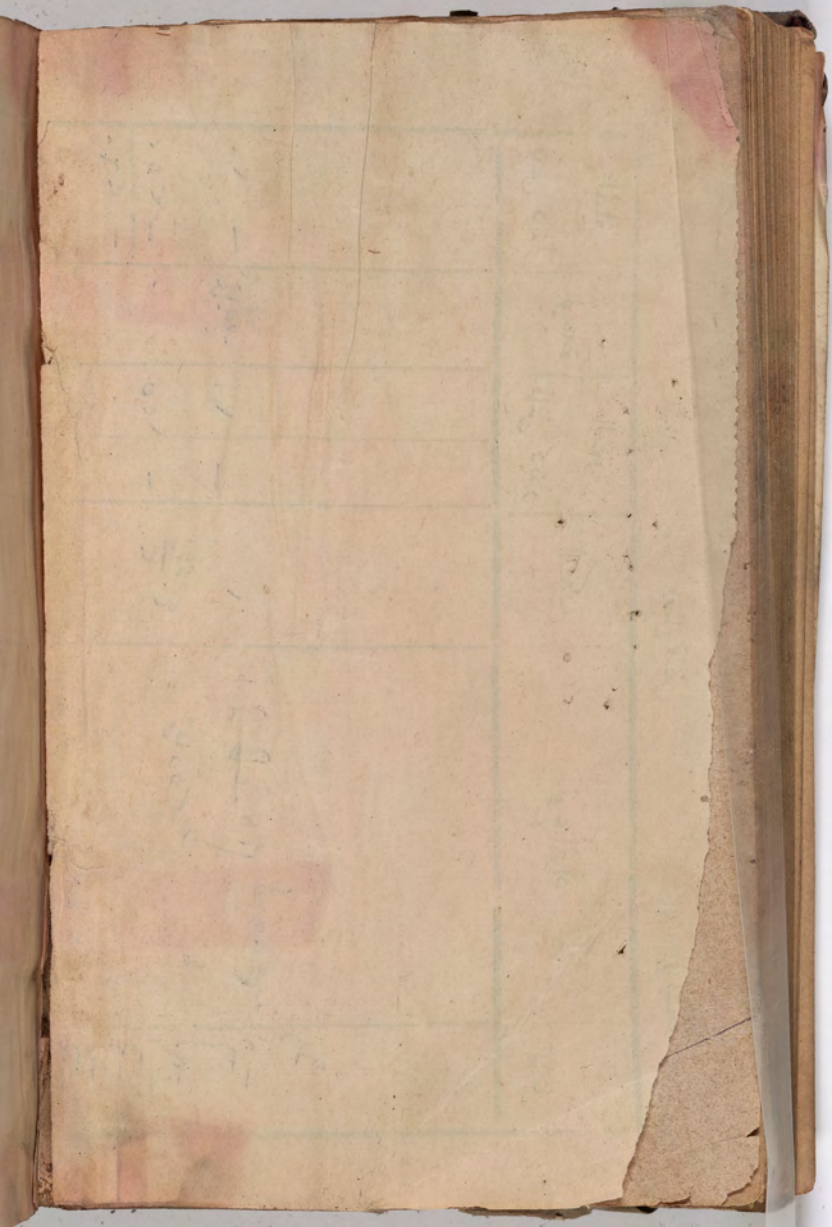
כבוד עני כי באו בניס עד משכר וירדו
פלאים, כדי לעורר לבבם הטקור שירחמו עלינו למען
עשה נדבה חדשה לה' לעתות בלה לפדיון
כפשינו פדיון שבויים ממש
ולחוסיק על הקלבה ולחדש קלבות
במקום שאין קלבה והקב"ה יעזרהו ע"ד כבוד שמו
וחפץ ה' בידו יללח, בה' בטחנו זאת הפעם אתם
הרי ישראל מלאכי אלהים בה יעשו ובה יוסיפו בעו
ותעלמות חכמה ככל האמורומן שמיא מיהב יתבו על
כל פרוטה ופרוטה כל הון יקר ונעים מזהב ומפז רב
והחיים והשלום יחדיו יהיו כאות נפשם הרמה וכנפש
מעתירים בעדס פה ע"הק טבריה תו"כ כס' כי
ברוך הוא משנת למרבה המש"רה

ולשלום חין קץ (לפ"ק) :
יצחק אביר עפ"י א"ס"ט. מיכאל רפא שכתי אבורעפ"א
יונה ג"י"אן ס"ט. יהודה בירדוגו ס"ט
יעקב אבו רעפ"י א"ס"ט. אחרן בכ"ר משה ס"ט.

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ visible fragment from bookbinding

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدًا visible fragment from bookbinding

تفويها بين دوزن

١٣١

صاع - سعد

١٩٣٧

قد قبضت من
واعطيت هذا الوصل
في

كما محرر اعلاه
سنة ١٩٣٠

ديناراً و

فلساً

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ visible fragment from bookbinding

الكتاب

السبوي

مدار ابراهيم الله

الطرسه

الوصل

مارت

شاه

قانون الثاني

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ

الوصل

سطوس

الوصل

الاول

الثاني

كانون الاول

الوصل

قد قبضت من

واعطيت هذا الوصل

في

كما محرر اعلاه

سنة ١٩٣٠

ديناراً و

فلساً

قطعة شظية مرئية من كتاب مجلدّ visible fragment from bookbinding

